EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2022.3.30.
COM(2022) 142 final

2022/0095 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a fenntartható termékek környezettudatos tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról és a 2009/125/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SEC(2022) 165 final} - {SWD(2022) 81 final} - {SWD(2022) 82 final} -
{SWD(2022) 83 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

E rendelet fő célja a termékek életciklusa során a környezetre gyakorolt kedvezőtlen hatások csökkentése és a belső piac működésének javítása. Ezek a célkitűzések a hatásvizsgálatban elemzett problémák és azok okai megoldására törekednek. Azt a tényt tükrözik, hogy a belső piacon olyan termékek elérhetők, amelyek szükségtelenül keltenek káros környezeti hatásokat. Ez a rendelet egyben hozzájárul az EU iparpolitikájának azon célkitűzéseihez, hogy fellendítse a fenntartható áruk kínálatát és keresletét, megvalósítsa a fenntartható termelést, és egyenlő versenyfeltételeket biztosítson a belső piacon értékesített termékek számára. Az ágazatban harmonizált, az egész területen irányadó követelmények, a betartatásukhoz pedig hatékony eszközök, megfelelő végrehajtás, megerősített piacfelügyelet és kockázatelemzésen alapuló vámellenőrzések[1] szükségesek.

A termékek létfontosságú szerepet töltenek be az uniós polgárok életében, és a számunkra kínált termékek száma, választéka és változatossága folyamatosan növekszik. Az elmúlt évtizedekben bekövetkezett technológiai ugrásokkal a termékekre való hagyatkozásunk is nőtt: a Covid19-válság idején bennünket összekötő IKT-termékektől kezdve a bútorokig és az otthonunk napi működtetését segítő készülékekig. A termékek szabad forgalma elengedhetetlen a belső piac működésének biztosításához, amely továbbra is az uniós vállalatok versenyképességének és a fogyasztók választási lehetőségeinek alapját képezi.

Ez a rendelet a termékek legkárosabb környezeti hatásait kívánja kezelni azzal, hogy a környezettudatos terméktervezési megközelítést a termékek igen széles körére alkalmazza, és lehetővé teszi a termékekre vonatkozó célzott követelmények széles körének meghatározását. Ezért a körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési tervben[2] felsorolt fenntarthatósági és körforgásos szempontok alapján keretet állapít meg a környezettudatos terméktervezési követelmények meghatározásához, mint például a termék tartóssága, újrafelhasználhatósága, korszerűsíthetősége és javíthatósága, aggodalomra okot adó anyagok jelenléte a termékekben, a termékek energia- és erőforrás-hatékonysága, a termékek újrahasznosított tartalma, a termékek újragyártása és a minőségi újrahasznosítás, valamint a termékek szén- és környezeti lábnyomának csökkentése.

Ezzel hozzájárul az Unió általános éghajlat-, környezet- és energiacéljainak eléréséhez, egyidejűleg támogatva a gazdasági növekedést, a munkahelyteremtést és a társadalmi befogadást. Az anyagok élettartamának meghosszabbításával, értékük lehető leghosszabb ideig történő megőrzésével, valamint a termékekben az újrahasznosított anyagok felhasználásának ösztönzésével elősegíti a gazdasági fejlődés és a természeti erőforrások felhasználásának szétválasztását, valamint az anyagfüggőség csökkentését – ezáltal támogatva az Unió nyílt stratégiai autonómiáját és rezilienciáját. Számos közelmúltbeli esemény újra rádöbbentett bennünket a globális ellátási láncok lehetséges sebezhetőségeire.

Ez a rendelet a Bizottság által előterjesztett, a fenntartható termékek és a fenntartható termékválasztás népszerűsítésével kapcsolatos kezdeményezéscsomag része. A csomag tartalmaz a textiltermékekkel[3] és építőipari termékekkel[4] kapcsolatban célzott ágazati

[1] Az Uniós Vámkódexről szóló 952/2013/EU rendelet 46. cikkében előírtak szerint.
[2] COM(2020) 98 final.
[3] COM(2022) 141 final.
[4] COM(2022) 144 final.

kezdeményezéseket, amelyek a környezetre és az éghajlatra a legjelentősebb hatást gyakorló termékekkel foglalkoznak, valamint a tisztességtelen gyakorlatok elleni védelem erősítése és jobb tájékoztatás révén a fogyasztókat a zöld átállásban segítő kezdeményezést[5]. Végül e rendelet hatályba lépéséig a Bizottság gondoskodni fog arról, hogy folytatódjon a munka a környezettudatos terméktervezésről szóló meglévő irányelv alapján, ideértve a 2022–2024 közötti időszakra vonatkozó új környezettudatos terméktervezési és energiacímkézési munkaterv elfogadását, amely foglalkozik az energiával kapcsolatos új termékekkel, valamint a már szabályozottak terén frissíti és erősíti az érvényre juttatásuk lendületét.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

Ez a rendelet ki fogja terjeszteni a **környezettudatos tervezésről szóló irányelv** hatályát mind a termékek, mind az újfajta követelmények tekintetében. Ezért a jogi egyértelműség érdekében a környezettudatos tervezésről szóló irányelvet hatályon kívül kell helyezni. Tekintettel a javasolt rendelet tág hatályára, a lehető legnagyobb mértékben meg kell határozni, hogy az miként kapcsolódik az érintett termékekre irányadó meglévő jogszabályokhoz, valamint a rendelet céljaihoz kapcsolódó vagy azok tekintetében jelentőséggel bíró egyéb kezdeményezésekhez. A cél a párhuzamos szabályozás megelőzése, hogy a vállalkozások és a hatóságok adminisztratív terhei minimálisra csökkenjenek.

Általános megközelítése szerint ez a rendelet követelményeket határoz meg ott, ahol a meglévő jogszabályok nem, vagy nem kellőképpen rendezik a környezeti fenntarthatóság szempontjait. Ezért a *lex specialis derogat legi generali* (ahol az általánosabb szabályokkal szemben a konkrétabb szabályok érvényesülnek) általános jogelvét kell alkalmazni. A megközelítés konkrétabban két kategóriát fed le: a termékspecifikus jogszabályokat és a horizontális szempontokat rendező jogszabályokat.

A **termékspecifikus jogszabályok** alatt az egy adott termékre vagy jól körülhatárolt termékcsoportra összpontosító jogszabályokat kell érteni, amelyek gyakran főleg a biztonsági szempontokat szabályozzák (például az **akkumulátorok, játékok, tisztítószerek és csomagolás** esetében). E rendelet általános szintjén nem lehetséges minden meglévő termékspecifikus jogszabályhoz részletes előírásokat megadni. Mielőtt azonban a Bizottság a rendelet alapján hozott intézkedések révén konkrét követelményeket határozna meg termékspecifikus szinten, részletesen értékelni fogja a meglévő jogszabályokkal való esetleges átfedéseket vagy ütközéseket, a követelmények megkettőzésének és a vállalkozásokra nehezedő túlzott terheknek a megelőzése érdekében. Alapelvként ez a rendelet csak a meglévő jogszabályok hatálya alá nem tartozó termékekre lesz irányadó, vagy akkor, ha a jogszabályok nem rendezik kellőképp e termékek fenntarthatóságát. Ezenkívül a jogszabályi hierarchia elvét követve az e rendelet szerinti termékspecifikus követelmények felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban fognak szerepelni, és ekként azok nem léphetnek a jogalkotási aktusokban, például irányelvekben vagy rendeletekben meghatározott követelményeket helyébe (jóllehet konkrétabbak lehetnek).

Különösen az építési termékek vonatkozásában (noha ezek e rendelet hatálya alá tartoznak), tekintettel arra, hogy kezelni kell a környezeti és szerkezeti teljesítőképességük közötti szoros kapcsolatot – többek között egészségi és biztonsági tulajdonságaikat – a környezettudatos terméktervezési követelményeket a felülvizsgált 305/2011/EU rendelet (az építési

[5] COM(2022) 143 final.

termékekről szóló rendelet)[6] fogja meghatározni, kivéve az energiával kapcsolatos építési termékeket, amelyeket a környezettudatos tervezésről szóló meglévő irányelv már szabályoz.

A horizontális szempontokat szabályozó jogszabályok azok a jogszabályok, amelyek e rendelet értelmében ténylegesen vagy potenciálisan a termékek széles körének horizontális vonatkozásaival foglalkoznak, mint például a **REACH** szabályok, amelyek a vegyi anyagokat szabályozzák, és a termékekben lévő vegyi anyagokkal kapcsolatban adnak felhatalmazást. Amennyiben a jogszabályok az e rendelet hatálya alá tartozó egyes szempontokat ténylegesen vagy potenciálisan horizontálisabb jelleggel szabályozzák, egyértelműen szükséges és lehetséges annak általánosabb szintű meghatározása, hogy ez miként viszonyul ehhez a rendelethez. Hasonlóképpen, ez a rendelet épít a piacfelügyelet **piacfelügyeleti rendeletben** meghatározott általános keretére is, ugyanakkor szükség esetén a rendelkezéseket a kezdeményezés konkrét céljaihoz igazítja.

Lásd még a **7.9.** szakaszt, valamint a hatásvizsgálat **14. mellékletét**, amely részletezi, hogy a kezdeményezés milyen kölcsönhatásban és összhangban áll a meglévő és elfogadás alatt álló jogszabályokkal.

Végül a rendeletjavaslattal párhuzamosan az **energiacímkézési rendelet** továbbra is alkalmazandó lesz az energiával kapcsolatos termékekre. A koherencia biztosított lesz. Ez például azt jelenti, hogy főszabályként az ilyen termékeken csak az energiacímkézési rendeletben meghatározott energiacímkét kell feltüntetni.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

Ez a rendelet több uniós szakpolitikára épül.

A kezdeményezés alapját **az európai zöld megállapodás**[7] képezi, amely növekedési stratégiaként az EU-t olyan igazságos és virágzó társadalommá kívánja alakítani, amely modern, erőforrás-hatékony és versenyképes gazdasággal rendelkezik, amelyben 2050-re megszűnik a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás, és ahol a gazdaság növekedése nem erőforrásfüggő. Az európai zöld megállapodás egyben meghirdette az új európai iparstratégiát is és a 2020 márciusában azzal együtt közzétett egy, a körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési tervet.

Az **Európai Bizottság 2020-ig szóló uniós iparpolitikai stratégiája**[8] rögzíti az a klímasemlegességre és a digitális vezető szerepre való „kettős átállás” előmozdítására irányuló, átfogó uniós törekvést. A stratégiában visszaköszön az európai zöld megállapodás, azon vezető szerep kiemelésével, amelyet az európai iparnak abban be kell töltenie a szén-dioxid- és anyaglábnyom csökkentésével, valamint a körforgásos jelleg gazdaságba való beágyazásával. Kiemeli, hogy el kell távolodni a hagyományos modellektől, és forradalmasítani kell a termékek tervezését, gyártását, felhasználását és ártalmatlanítását. 2021-ben a Bizottság közzétett egy **frissítést az iparstratégiához**[9], amely megerősíti a 2020-as stratégia fő üzeneteit, és végrehajtási eszközök további tárházát biztosítja.

---

6 Az Európai Parlament és a Tanács 305/2011/EU rendelete (2011. március 9.) az építési termékek forgalmazására vonatkozó harmonizált feltételek megállapításáról és a 89/106/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 88., 2011.4.4., 5. o.).

7 COM(2019) 640 final.

8 COM(2020) 102 final.

9 COM(2021) 350 final.

A **körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési terv** célja többek között a klímasemleges és fenntartható **termékek** vezető piaca fejlődésének ösztönzése, az EU-ban és azon kívül. Ennek elérése érdekében fenntartható termékpolitikai keretet hoz létre, amely három nagy területet érintő intézkedésekből áll, ezek: a fenntartható terméktervezés előmozdítása, a fogyasztók és az állami vevők helyzetének erősítése, valamint a körforgásos jelleg elősegítése a termelési folyamatokban[10].

Míg a fenntartható termékpolitika keretrendszerének három területe egymással szinergiában áll, ez a rendelet elsősorban az első területen (fenntartható terméktervezés) meghatározott intézkedésekre összpontosít, amelyek célja, hogy a termékeket alkalmassá tegyék egy klímasemleges, erőforrás-hatékony és körforgásos gazdasághoz, csökkenjen a hulladék mennyisége, és biztosított legyen, hogy a fenntarthatóság éllovasainak teljesítőképessége fokozatosan általánossá váljon. Amint azt a körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési terv meghirdette, ennek a jogalkotási kezdeményezésnek az a lényege, hogy kiterjessze a **környezettudatos tervezésről szóló irányelv** hatályát az energiával kapcsolatos termékeken túlra, a lehető legszélesebb termékskála lefedése és a körforgásos gazdaság megvalósításának támogatása érdekében.

Az e jogszabályban meghatározott termékkövetelményeknek ki kell egészíteniük és meg kell erősíteniük a körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési terv egyéb kezdeményezéseiben meghatározott követelményeket. Az e jogszabályban meghatározott termékkövetelményeknek mindenekelőtt összhangban kell állniuk a kulcsfontosságú értékláncok tekintetében a körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési terv végrehajtása során meghatározott egyéb intézkedésekkel, mint például **fenntartható és körforgásos textiltermékekre vonatkozó uniós stratégia**, és elő kell segíteniük azok célkitűzéseinek teljesítését. Továbbá **a zöld átállásban a fogyasztók szerepvállalásának növelését célzó kezdeményezés** javítani fogja az értékesítés helyén a termékekről különösen tartósságuk és javíthatóságuk tekintetében adott tájékoztatást, és segít megelőzni a „zöldrefestést” és az idő előtti elavulást. A **zöld állításokra** vonatkozó, készülő bizottsági kezdeményezés is ki fogja egészíteni az e jogszabályban szereplő intézkedéseket a termékekre vonatkozó környezetvédelmi állítások megbízhatóságának, összehasonlíthatóságának és ellenőrizhetőségének olyan követelmények révén történő növelésével, amelyek szerint ezeket az állításokat életciklus-elemzési módszerekkel kell alátámasztani és igazolni, beleértve a termék környezeti lábnyomának meghatározására szolgáló módszert is[11]. Ezen túlmenően e jogszabály céljait tovább fogja támogatni **a vállalatok fenntarthatósági átvilágításáról** szóló jogszabály[12], különösen a vállalatok számára megállapított környezetvédelmi átvilágítási szabályok.

Végül a követelmények is **hozzá fognak járulni az EU éghajlat-politikai céljainak eléréséhez**: szinergiákat fognak létrehozni a közvetlenebb klímacéllal rendelkező eszközökkel és kiegészítik azokat[13], az alapanyagok/alapanyag-összetevők gyártásán túlmutatóan magukra a végtermékekre kiterjedően. Ez lehetővé teszi a teljes értéklánc mentén keletkező negatív hatások elleni fellépést (beleértve a termék teljes életciklus során beágyazott kibocsátását,

---

10 Szinergiában a szennyezőanyag-mentességi cselekvési terv (COM(2021) 400 final) szerinti fellépésekkel is.

11 A környezeti lábnyom meghatározására szolgáló módszereknek a termékek és a szervezetek életciklus-alapú környezeti teljesítményének mérésére és ismertetésére szolgáló alkalmazásáról szóló, 2021. december 15-i (EU) 2021/2279 bizottsági ajánlásban meghatározottal szerint.

12 COM(2022) 71 final.

13 Ilyen például az „Irány az 55 %!” intézkedéscsomag: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/hu/IP_21_3541

vagy egyéb negatív következményeket), közvetlenül támogatva a zöld megállapodás célkitűzéseit, és összhangban áll a jelentős károkozás elkerülésének elvvel.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

A javaslat az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 114. cikkén alapul, amelyet a belső piac létrehozására, illetve működésének biztosítására irányuló intézkedések tekintetében kell alkalmazni. A környezettudatos tervezésről szóló irányelv (amelynek ezzel a rendelettel történő hatályon kívül helyezésére a Bizottság javaslatot tesz) jogalapja maga az Európai Közösséget létrehozó szerződés 95. cikke (jelenleg az EUMSZ 114. cikke) volt.

A kezdeményezéssel rendezett kérdések a belső piachoz kapcsolódnak, ideértve a fenntarthatóbb megközelítéseket alkalmazni kívánó vállalatok számára az egyenlőtlen versenyfeltételeket, vagy azt, hogy a hatályos uniós szabályok csak részben fedik le a termékek fenntarthatósági szempontjait. Ez azt jelenti, hogy nem létezik átfogó követelményrendszer annak biztosítására, hogy az uniós piacon forgalomba hozott összes termék egyre fenntarthatóbbá váljon. Ennek eredményeként a tagállamokban nemzeti szinten elkezdődött többféle megközelítés elfogadása (ami a belső piac széttagoltságát eredményezi), és a hatályos környezettudatos terméktervezési szabályok végrehajtása nem kielégítő és eltérő szintű.

A megfelelő és átfogó belső piaci szabályok hiánya teret enged a tagállamok vagy iparágak által kidolgozott olyan kezdeményezéseknek, amelyek potenciális akadályokat, széttagoltságot és következetlen megközelítéseket keltve rontják a belső piac működését. Emellett a termék környezeti fenntarthatóságát meghatározó átfogó követelményrendszer vagy a környezettudatos terméktervezési követelmények hiányában előfordulhat, hogy az a termék, amelyet az egyik tagállamban fenntarthatónak tekintenek, egy másik tagállamban nem minősül fenntarthatónak. Sőt, a közelmúltban elfogadott nemzeti jogszabályok valószínűleg arra kötelezik az Unióban határokon átnyúlóan működő gyártókat (és kiskereskedőket), hogy teljesítsenek egy sor tagállamonként eltérő nemzeti kötelezettséget.

Ezek az új nemzeti kötelezettségek – a felújított elektronikus eszközökön végzett műszaki műveletekre vonatkozó tájékoztatási követelményektől kezdve a Franciaországban a szoftverkompatibilitásra előírt időszakon át a Németországban az eladatlan tartós cikkek kezelésével kapcsolatban érvényesülő jelentéstételi kötelezettségekig – egyértelműen jelzik azt a tendenciát, hogy olyan szabályozási intézkedések kerülnek elfogadásra, amelyek az árukra vonatkozó környezettudatos terméktervezési követelményeket határoznak meg. Következésképpen uniós fellépés nélkül elkerülhetetlenül növekedni fognak a nemzeti szintű kötelezettségek és erősödik a piac széttagoltsága.

A fent kifejtett problémák indokolják, hogy a javaslat jogalapja az EUMSZ 114. cikke legyen.

• Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

A szükségességi vizsgálat azt a kérdést vizsgálja, hogy a javaslat céljai kielégítően megvalósíthatók-e a tagállamok önmagukban meghozott intézkedéseivel. E vizsgálathoz alapvető fontosságú egy harmonizált szabályrendszer bevezetése a fenntartható termékek valamennyi tagállamban harmonizált és jól működő belső piacának megvalósítása érdekében, ezzel egyenlő versenyfeltételeket biztosítva a belső piacon működő vállalkozások számára. Ennek részét képezik a termékkövetelmények és a felhasználók megbízható tájékoztatásának kötelezettsége.

A tagállamok önmagukban nem tudnának ilyen hatókörű intézkedéseket meghozni anélkül, hogy ez ne vezetne eltérésekhez a vállalkozásokra vonatkozó követelményekben, és hogy ne teremtene akadályokat a termékek szabad mozgása előtt, szabályozási terheket és a túlzott költségeket a vállalkozások számára. Ezenkívül a tagállamok önmagukban hozott intézkedései nyilvánvalóan a fogyasztói döntéseket bonyolító, eltérő eszközöket eredményeznének. Ezért ha a tagállamok egyéni fellépéseket tesznek, nagy lenne a különböző módszereken és megközelítéseken alapuló, egymással versengő rendszerek kialakulásának veszélye, különösen a teljes belső piacon forgalmazott termékek esetében. Ez széttagolja a piacot, és valószínűleg az Unióban a termékek környezeti teljesítményével kapcsolatos ismeretek és információk eltérő szintjéhez, valamint az uniós tagállamok közötti kereskedelmet folytató vállalatok számára többletköltségekhez vezet.

A hatékonysági vizsgálat azt ellenőrzi, hogy az uniós szintű fellépés a nemzeti szintűnél hatékonyabb-e. Ehhez a vizsgálathoz csak uniós szintű intézkedések határozhatnak meg az egész EU-ra érvényes harmonizált termékkövetelményeket és a fenntarthatósági szempontokra vonatkozó tájékoztatási követelményeket, biztosítva az áruk szabad mozgását, és a fogyasztóknak a termékek fenntartható jellemzőiről és körforgásos jellemzőiről releváns és megbízható tájékoztatást nyújtva, függetlenül attól, hogy azt melyik tagállamban vásárolják meg. Az uniós szintű követelmények meghatározása egyértelmű hozzáadott értékkel jár, mivel harmonizált és jól működő belső piacot hoz létre valamennyi tagállamban, és ezzel egyenlő versenyfeltételeket biztosít a belső piacon működő vállalkozások számára. Az uniós szinten meghatározott harmonizált minimum- és tájékoztatási követelmények a fenntartható termékeket és a körforgásos gyakorlatokat minden tagállamban népszerűsíteni fogják, ami azok számára nagyobb és hatékonyabb piacot hoz létre, és ezzel az ipart ilyen termékek fejlesztésére ösztönzik. Végül a belső piac mérete biztosítja a kritikus tömeget ahhoz, hogy az EU világszerte előmozdítsa a termékek fenntarthatóságát és befolyásolja a terméktervezést és az értéklánc-irányítást.

- **Arányosság**

A javaslat nem lépi túl az ahhoz szükséges mértéket, hogy szabályozási keretet biztosítson a termékek lehető legszélesebb körére vonatkozó környezettudatos terméktervezési követelmények kidolgozásához.

A Bizottság a környezettudatos tervezésről szóló irányelv esetében követett, végrehajtási intézkedések kibocsátását előirányzó megközelítést fogja tovább vinni, a minőségi jogalkotásra vonatkozó bizottsági iránymutatásokkal összhangban végzett hatásvizsgálatok alapján. Ezért minden követelménycsoportra vonatkozóan elemzést fog végezni a különböző alternatívák gazdasági és környezeti hatásairól. Ez fogja lehetővé tenni az arányosság fenntartását.

A javaslat az arányosság biztosításának eszközeként rugalmas keretként került kialakításra. Emiatt nem határoz meg kritériumokat vagy célokat a követelmények tekintetében, kivéve, ha azok előzetes értékelés alapján indokoltak. Az arányosság biztosítása érdekében minden egyes követelményt bármely termékcsoportra alkalmazása előtt meg kell indokolni. A követelmények, kritériumok vagy célok jól meghatározott termékcsoportok szintjén történő megállapítása lehetővé teszi a hatások körültekintő értékelését. Lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy a termékek belső jellemzőitől, gyártási folyamataiktól és piaci helyzetüktől függően vegye figyelembe a követelmények, célok vagy kritériumok meghatározásának hozzáadott értékét és arányosságát.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A rendeletek közvetlen követelményeket határoznak meg minden gazdasági szereplő számára, biztosítva ezáltal a szükséges jogbiztonságot és az egész Unióra kiterjedő, teljes mértékben integrált piac végrehajtásának a lehetőségét. A rendeletek azt is biztosítják, hogy a kötelezettségeket egyidejűleg és azonos módon hajtsák végre mind a 27 tagállamban.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése/célravezetőségi vizsgálata**

A Bizottság 2019 márciusában tette közzé a „*Fenntartható termékek a körforgásos gazdaságban – Az uniós termékpolitikai keret hozzájárulása a körforgásos gazdasághoz*” című bizottsági szolgálati munkadokumentumot[14]. A munkadokumentum azt vizsgálta, hogy a termékeket érintő uniós szakpolitikák milyen mértékben járulnak hozzá a körforgásos gazdaságra való átálláshoz, és hogy hol van lehetőség nagyobb hozzájárulásra. Megállapítást nyert, hogy **nincs olyan átfogó, integrált uniós szakpolitikai eszköz, amely lefedné az összes termék fenntartható előállítását és fogyasztását és/vagy az e termékekre vonatkozó információk fogyasztók számára való elérhetőségét és megbízhatóságát**.

Bár a környezettudatos tervezésről szóló irányelv egymást követő értékelései[15] megerősítették, hogy az irányelv egyértelműen releváns és hatékony szabályozási eszköz, lehetőséget azonosítottak a végrehajtás és az érvényre juttatás javítására. Az említett értékelések rögzítették például, hogy „bár széles körben elismert, hogy a környezettudatos tervezésről szóló irányelv és a végrehajtási intézkedések szolgálhatják a fenntartható fogyasztásról, termelésről és iparpolitikáról szóló cselekvési terv energiahatékonysági vonatkozásait[16] és az EU erőforrás-hatékonysági politikáját, egyes tagállamok képviselői és környezetvédelmi civil szervezetek is azt sugallják, hogy lehetőségeket szalasztottak el az egyéb környezetvédelmi szempontok végrehajtási intézkedéseinek korlátozott hatóköre miatt”[17]. Az értékelés kiemelte az irányelvben az energiahatékonyságon túlmutató szempontok kezelésére rejlő kiaknázatlan lehetőségeket is, és arra a következtetésre jutott, hogy „voltak olyan nem energetikai jellegű fejlesztések, amelyeket a termékkör, a szakpolitikai döntések vagy a mögöttes műszaki elemzés eredményeként nem vettek figyelembe”.

- **Konzultáció az érdekelt felekkel**

A minőségi jogalkotásra vonatkozó iránymutatással összhangban több konzultációs tevékenységre került sor.

---

14 SWD(2019) 92 final.

15 A környezettudatos tervezésről szóló irányelv (2009/125/EK) értékelése, Center for Strategy and Evaluation Services (CSES), 2012; az energiacímkézésről szóló irányelv és a környezettudatos tervezésről szóló irányelv konkrét szempontjainak értékelése, Ecofys, 2014. június; A környezettudatos tervezés és az energiafogyasztási címkézés terén az uniós fellépések jelentősen hozzájárulnak az energiahatékonyság javításához, ugyanakkor komoly késedelmek és gyakori szabálytalanságok is jellemzik őket , Európai Számvevőszék, 2020/01. különjelentés.

16 Közlemény a fenntartható fogyasztásról, termelésről és iparpolitikáról – Cselekvési terv.

17 A környezettudatos tervezésről szóló irányelv értékelése 19. o.

– Konzultáció egy **bevezető hatásvizsgálatról** 2020. szeptember 14-től november 16-ig[18]. 193 válasz érkezett.

– Egy **nyilvános konzultáció** 2021. március 17-től június 9-ig. 626 válasz érkezett.

– Sorozatos **műhelytalálkozók** 2021 áprilisától júliusig a fenntartható termékekre vonatkozó kezdeményezéshez kapcsolódó különböző témákban, amelyeken számos érdekképviseleti csoport résztvevői vettek részt.

– A **kis- és középvállalkozások körében végzett felmérés** 2021. április 26-tól június 15-ig. 332 válasz érkezett.

– Egy **második célzott felmérés** kis- és középvállalkozások (kkv-k) vonatkozásában 2021. október 20-tól november 4-ig. Ez elsősorban a kkv-kat képviselő szervezetek szakértelmére támaszkodott. 35 válasz érkezett.

– A kiválasztott érdekelt felek képviselőinek **személyre szabott kérdőívek** megküldése 2021. május 20. és június 9. között.

– A kiválasztott **érdekelt felek** képviselőivel lefolytatott **interjúk**.

Összességében a konzultációs tevékenységek bizonyították a termékek fenntarthatóságát lefedő szabályozási kezdeményezés **erős általános támogatottságát**. A legtöbb érdekelt fél annak érdekében szólalt fel, hogy a kezdeményezés széles termékkörre terjedjen ki, és a termékszabályozás életciklus-alapú szemléletét alkalmazza. Erőteljes támogatást kapott a környezettudatos tervezésről szóló hatályos irányelv hatályának kiterjesztése, annak általános elfogadása mellett, hogy a körforgásos gazdaságra vonatkozó 2020-as uniós cselekvési tervben meghatározott ágazatokat kiemelten kell kezelni. A visszajelzések azt mutatták, hogy a termék sajátosságait figyelembe vevő megközelítés a preferált (különösen a gyártók/importőrök részéről). Általános egyetértés van abban, hogy az egyértelmű, átfogó és kötelező erejű jogszabályok hiánya, valamint a megbízható információk hiánya ugyanúgy akadályozza a fenntartható termékek uniós piacon való elérhetőségének növelését, mint a környezettudatos terméktervezési követelmények eltérő szintű végrehajtása. A digitális termékútlevél bevezetésének ötletét általánosságban az összes érdekképviseleti csoport egyértelmű többséggel támogatja, a fenntartható termékek iránti kereslet ösztönzésére szolgáló ösztönzőkkel és eszközökkel együtt. E kezdeményezés végrehajtásával párhuzamosan szükségesnek tekintik az erőteljesebb végrehajtási és piacfelügyeleti tevékenységeket (például ellenőrzéseket vagy auditokat).

Az érdekelt felekkel folytatott konzultációkból levont részletes következtetéseket a hatásvizsgálat **2. melléklete** tartalmazza.

• **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

A Bizottság külső szakértőknek ítélte oda javaslatot kísérő hatásvizsgálathoz a **tanulmányra** vonatkozó szerződést. Ez a tanulmány biztosította a dokumentumban meghatározott szakpolitikai alternatívák elemzésének alapjául szolgáló adatok egy részét, és beépült a jelenlegi javaslatban szereplő intézkedésekbe. Ezek a szakértők a tanulmány különböző szakaszaiban mindvégig szorosan együttműködtek a Bizottsággal.

[18] https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12567-Kezdemenyezes-a-fenntarthato-termekekert_hu

- **Hatásvizsgálat**

A javaslat hatásvizsgálaton alapul. A Szabályozói Ellenőrzési Testület 2021. szeptember 17-én kiadott elutasító záradékában felvetett kérdések megoldását követően a hatásvizsgálatról 2022. január 21-én kedvező vélemény született. A Testület végleges véleményében további részleteket kért az alternatívákról köréről, a rendelet alapján alkalmazandó módszerről, valamint arról, hogy a digitális termékútlevelekre vonatkozó szabályok a gyakorlatban miként kerülnek megállapításra.

A kezdeményezés által orvosolni kívánt fő probléma, a kapcsolódó részproblémák és a feltárt szakpolitikai alternatívák részletezése a hatásvizsgálat **2.** és **5.2. szakaszában** olvasható. Az alternatívák előnyben részesített kombinációját a hatásvizsgálat **7. szakasza** ismerteti részletesen. A hatásvizsgálat **10. számú melléklete** ad összefoglaló áttekintést az összes elemzett részalternatíva költségeiről és hasznáról, míg a **12. melléklet** bővebb információkat nyújt az alternatívák előnyben részesített kombinációjával kapcsolatos költségekről és előnyökről. Mindezeket a szempontokat a hatásvizsgálatot kísérő **vezetői összefoglaló** összegzi.

Az előirányzott keretarchitektúra miatt a követelményekből adódó pontos költségekre nehéz pontos becslést végezni. A legtöbb költség csak a második szakaszban, a másodlagos jogszabály elfogadását követően fog felmerülni.

Az egyes felhatalmazáson alapuló jogi aktusokhoz kapcsolódóan a jövőben elvégzendő célzott hatásvizsgálatok részletesen értékelni fogják a várható hatásokat, beleértve a harmadik országbeli gazdasági szereplőkre gyakorolt hatásokat, figyelemmel a WTO-nak történt bejelentésükre is.

Meg kell jegyezni, hogy mivel a Bizottság **a vállalatok fenntarthatósági átvilágításáról**[19] szóló irányelvre irányuló javaslata e kezdeményezés előkészítése során került elfogadása, indokoltnak minősül a szociális szempontokra vonatkozó követelmények kizárása e jogalkotási javaslat hatálya alól.

A jogszabályszövegben meghatározottak szerint értékelésre e rendelet alkalmazásának időpontjától számított 8 év elteltével kerül sor. Ez az értékelés többek között vizsgálhatja a szociális követelmények szabályozási keretbe való beépítését.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

Ez a rendelet várhatóan egyenlő versenyfeltételeket teremt a belső piacon működő vállalkozások számára. Az uniós szinten javasolt harmonizált követelmények valószínűleg csökkentik az általános megfelelési költségeket, mivel valószínűleg több meglévő vagy tervezett nemzeti szintű követelményt is kiváltanak.

A fenntarthatóbb termelést és átláthatóbb ellátási láncokat alkalmazó termelők várhatóan piaci részesedést szereznek az Unióban, és fokozzák versenyképességüket a kevésbé fenntartható módszereket alkalmazó termelőkkel szemben.

Bár a kkv-k utaltak arra, hogy származhatnak bizonyos negatív hatások a hatásvizsgálatban meghatározott szakpolitikai alternatívák előnyben részesített kombinációjának egyes intézkedéseiből, sokan azon meggyőződésüknek is hangot adtak, hogy ezek ellensúlyozhatók,

[19] COM(2022) 71 final.

és idővel hozzáadott értéket hozhatnak (az anyagköltségek csökkenése, a megnövekedett vevői lojalitás, a környezetbarátabb termékek piacához való jobb hozzáférés, a jó hírnévhez fűződő előnyök stb. révén). Ezenkívül a Bizottság kifejezetten vizsgálta a kkv-kra gyakorolt negatív hatások mérséklésének módjait is. Ezeket a kísérő hatásvizsgálat 19. melléklete, valamint e javaslat konkrét rendelkezései részletezik.

Konzultációs célra, a környezettudatos tervezésről szóló irányelv alapján működő konzultációs fórum sikeres példájának folytatásaként a javaslat egy környezettudatos terméktervezési fórumot hoz létre a tagállamok képviselőinek és valamennyi érdekelt félnek, például az iparnak – ideértve a kis- és középvállalkozásokat és kézművesipart, szakszervezeteket, kereskedőket, kiskereskedőket, importőröket, környezetvédő csoportokat és fogyasztói szervezeteket – kiegyensúlyozott részvételével. A környezettudatos terméktervezési fórum funkciója arra korlátozódik, hogy a Bizottság átruházott hatásköreinek hivatalos gyakorlása előtt szakértelmet biztosítson a Bizottságnak a munkatervvel és a környezettudatos terméktervezési követelmények előkészítésével kapcsolatban. A Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodással összhangban további szakértői csoportot hozhat létre a tagállamokkal az e rendelet alapján elfogadandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusokról történő konzultáció céljából[20].

A javaslatnak része egy digitális termékútlevél létrehozása is a termékekkel kapcsolatos információk elektronikus nyilvántartásba vétele, feldolgozása és az ellátási lánc vállalkozásai, a hatóságok és a fogyasztók közötti megosztása érdekében. Ez várhatóan növeli az átláthatóságot mind az ellátási láncban működő vállalkozások, mind a nagyközönség számára, és javítja az információátadás hatékonyságát. Valószínűleg elősegíti és egyszerűsíti különösen a szabályozás uniós és tagállami hatóságok által végzett nyomon követését és végrehajtását. Minden bizonnyal olyan piaci információs eszközt is biztosít, amelyet a jövőben fel lehet használni a kötelezettségek felülvizsgálatára és finomítására.

A jövőállósági platform környezettudatos terméktervezésről alkotott véleménye[21] elismerte, hogy javítani kell a termékek fenntarthatóságát, és új kötelezettségeket kell bevezetni, a vállalkozások terheinek a legalacsonyabb szinten tartása mellett. A platform kilenc javaslatot fogalmazott meg, amelyeket figyelembe vettek a digitalizációról szóló új jogszabály kidolgozásakor – figyelemmel a kkv-kra nehezedő terhekre; valamint a következetesség és az egyértelműség biztosítására. Például lehetővé kell tenni a fogyasztók számára az információkhoz való jobb hozzáférést, ezzel párhuzamosan biztosítani kell, hogy a digitális termékútlevél a bevált módszereket követve lehetővé tegye a hatékony információáramlást, valamint az e rendelet szerinti intézkedések mellett enyhítő intézkedések bevezetésének lehetősége, hogy a kkv-k esetében a hatások várhatóan arányosak maradjanak.

- **Alapvető jogok**

A környezettudatos terméktervezési követelmények az Európai Unió Alapjogi Chartájában meghatározott alapvető jogok védelme és előmozdítása szempontjából előnyösek lehetnek, ideértve a vállalkozás szabadságát (16. cikk), a környezetvédelemhez (37. cikk) és a fogyasztóvédelemhez (38. cikk) való jogot.

[20] HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

[21] https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/final_opinion_2021_sbgr2_10_ecodesign.pdf

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslatnak költségvetési vonzatai a Bizottság számára korlátozottak. Konkrétan 54 teljes munkaidős egyenértékre van szükség a rendelet és a kapcsolódó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok teljes körű végrehajtásához az Unió többéves pénzügyi kerete (MFF) 2022–2027 közötti időszakában. A meglévő költségvetési sorokon új kötelezettségvállalásokra lenne szükség, amelyek összege 23,338 millió EUR a többéves pénzügyi keret 1. fejezetében (Egységes piac, innováció és digitális gazdaság), 43,912 millió EUR a 3. fejezetben (Természeti erőforrások és környezet), és 38,621 millió EUR a 7. fejezetben (Igazgatási kiadások). Az új kötelezettségvállalások a vonatkozó programok meglévő költségvetési kereteiből lesznek finanszírozva.

A költségvetési vonzatok főként a következő munkákhoz köthetők:

– 2022 és 2026 között 33 bizottsági rendelet felülvizsgálata és 5 új intézkedés elfogadása a hatályos környezettudatos terméktervezési irányelv keretében, amely feladatokat az irányelv végrehajtásán jelenleg dolgozó személyzet nem hajthatja végre,

– 2024 és 2027 között mintegy 18 új felhatalmazáson alapuló jogi aktus előkészítése és elfogadása; 2028 és 2030 között 12 új felhatalmazáson alapuló jogi aktus is elfogadásra kerülne, amelyek személyzeti és költségvetési vonzatai 2025–2027 között jelentkeznek,

– végrehajtási aktusok előkészítése (2024-től átlagosan évente egy), amennyiben ez e rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosításához szükséges, például a piacfelügyelettel, az eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítésére vonatkozó információk közzétételével vagy az önszabályozó intézkedések elismerésével kapcsolatban, és

– horizontális feladatok ellátása a digitális termékútlevéllel, a piacfelügyelet és a vámellenőrzés támogatásával, valamint a körforgásos jelleg terméktervezésbe és gyártásba való integrálása terén a gazdasági szereplők közötti tapasztalatcsere céljából egy európai körforgásos üzleti központ kialakítása[22].

A személyzeti igényeket illetően a Bizottság alaposan megvizsgálta a vezető főigazgatóságok közötti munkamegosztásnak, a személyzet lehetőség szerinti átcsoportosításának, valamint a felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusok előkészítéséhez és a több területet átfogó feladatokhoz nyújtott tudományos és technikai támogatás kiszervezésének módjait.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A minőségi jogalkotásról szóló, 2021 novemberében közzétett iránymutatásokkal és különösen a 38. eszközzel összhangban a Bizottság a jogalkotási javaslat társjogalkotók általi elfogadása után végrehajtási stratégiát fog kidolgozni. A stratégia be fogja mutatni a

[22] A központ támogatja a körforgásos üzleti modellek alkalmazását, információkat és szolgáltatásokat közvetít, beleértve a figyelemfelkeltést, az együttműködést, a képzést és a bevált módszerek cseréjét. A központ a meglévő uniós fellépések – nevezetesen a körforgásos gazdaság érdekelt feleinek európai platformja, az Enterprise Europe Network fenntarthatósági tanácsadói és az európai zöldtechnológiai klaszterek hálózata – szakértelem- és szolgáltatáskínálatára fog építeni.

különböző igénybe veendő, megfelelést elősegítő eszközöket, és tartalmazni fogja a digitális végrehajtással kapcsolatos szempontokat.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

Az *1. cikk* állapítja meg e rendelet tárgyát, nevezetesen a környezettudatos terméktervezési követelmények meghatározásának, a digitális termékútlevél létrehozásának és az eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítési tilalmának kereteit. Meghatározza azokat a termékszempontokat, amelyekre a környezettudatos terméktervezési követelmények vonatkoznak, ilyen például a tartósság és a megbízhatóság, az újrafelhasználhatóság, a korszerűsíthetőség, a javíthatóság, valamint a karbantartás és felújítás lehetősége, az aggodalomra okot adó anyagok jelenléte, az energia- és erőforrás-hatékonyság, az újrafeldolgozott tartalom. Továbbá meghatározza a rendelet hatályát, csak néhány ágazatot – például az élelmiszereket, a takarmányokat és a gyógyszereket – mentesítve az alól.

A *2. cikk* meghatározza az e rendelet alkalmazásában szükséges fogalmakat. E fogalommeghatározások közül számos az új jogszabályi keretből (765/2008/EK rendelet és 768/2008/EK határozat), a környezettudatos tervezésről szóló, hatályon kívül helyezett irányelvből vagy a hatályos uniós környezetvédelmi jogszabályokból (például a hulladékokról szóló keretirányelvből) került átvételre. Új fogalommeghatározások kerülnek bevezetésre, például a termékútlevél és az eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítésére vonatkozó rendelkezések tekintetében.

A *3. cikk* rögzíti az e rendelet alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak megfelelő termékek szabad mozgásának általános elvét.

A *4. cikk* a Bizottságnak felhatalmazást állapít meg arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet kiegészítésére azáltal, hogy környezettudatos terméktervezési követelményeket, megfelelőségértékelési eljárásokra vonatkozó követelményeket, az energiafogyasztás vagy a teljesítőképesség más paraméterek vonatkozásában történő mérésére vonatkozó követelményeket, a gyártók, meghatalmazott képviselők vagy az importőrök részére előírt, a Bizottság vagy a piacfelügyeleti hatóságok tájékoztatására vonatkozó követelményeket, a termékek teljesítőképességének kiszámításához online eszközök használatára vonatkozó követelményeket, a megfelelőségi nyilatkozatra vagy a jelölésekre vonatkozó alternatív szabályokra vonatkozó követelményeket, és végül tagállami ösztönzőkre vonatkozó követelményeket és közbeszerzési kritériumokat állapítson meg.

Az *5. cikk* megállapítja a környezettudatos terméktervezési követelmények elfogadásának általános kereteit. Meghatározza azokat a termékjellemzőket, amelyeket ezek a követelmények javíthatnak. Kifejti, hogy ezek a követelmények vonatkozhatnak egy meghatározott termékcsoportra vagy horizontálisan több termékcsoportra is, amennyiben a műszaki hasonlóságok lehetővé teszik közös követelmények meghatározását. Meghatározza, hogy a környezettudatos terméktervezési követelmények magukban foglalnak teljesítőképességi követelményeket és tájékoztatási követelményeket). Végül meghatároz számos olyan feltételt, amelyeket a Bizottságnak kell teljesítenie a környezettudatos terméktervezési követelmények előkészítése során, valamint számos olyan kritériumot, amelyeknek az említett követelményeknek meg kell majd felelniük.

Lehetővé teszi a Bizottság számára annak előírását is, hogy a környezettudatos terméktervezési követelményeknek való megfelelés ellenőrzése érdekében az ellátási lánc szereplői működjenek együtt a gyártókkal, a bejelentett szervezetekkel és az illetékes nemzeti hatóságokkal.

A *6. cikk* további részleteket határoz meg a teljesítőképességi követelményekről, például arról, hogy ezek egyaránt ölthetik mennyiségi szint vagy nem mennyiségi követelmény

formáját, amelyek meghatározásával a termék vonatkozásainak javítása a cél, a kiválasztott termékparaméter(ek) alapján (amelyek listája az I. mellékletben található).

A *7. cikk* a tájékoztatási követelményekre összpontosít. Megállapítja, hogy ezeknek a követelményeknek mindig tartalmazniuk kell a termékútlevélre és az aggodalomra okot adó anyagokra vonatkozó követelményeket. A cikk tovább részletezi a megadható egyéb típusú információkat, például a termék teljesítőképességére vonatkozó információkat vagy a fogyasztóknak szóló információkat a termék telepítési vagy használati módjáról. Ez az információ megjelenhet „teljesítményosztályok” formájában – például A-tól G-ig terjedő skálán – a termékek összehasonlításának megkönnyítése érdekében.

Végül a cikk meghatározza az információk megadásának különböző módjait (például a termékútlevélben, egy weboldalon, címkén stb.).

A *8. cikk* meghatározza azokat az elemeket, amelyeket a Bizottságnak meg kell határoznia a digitális termékútlevéllel kapcsolatos tájékoztatási követelményekben, például a feltüntetendő információkat és azt, hogy ki milyen információkhoz férhet hozzá. A *9–11. cikk* állapítja meg a termékútlevél végrehajtásához szükséges rendelkezéseket. A *9. cikk* állapítja meg a termékútlevélre vonatkozó általános követelményét. A *10. cikk* rendelkezik a termékútlevél műszaki kialakításának és működésének alapvető követelményeiről. A *11. cikk* rögzíti az egyedi üzemeltetői és létesítményazonosítókra vonatkozó szabályokat.

A *12. cikk* rendelkezik a termékútlevélben szereplő információkat tároló nyilvántartás létrehozásáról, amely lehetővé teszi a Bizottság számára a feltöltendő információk meghatározását.

A *13. cikk* tartalmazza a vámhatóságok termékútlevéllel kapcsolatos elvárásait és azt részletező rendelkezéseket, hogy milyen információkhoz kell hozzáférniük munkájuk megkönnyítése érdekében.

A *14. cikk* határozza meg az egy adott termékcsoporthoz használandó címkékre vonatkozó követelményeket. Kifejti, hogy ilyen esetekben a felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak kell meghatározniuk a címke tartalmát (beleértve a teljesítményosztályokat) és formátumát, valamint azt, hogy azt miként kell megjeleníteni a fogyasztók számára. Ha a termékre az (EU) 2017/1369 energiacímkézési rendelet már előírt címkét, és az egyéb paraméterekre vonatkozó információk – beleértve az egyéb teljesítményosztályokat – nem tüntethetők fel azon, akkor ez az információ szerepelhet külön címkén, ha a Bizottság ezt megfelelőnek találja.

A *15. cikk* írja elő, hogy a gazdasági szereplők nem helyezhetnek el az e rendeletben előírt címkéket utánzó címkéket.

A *16. cikk* előírja, hogy a Bizottságnak legalább 3 évre szóló munkatervet kell elfogadnia, amelynek meg kell jelölnie a termékek rangsorolásának kritériumait. A munkaterv azon termékcsoportok indikatív listáját tartalmazza, amelyekkel a Bizottság az elkövetkező években foglalkozni kíván.

A *17. cikk* hozza létre a környezettudatos terméktervezési fórumot (szakértői csoportot). Ennek alapját a 2009/125/EK irányelv alapján létrehozott konzultációs fórum képezi.

A *18. cikk* az önszabályozó intézkedésekre vonatkozik. Ezek az iparági kezdeményezésű intézkedések, amelyek az 5. cikk alapján elfogadott, környezettudatos terméktervezési követelményeket megállapító felhatalmazáson alapuló jogi aktusok alternatívájaként

használhatók. A 2009/125/EK irányelvben[23] már volt egy cikk az önkéntes megállapodásokról. E rendelet 17. cikke kibővíti a 2009/125/EK irányelv eredeti cikkét. Meghatározza mindenekelőtt azt, hogy mit kell tartalmaznia az önszabályozó intézkedésnek, mit kell az iparágnak bizonyítékként benyújtania a Bizottsághoz, valamint azt az eljárást, amely során a Bizottság elismeri az önszabályozó intézkedést valamely felhatalmazáson alapuló jogi aktus érvényes alternatívájaként.

A *19. cikk* számos, a tagállamok és a Bizottság által abból a célból meghozandó intézkedést határoz meg, hogy segítsenek a kkv-knak e rendelet és a jövőbeli felhatalmazáson alapuló jogi aktusok általános végrehajtásában. Az említett intézkedések magukban foglalják az iránymutatásokat, a pénzügyi támogatást és a képzést.

A *20. cikk* elsőként általános átláthatósági kötelezettséget ír elő azon gazdasági szereplők számára, akik leselejtezik az eladatlan fogyasztási cikkeket. Lehetőséget biztosít továbbá a gazdasági szereplőknek az eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítését tiltó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. Ezek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok az általános tilalom alóli mentességet is tartalmazhatnak, például egészségügyi és biztonsági okokból. Az említett mentesség alkalmazása esetén a gazdasági szereplőket átláthatósági kötelezettség is terheli (azaz a megsemmisített termékek számának, a megsemmisítés indokainak közzététele stb.). A cikk nem vonatkozik a kkv-kra, de a termékek megsemmisítését tiltó felhatalmazáson alapuló jogi aktus meghatározhatja, hogy bizonyos kötelezettségek vonatkoznak a kkv-k bizonyos kategóriáira (mikro-, kis- vagy középvállalkozásokra).

A *21., 22., 23. és 24. cikk* állapítja meg a gyártók, a meghatalmazott képviselők, az importőrök és a forgalmazók kötelezettségeit. Ezek a 768/2008/EK határozat egységes rendelkezésein alapulnak.

A *25. cikk* a kereskedők (akik jellemzően kiskereskedők vagy értékesítők) kötelezettségeit állapítja meg, különösen a címkék kihelyezésével és a termékútlevélhez való hozzáféréssel kapcsolatban, beleértve az (online) távértékesítést is.

A *26. cikk* gyűjti egybe azokat a különböző kötelezettségeket, amelyeket a gazdasági szereplőknek teljesíteniük kell, ha a felhatalmazáson alapuló jogi aktus azt írja elő, hogy a terméket címkével kell ellátni (például a kereskedők címkékkel való ellátása).

A *27. cikk* pont a logisztikai szolgáltatók kötelezettségeiről szól, nevezetesen annak biztosításáról, hogy a termék kezelése során a raktározás, csomagolás, címzés vagy feladás körülményei nem veszélyeztethetik a termékek környezettudatos terméktervezési követelményeknek való megfelelését.

A *28. cikk* a 768/2008/EK határozat egységes cikke, amely azt a két esetkört határozza meg, amikor az importőrökre és a forgalmazókra a gyártók kötelezettségei vonatkoznak.

A *29. cikk* rögzíti az online piacterek és az internetes keresőmotorok kötelezettségeit, különösen a piacfelügyeleti hatóságokkal való együttműködés tekintetében. Azt is meghatározza, hogy a piacfelügyeleti hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy online piacteret az illegális tartalom eltávolítására kötelezzék.

A *30. cikk* rögzíti annak lehetőségét, hogy a jövőbeni felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előírják a gazdasági szereplők számára a műszaki dokumentáció kérés nélküli, digitális

[23] Az Európai Parlament és a Tanács 2009/125/EK irányelve (2009. október 21.) az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról (EGT-vonatkozású szöveg) (HL L 285., 2009.10.31., 10. o.).

elérhetőségének biztosítását. Ezen túlmenően azon termékek piaci penetrációjának felmérése érdekében, amelyekre környezettudatos terméktervezési követelményeket írtak elő, a cikk előírja a gazdasági szereplőknek a leszállított termékekről történő tájékoztatást.

A *31. cikk* előírja, hogy a termékeknek adott esetben képesnek kell lenniük a használatuk során fogyasztott energia vagy más releváns paraméterekhez viszonyított teljesítőképesség mérésére, és ezen adatok elérhetővé tételére a végfelhasználó számára. Ha egy felhatalmazáson alapuló jogi aktus úgy rendelkezik, a gyártók ezeket az adatokat összegyűjtik, anonimizálják és jelentik a Bizottságnak.

A termékek megfelelőségére vonatkozó *VIII. fejezet* többnyire egységes rendelkezéseket tartalmaz a termékek megfelelőségértékelésének módjára vonatkozóan. Ez az alábbiakat érinti:

– megbízható, pontos és megismételhető módszerek alkalmazása a vizsgálatokhoz, mérésekhez és számításokhoz (*32. cikk*),

– a megfelelőségi vélelmet előíró harmonizált szabványok (*34. cikk*),

– a Bizottság azon lehetősége, hogy harmonizált szabványok hiányában közös előírásokat fogadjon el (*35. cikk*),

– megfelelőségértékelési eljárások (*36. cikk*),

– az EU-megfelelőségi nyilatkozat (*37. cikk*), valamint

– a CE-jelölés (*38. és 39. cikk*) és alternatív jelölések használatának lehetősége (*40. cikk*).

Ebben az egységes fejezetben kiemelendő az uniós ökocímkével ellátott termékek környezettudatos terméktervezési követelményeinek való megfelelés vélelme (*34. cikk*) és a vonatkozó megfelelőségértékelési modul felhatalmazáson alapuló jogi aktusban történő módosításának lehetősége, a szóban forgó terméktől függően (*36. cikk*).

A *33. cikk* a rendelkezések kijátszásának megelőzésére vonatkozik. Például nem kerülhetnek forgalomba olyan termékek, amelyeket úgy terveztek, hogy képesek legyenek észlelni a vizsgálatot, és automatikusan kedvezőbb eredményre módosítani teljesítőképességüket.

A *IX. fejezet* (*41–56. cikk*) a megfelelőségértékelő szervezetek bejelentéséről szól, és a 768/2008/EK határozaton alapuló egységes rendelkezésekből áll, e rendelkezések célzott a jogi egyértelműség biztosítását, valamint a bejelentett szervezetek függetlenségének, kompetenciájának és ellenőrzésének további erősítését célzó továbbfejlesztésével kombinálva.

Az *57. cikk* előírja, hogy ha a tagállamok ösztönzőket fogadnak el a termékek díjazására, ezeknek az ösztönzőknek elvileg a két legmagasabb, leggyakrabban használt teljesítményosztályt kell megcélozniuk, illetve azokat, amelyek rendelkeznek uniós ökocímkével. Abban az esetben, ha nincs beállítva teljesítményosztály, vagy a teljesítményosztály több termékparaméteren alapul, a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusban részletesebben meghatározhatja a tagállami ösztönzők kötelező működési módját.

Az *58. cikk* a zöld közbeszerzést érinti, pontosabban annak lehetőségét, hogy az e rendelet alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok a közbeszerzési szerződésekre irányadó követelményeket (például műszaki leírások, kiválasztási kritériumok, odaítélési szempontok stb.) állapítsanak meg az e rendelet mellékletében felsorolt termékparaméterek alapján.

A *XI. fejezet* a piacfelügyeletről szól. Általánosságban az (EU) 2019/1020 piacfelügyeleti rendeletben meghatározott kötelezettségekre épít, egyben konkrétabb kötelezettségeket ír elő az e rendelet szempontjából releváns esetekre.

Az *59. cikk* előírja a tagállamok számára a piacfelügyeleti tevékenységekre vonatkozó cselekvési terv készítését, amelynek tartalmaznia kell a „piacfelügyeleti prioritásokat”, amelyeket az ugyanazon cikkben meghatározott számos kritérium, valamint a tervezett ellenőrzések jellege és száma alapján kell meghatározni.

A *60. cikk* felhatalmazza a Bizottságot, hogy az egyes termékeken elvégzendő ellenőrzések minimális számát meghatározó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el.

A *61. cikk* a piacfelügyeleti rendelet (ICSMS) szerinti információs és kommunikációs rendszerre hivatkozik, és előírja a tagállamoknak, hogy vigyék be abba az e rendelet alapján kiszabott szankciókra vonatkozó információkat. Ennek alapján a Bizottságnak jelentést kell elfogadnia, amely tartalmazza az ellenőrzések gyakoriságára, valamint a kiszabott szankciók jellegére és súlyosságára vonatkozó indikatív referenciaértékeket.

A *62. cikk* hivatkozik a piacfelügyeleti rendelet alapján létrehozott közigazgatási együttműködési csoportra („AdCo”), és meghatározza e rendelettel összefüggésben a szerepét. E szerep magában foglalja a tagállamok cselekvési terveihez vagy az uniós támogatás prioritásaihoz a közös prioritások meghatározását (például közös piacfelügyeleti és vizsgálati projektek, közös beruházás a piacfelügyeleti kapacitásokba, beleértve a berendezéseket és az informatikai eszközöket, a közös képzéseket és iránymutatásokat).

A *XII. fejezet* a védintézkedésekre vonatkozik, és egységes rendelkezéseken alapul. A *61. cikk* meghatározza a nemzeti piacfelügyeleti hatóság által abban az esetben követendő eljárást, ha úgy ítéli meg, hogy valamely termék kockázatot jelent. Ebben az esetben a nemzeti piacfelügyeleti hatóságnak eljárást kell kezdeményeznie, amelyben tájékoztatja a többi piacfelügyeleti hatóságot a megtett intézkedésekről (a termék forgalomba hozatalának tilalma vagy korlátozása, forgalomból történő kivonása vagy visszahívása).

A *64. cikk* meghatározza az abban az esetben alkalmazandó uniós védintézkedési eljárást, ha egy tagállam vagy a Bizottság nem ért egyet a nemzeti szinten, a *63. cikk*ben meghatározott védintézkedési eljárás keretében hozott intézkedéssel. A konzultációt követően a Bizottság végrehajtási aktust fogad el, amely dönt arról, hogy az intézkedés indokolt-e vagy sem. Az elfogadás után minden tagállamnak gondoskodnia kell arról, hogy a nem megfelelő terméket kivonja piacáról.

A *65. cikk* arra a konkrét esetre vonatkozik, amikor a meg nem felelés alaki kötelezettséghez kapcsolódik (CE-jelölés, EU-megfelelőségi nyilatkozat stb.)

A *XIII. fejezet* egy egységes fejezet a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokról (*66. cikk*) és a végrehajtási jogi aktusokról (*67. cikk*) szóló egy-egy cikkel.

A *XIV. fejezet* a záró rendelkezésekről szóló egységes fejezet, a szankciókra (*68. cikk*), a rendelet 8 évvel az elfogadását követően esedékes értékelésének elvégzésére (*69. cikk*), valamint a hatályon kívül helyezési és átmeneti rendelkezésekre (*70. cikk*) vonatkozó egy-egy cikkel. Megjegyzendő, hogy a környezettudatos tervezésről szóló irányelv alapján elfogadott végrehajtási intézkedéseket mindaddig alkalmazni kell, amíg azokat az e rendelet alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatályon kívül nem helyezi.

Az *I. melléklet* határozza meg az e rendelet szerinti termékek esetében a teljesítőképesség és a tájékoztatási követelmények meghatározásához használatos termékparamétereket.

A *II. melléklet* írja elő az e teljesítőképességi követelmények megállapítására vonatkozó eljárást.

A *III. melléklet* sorolja fel a termékútlevélben feltüntethető információkat, és meghatározza az abban kötelezően feltüntetendő információkat.

A *IV. melléklet* átveszi a 35. cikkben említett egységes megfelelőségértékelési modult (a 768/2008/EK határozatból).

Az *V. melléklet* átveszi az egységes EU-megfelelőségi nyilatkozatot.

A *VI. melléklet* részletesebb tájékoztatást nyújt az e rendelet alapján elfogadandó, környezettudatos terméktervezési követelményeket rögzítő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok tartalmáról.

A *VII. melléklet* határozza meg az önszabályozó intézkedésekre alkalmazandó általános kritériumokat (18. cikk).

A *VIII. melléklet* a környezettudatos tervezésről szóló irányelvvel való megfelelési táblázatot tartalmazó egységes melléklet.

2022/0095 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a fenntartható termékek környezettudatos tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról és a 2009/125/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[24],

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) Az európai zöld megállapodás[25] Európa növekedési stratégiája, amely az Uniót olyan igazságos és virágzó társadalommá kívánja alakítani, amely modern, erőforrás-hatékony és versenyképes gazdasággal rendelkezik. Azt az ambiciózus célt tűzi ki, hogy 2050-re az Unió váljon az első klímasemleges kontinenssé. Elismeri az Unió versenyképességének fenntarthatóságába való befektetés egy igazságosabb, zöldebb és digitálisabb Európa felépítésével jelentkező előnyeit. A termékek kulcsszerepet töltenek be ebben a zöld átállásban. Hangsúlyozva, hogy a jelenlegi termelési folyamatok és fogyasztási minták továbbra is túlságosan lineárisak, és a kitermelt, értékesített új anyagok és a feldolgozott, majd végül hulladékként vagy kibocsátásként ártalmatlanított anyagok forgalmától függőek, az európai zöld megállapodás hangsúlyozza, hogy sürgősen át kell állni a körforgásos gazdaság modelljére, valamint hogy még jelentős fejlődést kell megvalósítani. Ezenkívül rögzíti az energiahatékonyság kiemelt szerepét az energiaágazat szén-dioxid-mentesítése és az éghajlat-politikai célkitűzések 2030-ra és 2050-re történő elérése szempontjából.

(2) A körforgásos gazdaság modelljére való átállás felgyorsítása érdekében a Bizottság a körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési tervében jövőorientált menetrendet dolgozott ki a tisztább és versenyképesebb Európáért[26] (a körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési terv) azzal a céllal, hogy a szabályozási keret alkalmassá váljon

---

[24] HL C , . o.

[25] A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Az európai zöld megállapodás, COM(2019) 640 final.

[26] A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – A tisztább és versenyképesebb Európát szolgáló, körforgásos gazdaságra vonatkozó új cselekvési terv, COM(2020) 98 final.

egy fenntartható jövő számára. Amint az e tervben is szerepel, jelenleg nincs olyan átfogó követelményrendszer, amely biztosítaná, hogy az uniós piacon forgalomba hozott összes termék egyre fenntarthatóbb legyen, és kiállja a körforgásos jelleg próbáját. Különösen a terméktervezés nem támogatja kellőképpen a teljes életcikluson keresztül érvényesülő fenntarthatóságot. Ennek eredményeként a termékeket gyakran cserélik, ami jelentős energia- és erőforrás-felhasználással jár az új termékek előállítása és forgalmazása, valamint a régiek ártalmatlanítása tekintetében. A gazdasági szereplők és a polgárok számára még mindig túl nehéz fenntartható döntéseket hozni a termékekkel kapcsolatban, mivel ehhez hiányoznak a megfelelő információk és a megfizethető alternatívák. Ennek folyományai a fenntarthatóság és az értékmegőrző műveletek terén az elszalasztott lehetőségek, a másodlagos anyagok iránti korlátozott kereslet, és a körforgásos üzleti modellek elfogadásának akadályai.

(3) Az európai iparstratégia[27] megfogalmazza az Unió klímasemlegességre és a „kettős átállás" előmozdítására, valamint a digitális vezető szerepre irányuló átfogó ambícióját. Az európai zöld megállapodást tükrözi azzal, hogy rámutat az európai iparnak a szén-dioxid- és anyaglábnyomának csökkentésével, valamint a körforgásos jelleg gazdaságba való beágyazásával ebben betöltendő vezető szerepére, és hangsúlyozza, hogy el kell mozdulni a hagyományos modellektől, és forradalmasítani kell a termékek tervezésének, gyártásának, felhasználásának és ártalmatlanításának módját. Az iparstratégia 2021-es frissítése[28] megerősíti a 2020-as stratégia fő üzeneteit, és a Covid19-válság tanulságaira összpontosít, beleértve a reziliencia előmozdításának szükségességét.

(4) Uniós szintű jogszabályok hiányában már megjelentek a termékek környezeti fenntarthatóságának javítását célzó eltérő nemzeti megközelítések, az elektronikus eszközök szoftverkompatibilitásának időtartamára vonatkozó tájékoztatási követelményektől az eladatlan tartós cikkek kezelésével kapcsolatos jelentéstételi kötelezettségekig. Ez azt jelzi, hogy az e rendeletben kitűzött célok elérése érdekében tett további nemzeti erőfeszítések valószínűleg a belső piac további széttagolódásához vezetnek. Ezért a belső piac működésének és a környezet magas szintű védelmének biztosítása érdekében olyan szabályozási keretre van szükség, amely a termékekre fokozatosan környezettudatos terméktervezési követelményeket vezet be. Ez a rendelet egy ilyen keretet nyújt azzal, hogy az eredetileg a 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben[29] meghatározott környezettudatos terméktervezési megközelítést a termékek lehető legszélesebb körére teszi alkalmazhatóvá.

(5) E rendelet hozzá fog járulni ahhoz, hogy a termékek megfeleljenek a klímasemleges, erőforrás-hatékony és körforgásos gazdaság követelményeinek , hogy csökkenjen a hulladék mennyisége, és hogy a fenntarthatóság terén élen járók teljesítménye fokozatosan általánossá váljon. A rendeletnek új környezettudatos terméktervezési követelményeket kell megállapítania annak érdekében, hogy a termékek tartósabbá, újrafelhasználhatóbbá, korszerűsíthetőbbé és javíthatóbbá váljanak, hogy javítani

---

27 A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Új európai iparstratégia, COM(2020) 102 final.

28 A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – A 2020. évi új iparstratégia frissítése: Erősebb egységes piac kiépítése Európa fellendülése érdekében, COM(2021) 350 final.

29 Az Európai Parlament és a Tanács 2009/125/EK irányelve (2009. október 21.) az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról (EGT-vonatkozású szöveg) (HL L 285., 2009.10.31., 10. o.).

lehessen a felújítás és a karbantartás lehetőségeit, hogy kezelni lehessen a termékekben jelen lévő veszélyes vegyi anyagok problémáját, hogy javuljon a termékek energia- és erőforrás-hatékonysága, csökkenjen a várhatóan keletkező hulladékanyag mennyisége, és hogy növelni lehessen a termékek újrahasznosított tartalmát, egyidejűleg biztosítva azok teljesítőképességét és biztonságos használatát, lehetővé téve az újragyártást és a magas színvonalú újrahasznosítást, valamint csökkentve a szén- és környezeti lábnyomot.

(6) Az Európai Parlament 2020. november 25-i „A vállalkozások és a fogyasztók fenntarthatóbb egységes piaca felé” című állásfoglalásában[30] üdvözölte az olyan tartós termékek népszerűsítését, amelyek könnyebben javíthatók, újrafelhasználhatók és újrahasznosíthatók. A 2021. február 16-án elfogadott, az új körforgásos gazdaságra vonatkozó uniós cselekvési tervről szóló jelentésében[31] az Európai Parlament tovább támogatta a Bizottság által a körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési tervben előterjesztett napirendet. Úgy ítélte meg, hogy a körforgásos gazdaságra való átállás megoldásokat kínálhat a jelenlegi környezeti kihívások és a Covid19-világjárvány okozta gazdasági válság kezelésére. A Tanács a 2020. december 11-én elfogadott, „Helyreállítás a körforgásos és zöld gazdaság jegyében” című következtetéseiben[32] üdvözölte továbbá a Bizottság által bejelentett kezdeményezést, miszerint jogalkotási javaslatokat nyújt be egy olyan, a termékek fenntarthatóságára vonatkozó átfogó és integrált szakpolitikai keret részeként, amely előmozdítja a klímasemlegességet, az energia- és erőforrás-hatékonyságot, valamint a toxikus anyagoktól mentes anyagkörforgásra épülő gazdaságot, védi a közegészséget és a biológiai sokféleséget, valamint védi a fogyasztókat és a közbeszerzőket, és erősíti pozícióikat.

(7) Ennek a rendeletnek hozzá kell járulnia az Unió éghajlat- és energiapolitikai célkitűzéseinek eléréséhez. Az Unió által 2016-ban ratifikált Párizsi Megállapodásban megfogalmazott célokkal összhangban[33] az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete – az „európai klímarendelet”[34] – kötelező érvényű uniós kötelezettségvállalást állapít meg az üvegházhatást okozó gázok nettó kibocsátásának 2030-ig legalább 55 %-os csökkentésére vonatkozóan, és jogszabályban rögzíti 2050-re a gazdaság egészére kiterjedő klímasemlegesség elérésének célját. 2021-ben a Bizottság elfogadta a „Irány az 55 %!” csomagot[35] abból a célból, hogy az Unió éghajlat- és energiapolitikái alkalmassá váljanak e célok elérésére. Ennek érdekében az (EU) 2018/2002 európai parlamenti és tanácsi irányelvben foglalt „első az energiahatékonyság”[36] elvvel összhangban az energiahatékonyság javítását jelentősen fokozni kell, 2030-ra a végső energiafogyasztásban mérve mintegy 36 %-ra[37]. Az e

30 P9_TA(2020)0318.

31 P9_TA(2021)0040.

32 13852/20.

33 A Tanács (EU) 2016/1841 határozata (2016. október 5.) az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye keretében létrejött Párizsi Megállapodásnak az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 282., 2016.10.19., 1. o.).

34 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

35 https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/hu/IP_21_3541

36 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2002 irányelve (2018. december 11.) az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelv módosításáról (HL L 328., 2018.12.21., 210. o.).

37 Az éghajlat-politikai céltervet kísérő hatásvizsgálat (*Az EU 2030-ra vonatkozó éghajlatvédelmi törekvésének fokozása, Beruházás a klímasemleges jövőbe az európai polgárok érdekében*, COM(2020) 562 final) és az [energiahatékonysági irányelvre irányuló javaslat] szerint.

rendelet alapján megállapított termékkövetelményeknek jelentős szerepet kell kapniuk e cél elérésében azáltal, hogy jelentősen csökkentik a termékek energialábnyomát. Ezek az energiahatékonysági követelmények csökkentik a fogyasztók energiaár-emelkedésnek való kiszolgáltatottságát is. Amint azt a Párizsi Megállapodás is elismeri, a fogyasztás és a termelés fenntarthatósága javításának is fontos szerepe lesz az éghajlatváltozás kezelésében.

(8) Ennek a rendeletnek hozzá kell járulnia az Unió szélesebb körű környezeti célkitűzéseinek eléréséhez is. A 8. környezetvédelmi cselekvési program[38] jogi keretbe foglalja az Unió azon célkitűzését, hogy bolygónk tűrőképességének határain belül maradjon, és meghatározza azokat az előfeltételeket, amelyek lehetővé teszik a kiemelt célkitűzések teljesítését, beleértve a toxikus anyagoktól mentes körforgásos gazdaságra való átállást. Az európai zöld megállapodás arra is felszólítja az Uniót, hogy kísérje jobban figyelemmel, jelentse, előzze meg és orvosolja a levegő-, a víz- és a talajszennyezést, valamint a fogyasztási cikkek keltette szennyezést. Ez azt jelenti, hogy a vegyi anyagoknak, anyagoknak és termékeknek tervezésük révén és életciklusuk során a lehető legbiztonságosabbnak és legfenntarthatóbbnak kell lenniük, ami elvezet a toxikus anyagoktól mentes anyagciklusokhoz[39]. Ezenkívül mind az európai zöld megállapodás, mind a körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési terv elismeri, hogy az Unió belső piaca olyan kritikus tömeget biztosít, amely képes befolyásolni a termékek fenntarthatóságára és a terméktervezésre vonatkozó globális szabványokat. Ennek a rendeletnek ezért jelentős szerepet kell kapnia az Egyesült Nemzetek Szervezete fenntartható fejlődési céljai keretében az ENSZ 2030-ig tartó időszakra szóló „Felelős fogyasztás és termelés” című programjában meghatározott több cél elérésében[40], az Unión belül és kívül egyaránt.

(9) A 2009/125/EK irányelv az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteit hozza létre. Az (EU) 2017/1369 európai parlamenti és tanácsi rendelettel[41] együtt jelentősen csökkentette a termékek tekintetében az uniós primerenergia-igényt, és a becslések szerint ez a megtakarítás tovább fog növekedni. A 2009/125/EK irányelv alapján elfogadott végrehajtási intézkedések a körforgásos jelleg szempontjaira, például a tartósságra, a javíthatóságra és az újrafeldolgozhatóságra vonatkozó követelményeket is tartalmaztak. Ugyanakkor az olyan eszközök, mint a 66/2010/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet által bevezetett uniós ökocímke [42] vagy az uniós zöld közbeszerzési kritériumok[43] nagyobb hatókörűek, de az önkéntes megközelítések korlátai miatt hatásuk kisebb.

---

38 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/… határozata (…) a 2030-ig szóló általános uniós környezetvédelmi cselekvési programról [Hivatkozás megadása a Hivatalos Lapban való közzétételkor – a 2021. december 2-i háromoldalú egyeztetésen elért megállapodás].

39 Az *Út a szennyezőanyag-mentes levegő, víz és talaj felé* (COM(2021) 400 final) és *a vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégia a toxikus anyagoktól mentes környezetért* (COM(2020) 667 final) című uniós cselekvési tervben meghatározottak szerint, amelyek kérik a szennyezőanyag-mentességi célkitűzés alkalmazását a termelésben és a fogyasztásban.

40 Beleértve különösen a 12. fenntartható fejlesztési cél („Felelős fogyasztás és termelés”) szerinti célokat.

41 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1369 rendelete (2017. július 4.) az energiacímkézés keretének meghatározásáról és a 2010/30/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 198., 2017.7.28., 1. o.).

42 Az Európai Parlament és a Tanács 66/2010/EK rendelete (2009. november 25.) az uniós ökocímkéről (HL L 27., 2010.1.30., 1. o.).

43 „Környezetvédelmi szemléletű közbeszerzés” közlemény (COM (2008) 400) https://ec.europa.eu/environment/gpp/eu_gpp_criteria_en.htm

(10) A 2009/125/EK irányelv általában véve sikeresnek bizonyult az energiával kapcsolatos termékek energiahatékonyságának és egyes körforgásos szempontjainak előmozdításában, és megközelítése képes lehet valamennyi termék fenntarthatóságának fokozatos kezelésére. A zöld megállapodás kötelezettségvállalásainak teljesítése érdekében ezt a megközelítést ki kell terjeszteni más termékcsoportokra, és módszeresen foglalkozni kell a kötelező érvényű követelményekkel rendelkező termékek környezeti fenntarthatóságának növelése kiemelt szempontjaival. Annak biztosításával, hogy csak az e követelményeknek megfelelő termékeket hozzák forgalomba az uniós piacon, e rendeletnek nemcsak az ilyen termékek szabad mozgását kell javítania a nemzeti egyenlőtlenségek kiiktatása révén, hanem csökkentenie kell azon termékek életciklusra gyakorolt negatív környezeti hatásait is, amelyekre ilyen követelmények meghatározásra kerültek.

(11) A hatékony és időtálló szabályozási keret létrehozása érdekében lehetővé kell tenni a környezettudatos terméktervezési követelmények meghatározását minden forgalomba hozott vagy használatbavételre bocsátott fizikai árura, beleértve az alkatrészeket és a köztes termékeket is. Ennek lehetővé kell tennie a Bizottság számára, hogy a termékek lehető legszélesebb körét vegye figyelembe a környezettudatos terméktervezési követelmények megállapításának rangsorolásakor, és ezzel maximalizálja azok hatékonyságát. Szükség esetén különleges mentességeket kell adni a környezettudatos terméktervezési követelmények meghatározásakor, például olyan különleges célú termékek esetében, amelyeknél e cél nem teljesülhet a környezettudatos terméktervezés követelményeinek való megfelelés esetén. Ezen túlmenően keretszintű mentességet kell adni azon termékekre, amelyek esetében már egyértelmű, hogy a környezettudatos terméktervezési követelmények nem lennének megfelelőek, vagy amelyekre más keretek írják elő ilyen követelmények meghatározását. Ez a helyzet a 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben meghatározott élelmiszerek és takarmányok[44], a 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározott emberi felhasználásra szánt gyógyszerek[45], az (EU) 2019/6 európai parlamenti és tanácsi rendeletben meghatározott állatgyógyászati készítmények[46], az élő növények, állatok és mikroorganizmusok, emberi eredetű termékek, valamint a közvetlenül a növények vagy állatok jövőbeli reprodukciójához kapcsolódó növényi vagy állati eredetű termékek esetében.

(12) Az épületek energiahatékonyságáról (átdolgozás) szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslat[47] előírja a tagállamok számára, hogy a külső térelhatárolók részét képező épületelemekre vonatkozóan energiahatékonysági minimumkövetelményeket, az új és meglévő épületekbe beépített épületgépészeti rendszerek általános energiateljesítménye, megfelelő beszerelése, valamint megfelelő méretezése, beállítása és ellenőrzése tekintetében pedig rendszerkövetelményeket határozzanak meg. E rendelet célkitűzéseivel összeegyeztethető, hogy ezek az energiahatékonysági minimumkövetelmények bizonyos körülmények esetén korlátozzák az energiával kapcsolatos olyan termékek beszerelését, amelyek

---

44 Az Európai Parlament és a Tanács 178/2002/EK rendelete (2002. január 28.) az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszer-biztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról (HL L 31., 2002.2.1., 1. o.).

45 Az Európai Parlament és a Tanács 2001/83/EK irányelve (2001. november 6.) az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről (HL L 311., 2001.11.28., 67. o.).

46 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/6 rendelete (2018. december 11.) az állatgyógyászati készítményekről és a 2001/82/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 4., 2019.1.7., 43. o.).

47 COM(2021) 802 final.

megfelelnek ennek a rendeletnek és annak felhatalmazáson alapuló jogi aktusainak, feltéve hogy az ilyen követelmények nem jelentenek indokolatlan piaci akadályt.

(13) A termékek környezeti fenntarthatóságának javítása és a termékek belső piacon belüli szabad mozgásának biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el e rendelet környezettudatos terméktervezési követelmények meghatározásával történő kiegészítésére. Ezeket a környezettudatos terméktervezési követelményeket elvileg meghatározott termékcsoportokra, például mosógépekre vagy mosógépekre és mosó-szárítógépekre kell alkalmazni. A környezettudatos terméktervezési követelmények hatékonyságának maximalizálása és a termékek környezeti fenntarthatóságának hatékony javítása érdekében lehetővé kell tenni egy vagy több horizontális környezettudatos terméktervezési követelmény meghatározását a termékcsoportok szélesebb körére, például az elektronikai készülékekre vagy a textiltermékekre. Horizontális környezettudatos terméktervezési követelményeket kell megállapítani, amennyiben a termékcsoportok műszaki hasonlóságai lehetővé teszik környezeti fenntarthatóságuk ugyanazon követelmények alapján történő javítását.

(14) Annak érdekében, hogy a Bizottság adott esetben követelményeket állapíthasson meg az érintett termékcsoportokra vonatkozóan, a teljesítőképességre és a tájékoztatásra vonatkozó követelményeknek a környezettudatos terméktervezési követelmények körébe kell tartozniuk. Ezeket a követelményeket a környezeti fenntarthatóság szempontjából lényeges termékjellemzők – például az energiahatékonyság, a tartósság, a javíthatóság, valamint a szén- és környezeti lábnyom – javítására kell használni. A környezettudatos terméktervezési követelményeknek átláthatónak, objektívnek, arányosnak és a nemzetközi kereskedelmi szabályoknak megfelelőnek kell lenniük.

(15) Miután a Bizottság egy adott termékcsoportra vonatkozóan elfogad egy környezettudatos terméktervezési követelményeket megállapító, felhatalmazáson alapuló jogi aktust, a belső piac működésének biztosítása érdekében a tagállamok többé nem határozhatnak meg nemzeti teljesítőképességi követelményeket az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott követelmények által lefedett termékparaméterek alapján, és többé nem állapíthatnak meg nemzeti tájékoztatási követelményeket az abban a felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott tájékoztatási követelmények hatálya alá tartozó termékparaméterek alapján. A belső piac működésének biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni annak megállapítására, hogy egy adott termékparaméter vonatkozásában nincs szükség teljesítőképességi követelmények és/vagy tájékoztatási követelmények formáját öltő környezettudatos terméktervezési követelményekre.

(16) A környezettudatos terméktervezési követelmények megállapításakor a Bizottságnak figyelembe kell vennie az érintett termékek jellegét és rendeltetését, valamint az érintett piacok jellemzőit. Például a katonai felszerelésnek képesnek kell lennie arra, hogy meghatározott és időnként zord körülmények között működjön, amit figyelembe kell venni a környezettudatos terméktervezési követelmények meghatározásakor. A katonai felszerelésekre vonatkozó bizonyos információkat nem szabad nyilvánosságra hozni, és azokat védeni kell. Ezért a katonai vagy érzékeny berendezésekre vonatkozó környezettudatos terméktervezési követelményeknek figyelembe kell venniük a biztonsági szükségleteket és a védelmi piac jellemzőit, a 2009/81/EK európai

parlamenti és tanácsi irányelvben[48] meghatározottak szerint. Hasonlóképpen, az űripar Európa számára és technológiai függetlenség miatt is stratégiai fontosságú. Mivel az űrtechnológiák extrém körülmények között működnek, az űrtermékekre vonatkozó környezettudatos terméktervezési követelményeknek egyensúlyt kell teremteniük a fenntarthatósági megfontolások, valamint a rugalmasság és az elvárt teljesítőképesség között. Továbbá az orvostechnikai eszközökről szóló (EU) 2017/745 rendelet[49] 2. cikkének (1) bekezdésében meghatározott orvostechnikai eszközök és az (EU) 2017/746 rendelet[50] 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott *in vitro* diagnosztikai orvostechnikai eszközök esetében a Bizottságnak figyelembe kell vennie annak szükségességét, hogy a betegek és a felhasználók egészségét és biztonságát ne érjék negatív hatások.

(17) A párhuzamos erőfeszítéseket és a szabályozási terheket megelőzendő összhangot kell biztosítani e rendelet és más uniós jogszabályokban – különösen a termékekre, vegyi anyagokra és hulladékokra vonatkozó jogszabályokban – vagy azok alapján megállapított követelmények között[51]. Ugyanakkor e rendelet eltérő rendelkezése hiányában az e rendeletben meghatározott követelményekkel azonos vagy hasonló hatású követelmények megállapítására vonatkozó más uniós jogszabályok szerinti felhatalmazások nem korlátozzák az e rendeletben foglalt felhatalmazásokat.

(18) A környezettudatos terméktervezési követelményeket is magukban foglaló felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat – ahogy az a 2009/125/EK irányelvben történt – célzott hatásvizsgálatnak és az érdekelt felekkel folytatott konzultációnak kell alávetni, és azokat a Bizottság minőségi jogalkotási iránymutatásaival összhangban kell kidolgozni, valamint azokban szerepelnie kell a nemzetközi dimenzió és a harmadik országokra gyakorolt hatások értékelésének. Ennek során a Bizottságnak kellően figyelembe kell vennie a termék életciklusának valamennyi szempontját, és hatásvizsgálatát az elérhető legjobb bizonyítékokra kell alapoznia. A környezettudatos terméktervezési követelmények elkészítésekor a Bizottságnak tudományos megközelítést kell alkalmaznia, és figyelembe kell vennie a vonatkozó – különösen a 66/2010/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletből[52], a 2010/75/ európai parlamenti és tanácsi irányelvből[53] eredő – műszaki információkat, az (EU) 2020/852 európai

---

48 Az Európai Parlament és a Tanács 2009/81/EK irányelve (2009. július 13.) a honvédelem és biztonság területén egyes építési beruházásra, árubeszerzésre és szolgáltatásnyújtásra irányuló, ajánlatkérő szervek vagy ajánlatkérők által odaítélt szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról, valamint a 2004/17/EK és 2004/18/EK irányelv módosításáról (HL L 216., 2009.8.20., 76. o.).

49 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/745 rendelete (2017. április 5.) az orvostechnikai eszközökről, a 2001/83/EK irányelv, a 178/2002/EK rendelet és az 1223/2009/EK rendelet módosításáról, valamint a 90/385/EGK és a 93/42/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 117., 2017.5.5., 1. o.).

50 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/746 rendelete (2017. április 5.) az *in vitro* diagnosztikai orvostechnikai eszközökről, valamint a 98/79/EK irányelv és a 2010/227/EU bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 117., 2017.5.5., 176. o.).

51 A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – a körforgásos gazdaságról szóló csomag végrehajtásáról: a vegyi anyagokkal, a termékkel és a hulladékkal kapcsolatos jogszabályok közötti kapcsolódási pontok kezelésének lehetőségei, COM(2018) 32 final.

52 Az Európai Parlament és a Tanács 66/2010/EK rendelete (2009. november 25.) az uniós ökocímkéről (HL L 27., 2010.1.30., 1. o.).

53 Az Európai Parlament és a Tanács 2010/75/EU irányelve (2010. november 24.) az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) (HL L 334., 2010.12.17., 17. o.).

parlamenti és tanácsi rendelet[54] alapján elfogadott műszaki átvilágítási kritériumokat és a zöld közbeszerzési kritériumokat[55].

(19) A termékek sokféleségének figyelembevétele érdekében a Bizottságnak ki kell választania a környezettudatos terméktervezési követelmények meghatározásának értékelésére szolgáló módszereket, és adott esetben tovább kell fejlesztenie azokat a termék jellege, legfontosabb szempontjai és a termékre teljes életciklusa alatt gyakorolt hatása alapján. Ennek során a Bizottságnak figyelembe kell vennie a 2009/125/EK irányelv szerinti követelmények megállapításának értékelése során szerzett tapasztalatait, valamint a tudományos alapú értékelési eszközök fejlesztésére és javítására irányuló folyamatos erőfeszítéseket, például az energiával kapcsolatos termékek környezettudatos terméktervezési módszertanának frissítését, valamint az (EU) 2021/2279 bizottsági ajánlásban[56] meghatározott, a termék környezeti lábnyomának meghatározására szolgáló módszert, beleértve az időszakos széntárolást illetőt is, valamint a nemzetközi és európai szabványügyi szervezetek által kidolgozott szabványokat, beleértve az energiával kapcsolatos termékek anyaghatékonyságára vonatkozó szabványokat is. Ezekre az eszközökre építve és szükség esetén célzott tanulmányok felhasználásával a Bizottságnak a termékek értékelése és a környezettudatos terméktervezési követelmények előkészítése során tovább kell erősítenie a körforgásos jelleg szempontjait (ilyen például a tartósság, a javíthatóság, beleértve a javíthatóság pontozását, az újrahasználatot és újrafeldolgozást akadályozó vegyi anyagok azonosítását), és adott esetben új módszereket vagy eszközöket kell kidolgoznia. Új megközelítésekre lehet szükség a kötelező közbeszerzési kritériumok elkészítéséhez és az eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítésének tilalmához is.

(20) A teljesítőképességi követelményeknek egy olyan kiválasztott termékparaméterre kell vonatkozniuk, amely releváns a termék azon megcélzott vonatkozása szempontból, amelyre a környezeti fenntarthatóság javításának lehetősége megállapítást nyert. Az említett követelmények körébe tartozhat a termékparaméterrel kapcsolatos teljesítőképesség minimális vagy maximális szintje, a termék paramétereihez képest a teljesítőképesség javítását célzó nem mennyiségi követelmények, vagy a termék funkcionális teljesítőképességével kapcsolatos követelmények annak biztosítására, hogy a kiválasztott teljesítőképességi követelmények ne befolyásolják kedvezőtlenül a termék azon funkcióját, amelyre azt tervezték és a piacon értékesítik. A minimális vagy maximális szintet illetően ez öltheti például a felhasználási szakaszban az energiafogyasztás vagy a termékbe beépített adott anyag mennyiségének határértéknek, az újrafeldolgozott tartalom minimális mennyiségére vonatkozó követelménynek, vagy egy adott környezeti hatáskategória vagy az összes releváns környezeti hatás összesítése tekintetében egy határértéknek a formáját. A nem mennyiségi követelményre példa az olyan konkrét műszaki megoldások tilalma, amelyek károsak a termék javíthatósága szempontjából. A teljesítőképességi követelményeket a legrosszabbul teljesítő termékek piacról való kivonásának biztosítására fogják használni, amennyiben ez a rendelet környezeti fenntarthatósági célkitűzéseihez való hozzájáruláshoz szükséges.

---

54 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/852 rendelete (2020. június 18.) a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról (HL L 198., 2020.6.22., 13. o.).

55 Közlemény – Környezetvédelmi szemléletű közbeszerzés, COM (2008) 400.

56 A Bizottság (EU) 2021/2279 ajánlása (2021. december 15.) a környezeti lábnyom meghatározására szolgáló módszereknek a termékek és a szervezetek életciklus-alapú környezeti teljesítményének mérésére és ismertetésére szolgáló alkalmazásáról.

(21) A következetesség biztosítása érdekében a teljesítőképességi követelményeknek ki kell egészíteniük a hulladékra vonatkozó uniós jogszabályok végrehajtását. Míg a csomagolás végtermékként történő forgalomba hozatalára vonatkozó követelményeket a 94/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[57] állapítja meg, ez a rendelet kiegészítheti az irányelvet azzal, hogy meghatározott termékek forgalomba hozatalkori csomagolására összpontosító, termékalapú követelményeket határoz meg. Adott esetben az ilyen említett kiegészítő követelményeknek hozzá kell járulniuk különösen a felhasznált csomagolás mennyiségének minimalizálásához, ezzel viszont hozzájárulva az Unióban a hulladékkeletkezés megelőzéséhez.

(22) A kémiai biztonság a termék fenntarthatóságának elismert eleme. Ennek alapját a vegyi anyagoknak az egészségre vagy a környezetre gyakorolt belső veszélyei képezik, a specifikus vagy általános expozícióval kombináltan, és azokat a vegyi anyagokra vonatkozó jogszabályok szabályozzák, mint például az 1935/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[58], az 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[59], az 1223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[60], az (EU) 2017/745 európai parlamenti és tanácsi rendelet[61], valamint a 2009/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[62]. Ez a rendelet nem teheti lehetővé az anyagok kémiai biztonságon alapuló korlátozását, ahogyan az más uniós jogszabályok alapján történik. Hasonlóképpen, ez a rendelet nem teheti lehetővé az anyagok élelmiszerbiztonsági okokból történő korlátozását. A vegyi anyagokra és élelmiszerekre vonatkozó uniós jog azonban nem alkalmas a kémiai biztonsághoz vagy az élelmiszerbiztonsághoz nem kapcsolódó, fenntarthatóságra gyakorolt hatások bizonyos anyagokra vonatkozó korlátozások révén történő kezelésére. E hiányosság orvoslása érdekében e rendeletnek bizonyos feltételek mellett lehetővé kell tennie a termékekben jelen lévő vagy a gyártási folyamataik során felhasznált, a termékek fenntarthatóságát negatívan befolyásoló anyagok korlátozását, elsősorban a vegyi vagy élelmiszer-biztonságtól eltérő okokból. Ez a rendelet nem eredményezheti a 2011/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[63] hatálya alá tartozó anyagokra vonatkozó azon korlátozások megkettőzését vagy felváltását sem, amelynek célja az emberi egészség és a környezet védelme, beleértve az elektromos és elektronikus berendezésekből származó

---

57 Az Európai Parlament és a Tanács 94/62/EK irányelve (1994. december 20.) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról (HL L 365., 1994.12.31., 10. o.).

58 Az Európai Parlament és a Tanács 1935/2004/EK rendelete (2004. október 27.) az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő anyagokról és tárgyakról, valamint a 80/590/EGK és a 89/109/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 338., 2004.11.13., 4. o.).

59 Az Európai Parlament és a Tanács 1907/2006/EK rendelete (2006. december 18.) a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 396., 2006.12.30., 1. o.).

60 Az Európai Parlament és a Tanács 1223/2009/EK rendelete (2009. november 30.) a kozmetikai termékekről (HL L 342., 2009.12.22., 59. o.).

61 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/746 rendelete (2017. április 5.) az *in vitro* diagnosztikai orvostechnikai eszközökről, valamint a 98/79/EK irányelv és a 2010/227/EU bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 117., 2017.5.5., 176. o.).

62 Az Európai Parlament és a Tanács 2009/48/EK irányelve (2009. június 18.) a játékok biztonságáról (HL L 170., 2009.6.30., 1. o.).

63 Az Európai Parlament és a Tanács 2011/65/EU irányelve (2011. június 8.) egyes veszélyes anyagok elektromos és elektronikus berendezésekben való alkalmazásának korlátozásáról (HL L 174., 2011.7.1., 88. o.).

hulladékok környezetvédelmi szempontból megfelelő hasznosítását és ártalmatlanítását.

(23) A termékek környezeti fenntarthatóságának javítása érdekében a tájékoztatási követelményeknek a termék szempontjából releváns kiválasztott termékparaméterekre kell vonatkozniuk, például a termék környezeti lábnyomára vagy tartósságára. E követelmények kötelezhetik a gyártót, hogy egy kiválasztott termékparaméterrel kapcsolatban az adott paraméterrel kapcsolatos teljesítőképesség javítása érdekében tegyen elérhetővé a termék teljesítőképességére vonatkozó információkat, vagy olyan egyéb információkat, amelyek befolyásolhatják a terméknek a gyártótól eltérő felek általi kezelését. Az említett tájékoztatási követelményeket az adott termékparaméterre vonatkozó teljesítőképességi követelmények mellett vagy azok helyett kell meghatározni. Amennyiben egy felhatalmazáson alapuló jogi aktus tájékoztatási követelményeket tartalmaz, meg kell jelölnie a szükséges információk elérhetővé tételének módját, például annak szabad hozzáférésű weboldalon, termékútlevélben vagy termékcímkében való feltüntetését. A tájékoztatási követelményekre abból a célból van szükség, hogy el lehessen érni az e rendeletben meghatározott környezeti fenntarthatósági célkitűzések megvalósításához szükséges magatartásbeli változást. A tájékoztatási követelmények a vevőknek és a hatóságoknak a termékek környezeti fenntarthatóságuk alapján történő összehasonlításához szilárd alap biztosításával várhatóan fenntarthatóbb választások felé terelik a fogyasztókat és a hatóságokat.

(24) Amennyiben a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok tájékoztatási követelményeket tartalmaznak, ezen túlmenően teljesítményosztályokat is meghatározhatnak egy vagy több releváns termékparaméterrel kapcsolatban, hogy megkönnyítsék a termékek e paraméter alapján történő összehasonlítását. A teljesítményosztályoknak lehetővé kell tenniük a termékek relatív fenntarthatóságuk alapján történő megkülönböztetését, és azokat a fogyasztók és a hatóságok egyaránt felhasználhatják. E funkciójuk célja, hogy a piacot a fenntarthatóbb termékek felé tereljék.

(25) Az aggodalomra okot adó anyagok termékekben való jelenlétére vonatkozó tájékoztatás kulcsfontosságú elem a fenntartható termékek azonosítása és népszerűsítése céljából. A termékek kémiai összetétele nagyban meghatározza funkcióikat és hatásaikat, valamint az újrafelhasználásuk vagy hulladékká válásuk utáni hasznosításuk lehetőségeit. A vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégia[64] az aggodalomra okot adó anyagok termékekben való jelenlétének minimalizálására, valamint tájékoztatási követelmények bevezetésével és az anyagok és termékek teljes életciklusa során a veszélyes anyagok jelenlétének nyomon követésével a kémiai tartalomra és a biztonságos felhasználásra vonatkozó információk elérhetőségének biztosítására szólít fel. Az 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[65] és a vegyi anyagokra vonatkozó egyéb meglévő jogszabályok – mint például az 1223/2009/EK rendelet – már biztosítják egyes önmagukban vagy keverékben aggodalomra okot adó anyagok által az egészségre vagy a környezetre jelentett veszélyekre vonatkozó tájékoztatást. Az anyagok és

64 A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – A vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégia a toxikus anyagoktól mentes környezetért, COM(2020) 667 final.

65 Az Európai Parlament és a Tanács 1272/2008/EK rendelete (2008. december 16.) az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról, a 67/548/EGK és az 1999/45/EK irányelv módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az 1907/2006/EK rendelet módosításáról (HL L 353., 2008.12.31., 1. o.).

keverékek felhasználóit tájékoztatni kell a fenntarthatósággal kapcsolatos releváns olyan információkról is, amelyek nem elsősorban az egészségre vagy a környezetre vonatkozó veszélyekkel kapcsolatosak. Ezenkívül az anyagoktól és keverékektől eltérő termékek felhasználóinak és az ilyen termékekből származó hulladékok kezelőinek a fenntarthatósággal kapcsolatos információkat is meg kell kapniuk, beleértve a vegyi anyagoknak elsősorban az egészségre vagy a környezetre jelentett veszélyeire vonatkozó információkat. Ezért ennek a rendeletnek lehetővé kell tennie a fenntarthatósággal kapcsolatos információk nyomon követésével és kommunikációjával kapcsolatos követelmények meghatározását, ideértve az aggodalomra okot adó anyagoknak a termékekben való jelenlétét a termékek teljes életciklusa során, a szennyeződésmentesítésük és hulladékká válásukkor történő hasznosításuk céljából történő nyomon követésre és kommunikációra kiterjedően is. Egy ilyen keretnek arra kell törekednie, hogy fokozatosan lefedje az összes olyan aggodalomra okot adó anyagot, amely a Bizottság által kezelni kívánt termékcsoportokat meghatározó munkatervben felsorolt összes termékben megtalálható.

(26) Az e rendeletben meghatározott tájékoztatási követelmények körébe kell tartoznia a termékútlevél elérhetővé tételére vonatkozó követelménynek. A termékútlevél fontos eszköze annak, hogy az információk elérhetővé váljanak valamennyi szereplő számára a teljes értéklánc mentén, és a termékútlevél megléte várhatóan jelentősen javítja majd az értéklláncban a termék végpontok közötti nyomonkövethetőségét. A termékútlevélnek többek között segítenie kell a fogyasztókat a tájékozott döntések meghozatalában azáltal, hogy javítja a számukra érdemi termékinformációkhoz való hozzáférést, lehetővé kell tennie a gazdasági szereplők és az értéklánc egyéb szereplői – például a javítók vagy az újrahasznosítók – számára, hogy hozzáférjenek a releváns információkhoz, valamint segítenie kell az illetékes nemzeti hatóságok számára feladataik ellátását. Ezért a termékútlevélnek nem helyettesítenie kell, hanem ki kell egészítenie a tájékoztatás nem digitális formáit, például a termék kézikönyvében vagy a címkén szereplő információkat. Ezenkívül lehetővé kell tenni, hogy a termékútlevelet más uniós jogszabályok értelmében az érintett termékcsoportra alkalmazandó fenntarthatósági szempontokra vonatkozó tájékoztatáshoz is használják.

(27) A termék jellegének és piacának figyelembevétele érdekében a termékútlevélben feltüntetendő információkat a termékspecifikus szabályok elkészítésekor eseti alapon alaposan meg kell vizsgálni. Az így kapott információkhoz való hozzáférés optimalizálása és a szellemi tulajdonjogok védelme érdekében a termékútlevelet úgy kell megtervezni és megvalósítani, hogy differenciált hozzáférést biztosítson a termékútlevélben szereplő információkhoz, az információ típusától és az érdekelt felek tipológiájától függően. Hasonlóképpen, annak elkerülése érdekében, hogy a vállalatokra és a lakosságra a szélesebb körű előnyökhöz képest aránytalan költségek háruljanak, a termékútlevélnek konkrétan a cikkre, a tételre vagy a termékmodellre kell vonatkoznia, például a vizsgált termékek értékláncának összetettségétől, méretétől, jellegétől vagy hatásától függően.

(28) Az átjárhatóság biztosítása érdekében meg kell határozni az engedélyezett adathordozók típusait. Ugyanezen okból az adathordozót és az egyedi termékazonosítót nemzetközileg elismert szabványok szerint kell kiadni. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el e rendeletet azon szabványok felváltásával vagy hozzáadásával történő módosítására, amelyekkel összhangban az adathordozó és az egyedi azonosítók a műszaki vagy tudományos fejlődésre figyelemmel kiadhatók. Ennek

biztosítania kell, hogy a termékútlevélben szereplő információkat valamennyi gazdasági szereplő rögzíthesse és továbbíthassa, valamint garantálnia kell az egyedi azonosító külső összetevőkkel, például szkennelő eszközökkel való kompatibilitását.

(29) Annak érdekében, hogy ne szenvedjen szükségtelen késedelmet a környezettudatos terméktervezési követelmények termékútlevélen kívüli megállapítása, illetve biztosított legyen a termékútlevelek eredményes végrehajtása, a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy mentesítsen termékcsoportokat a termékútlevél-követelmények alól abban az esetben, ha nem állnak rendelkezésre műszaki leírások a termékútlevél műszaki tervezésére és működésére vonatkozó alapvető követelményekkel kapcsolatban. Hasonlóképpen, a gazdasági szereplőkre nehezedő szükségtelen adminisztratív terhek megelőzése érdekében a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy mentesítsen termékcsoportokat a termékútlevél-követelmények alól abban az esetben, ha más uniós jogszabály már tartalmaz olyan rendszert a termékinformációk digitális megadására, amely lehetővé teszi az értéklánc szereplői számára a vonatkozó termékinformációk elérését, és megkönnyíti a termék megfelelőségének az illetékes nemzeti hatóságok általi ellenőrzését. Ezeket a mentességeket rendszeresen felül kell vizsgálni, figyelembe véve a műszaki leírások további elérhetőségét.

(30) A termékek egyedi azonosítása a nyomonkövethetőség alapvető eleme az egész ellátási láncban. Ezért a termékútlevelet egyedi termékazonosítóhoz kell kapcsolni. Ezenkívül adott esetben az útlevélnek lehetővé kell tennie az adott termékhez kapcsolódó szereplők és gyártó létesítmények nyomon követését. Az átjárhatóság biztosítása érdekében a nyomonkövethetőséget lehetővé tevő egyedi üzemeltetői azonosítókat és egyedi létesítményazonosítókat a nemzetközileg elismert szabványoknak megfelelően kell kiadni. A Bizottságot fel kell ruházni jogi aktusok EUMSZ 290. cikkével összhangban történő elfogadására vonatkozó hatáskörrel e rendelet azon szabványok felváltásával vagy hozzáadásával történő módosítására, amelyekkel összhangban az egyedi üzemeltetői azonosítók és egyedi létesítményazonosítók a műszaki vagy tudományos fejlődésre figyelemmel kiadhatók.

(31) A termékkel és életciklusával vagy adott esetben útlevelével kapcsolatos digitalizált információknak könnyen hozzáférhetőnek kell lenniük egy adathordozó – például vízjel vagy QR-kód – beolvasásával. Lehetőség szerint az adathordozónak magán a terméken kell lennie, hogy az információ a termék teljes életciklusa során elérhető maradjon. Az érintett termékek jellegétől, méretétől vagy felhasználásától függően azonban lehetségesek kivételek.

(32) Annak biztosítása érdekében, hogy a termékútlevél rugalmas, gyorsan változtatható és piacvezérelt legyen, valamint az üzleti modellekkel, a piacokkal és az innovációval összhangban fejlődjön, a gazdasági szereplők által létrehozott és fenntartott decentralizált adatrendszeren kell alapulnia. A végrehajtás és a nyomon követés érdekében azonban szükséges lehet, hogy az illetékes nemzeti hatóságok és a Bizottság közvetlen hozzáféréssel rendelkezzen a forgalomba hozott vagy használatbavételre bocsátott termékekhez kapcsolódó összes adathordozó és egyedi azonosító nyilvántartásához.

(33) A termékútlevél hatékony bevezetésének biztosítása érdekében a termékútlevél műszaki kialakításának, adatkövetelményeinek és működésének meg kell felelnie az alapvető műszaki követelményeknek. Az említett követelményeknek alapot kell biztosítaniuk a termékútlevél több ágazatra kiterjedően következetes alkalmazásához. Ezen alapvető követelmények eredményes végrehajtásának biztosítására műszaki

leírásokat kell megállapítani, akár a Hivatalos Lapban hivatkozott harmonizált szabványok, akár tartalék lehetőségként a Bizottság által elfogadott közös előírások formájában. A műszaki kialakításnak biztosítania kell, hogy a termékútlevél biztonságos módon, az adatvédelmi szabályok betartásával hordozza az adatokat. A digitális termékútlevelet a nemzetközi partnerekkel folytatott nyílt párbeszéd keretében fogják kifejleszteni annak érdekében, hogy a műszaki leírások kidolgozásakor figyelembe vegyék véleményüket, és biztosítsák, hogy elősegítsék a környezetbarátabb termékek előtti kereskedelmi akadályok felszámolását, valamint a fenntartható befektetések, a marketing és a megfelelés költségeinek csökkentését. Az értékláncon keresztüli nyomonkövethetőséghez kapcsolódó műszaki leírásokat és követelményeket – eredményes végrehajtásuk lehetővé tétele érdekében – a lehető legnagyobb mértékben konszenzusos megközelítésre, valamint a különböző szereplők, köztük szabványügyi testületek, iparági szövetségek, fogyasztói szervezetek, szakértők, nem kormányzati szervezetek és nemzetközi partnerek – beleértve a fejlődő gazdaságokat – bevonására, részvételére és hatékony együttműködésére kell alapozni.

(34) A környezettudatos terméktervezési követelmények végrehajtásának javítása érdekében szükséges, hogy a nemzeti hatóságok és a Bizottság közvetlen hozzáféréssel rendelkezzen a forgalomba hozott vagy használatbavételre bocsátott termékekhez kapcsolódó összes adathordozó és egyedi azonosító nyilvántartásához. E célból a Bizottságnak termékútlevél-nyilvántartást kell létrehoznia és fenntartania az említett adatok tárolására. Amennyiben a végrehajtás további megkönnyítése érdekében szükséges, a Bizottságnak adott esetben meg kell határoznia a termékútlevélben szereplő olyan egyéb információkat, amelyeket a nyilvántartásban tárolni kell.

(35) A személyes adatok e rendelet szerinti feldolgozásának meg kell felelnie a személyes adatok védelmére vonatkozó szabályoknak. A személyes adatok tagállami illetékes hatóságok általi kezelését az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelettel[66] összhangban kell végezni. A személyes adatok Bizottság általi bármely kezelése a 2018/1725/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek[67] megfelelően történik.

(36) E rendelet céljainak eléréséhez elengedhetetlen az uniós piacon forgalomba hozott – akár belföldön előállított, akár importált – termékek vonatkozásában történő tényleges végrehajtás. Ezért amennyiben a Bizottság nyilvántartást hozott létre, a vámhatóságoknak közvetlenül hozzá kell férniük ahhoz a(z) …/…/EU rendelettel létrehozott uniós egyablakos vámügyi környezeten keresztül. A vámhatóság feladata annak biztosítása, hogy a termékútlevél hivatkozása elérhető legyen a vámáru-nyilatkozatban, és hogy ez a hivatkozás megfeleljen a nyilvántartásban tárolt egyedi termékazonosítónak. Ez lehetővé tenné annak a vámhatóság általi ellenőrzését, hogy létezik-e termékútlevél az importált termékekhez.

(37) Ha a termékútlevélben szereplő bizonyos információkat az adathordozókon és az egyedi azonosítókon kívül a nyilvántartásban is tárolnak, a Bizottság adott esetben rendelkezhet arról, hogy a vámhatóságok ellenőrizzék ezen információk és a vámáru-nyilatkozat közötti összhangot annak érdekében, hogy a termékek jobban

---

66 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

67 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

megfeleljenek a környezettudatos tervezési előírásoknak, annak szem előtt tartásával, hogy a vámhatóságokra ne háruljanak aránytalanul nagy terhek.

(38) A termékútlevélben szereplő információk lehetővé teszik a vámhatóságok számára, hogy gazdagítsák és megkönnyítsék a kockázatkezelést, és lehetővé teszik a határellenőrzések célzottabbá tételét. Ezért a vámhatóságok számára lehetővé kell tenni a termékútlevélben és a kapcsolódó nyilvántartásban szereplő információk lekérését és felhasználását feladataiknak az uniós jogszabályokkal összhangban történő elvégzéséhez, ideértve a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti kockázatkezelést is[68].

(39) A fogyasztók fenntarthatóbb választások felé terelése érdekében a címkéknek – ha azt az e rendelet alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előírják – olyan információkat kell szolgáltatniuk, amelyek lehetővé teszik a termékek tényleges összehasonlítását, például a teljesítményosztályok feltüntetésével. A fizikai címkék az értékesítés helyén – kifejezetten a fogyasztók számára – további információforrást jelenthetnek. A fogyasztók gyorsan, ránézéssel megkülönböztethetik a termékeket egy adott termékparaméterhez vagy termékparaméter-csoporthoz kapcsolódó teljesítőképességük alapján. Adott esetben lehetővé kell tenniük a további információkhoz való hozzáférést konkrét hivatkozások, például webhelycímek, dinamikus QR-kódok, online címkékre mutató hivatkozások vagy bármely megfelelő, fogyasztóbarát eszköz segítségével. A Bizottságnak a vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meg kell határoznia az említett címkék elhelyezésének leghatékonyabb módját, az online távértékesítésre vonatkozóan is, figyelembe véve a fogyasztókra és a gazdasági szereplőkre gyakorolt hatásokat, valamint az érintett termékek jellemzőit. A Bizottság azt is előírhatja, hogy a címkét rányomtassák a termék csomagolására.

(40) Az energiafelhasználással kapcsolatos címkézés kereteit meghatározó (EU) 2017/1369 rendelet e rendelettel párhuzamosan vonatkozik az energiával kapcsolatos termékekre is. Ez azt jelenti, hogy az energiacímkék azok az elsődleges eszközök, amelyek megfelelő tájékoztatást nyújtanak a fogyasztóknak az energiával kapcsolatos termékekről, és hogy az e rendelet alapján meghatározott teljesítményosztályokat adott esetben kiegészítő információként kell feltüntetni a címkén az (EU) 2017/1369 rendelet 16. cikkében előírtak szerint. Azokban az esetekben, amikor a termék valamely termékparaméterrel kapcsolatos teljesítőképességére vonatkozó releváns információ nem szerepelhet kiegészítő információként az energiával kapcsolatos termékre az (EU) 2017/1369 rendelet szerint megállapított energiacímkén, a Bizottságnak értékelnie kell, hogy e rendelettel összhangban címkét kell-e megállapítani, figyelembe véve annak szükségességét, hogy a fogyasztókat tájékoztassák a termék legfontosabb paramétereiről, valamint a lakosság általi összetéveszthetőség és a gazdasági szereplőkre háruló túlzott adminisztratív terhek tekintetében fennálló hátrányokról.

(41) A fogyasztókat védeni kell a félrevezető információktól, amelyek akadályozhatják, hogy fenntarthatóbb termékeket válasszanak. Emiatt meg kell tiltani az e rendeletben előírt címkéket utánzó címkével ellátott termékek forgalomba hozatalát.

(42) Az európai zöld megállapodás céljainak leghatékonyabb megvalósítása és a leghatásosabb termékek elsőként történő rendezése érdekében a Bizottságnak

[68] Az Európai Parlament és a Tanács 952/2013/EU rendelete (2013. október 9.) az Uniós Vámkódex létrehozásáról (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.).

rangsorolnia kell az e rendelet alapján szabályozandó termékeket és az azokra vonatkozó követelményeket. A 2009/125/EK irányelv szerinti rangsorolási folyamat alapján a Bizottságnak el kell fogadnia egy legalább 3 évre kiterjedő munkatervet, amely meghatározza azon termékcsoportok listáját, amelyekre vonatkozóan felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadását tervezi, valamint a termékek azon szempontjait, amelyekre vonatkozóan horizontális alkalmazású felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat kíván elfogadni. A Bizottságnak a prioritások meghatározását olyan kritériumokra kell alapoznia, amelyek különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak az Unió éghajlat-, környezetvédelmi és energiaügyi célkitűzéseihez való potenciális hozzájárulására vonatkoznak, valamint arra, hogy a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok milyen mértékben képesek javítani a kiválasztott termékjellemzőket anélkül, hogy a lakosság és a gazdasági szereplők számára aránytalan költségek merülnének fel. Tekintettel az Unió energetikai célkitűzéseinek megvalósításában fennálló fontosságukra, a munkaterveknek az energiával kapcsolatos termékekkel kapcsolatos intézkedések megfelelő részét kell lefedniük. A tagállamokkal és az érdekelt felekkel a környezettudatos terméktervezési fórumon keresztül is konzultálni kell. Az e rendelet és az energiával kapcsolatos termékekre vonatkozó (EU) 2017/1369 rendelet közötti kiegészítő jellegű kapcsolat miatt az e rendelet szerinti munkaterv és az (EU) 2017/1369 rendelet 15. cikkében előírt munkaterv ütemezését össze kell hangolni.

(43) Az építési termékek esetében ez a rendelet csak akkor határozhat meg követelményeket a végtermékekre vonatkozóan, ha [az építési termékekről szóló felülvizsgált rendelet] és annak végrehajtása által létrehozott kötelezettségek valószínűleg nem érik el kellőképpen e rendelet környezeti fenntarthatósági célkitűzéseit. Ezen túlmenően a munkatervek kidolgozásakor a Bizottságnak figyelembe kell vennie, hogy a jelenlegi gyakorlatot folytatva [a felülvizsgált építési termékekről szóló rendelet] az egyben építési terméknek is minősülő, energiával kapcsolatos termékek tekintetében elsőbbséget fog adni az e rendelet alapján meghatározott fenntarthatósági követelményeknek. Ez vonatkozik például a fűtőberendezésekre, kazánokra, hőszivattyúkra, víz- és térfűtő berendezésekre, ventilátorokra, hűtő- és szellőzőrendszerekre és fotovoltaikus termékekre (az épületbe integrált napelemek kivételével). E termékek esetében [az építési termékekről szóló felülvizsgált rendelet] szükség esetén kiegészítő jelleggel beavatkozhat, főként a biztonsági szempontokkal kapcsolatban, figyelembe véve a termékekre – például a gázkészülékekre, a kisfeszültségre és a gépekre – vonatkozó egyéb uniós jogszabályokat is.

(44) A szabályozási megközelítések érvényes alternatívájaként az önszabályozás ösztönzése érdekében e rendeletnek – a 2009/125/EK irányelv folytatásaként – rendelkeznie kell az ipar számára önszabályozó intézkedések benyújtásának lehetőségéről. A Bizottságnak értékelnie kell az ipar által javasolt önszabályozó intézkedéseket, valamint az aláírók által benyújtott információkat és bizonyítékokat, többek között az Unió nemzetközi kereskedelmi kötelezettségvállalásaira és az uniós joggal való összhang biztosítása szükségességére figyelemmel. E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni a környezettudatos terméktervezési követelményeket megállapító felhatalmazáson alapuló jogi aktus érvényes alternatívájának tekintett önszabályozó intézkedések jegyzékét tartalmazó jogi aktus elfogadására és frissítésére. Az is helyénvaló – tekintettel például az érintett termékcsoporton belüli érintett piaci vagy technológiai fejleményekre –, hogy a Bizottság bármikor bekérhesse az önszabályozó intézkedés felülvizsgált változatát, amikor azt szükségesnek tartja. Ha egy

önszabályozó intézkedés felkerül egy végrehajtási jogi aktusban a jegyzékre, jogos elvárás a gazdasági szereplők részéről, hogy a Bizottság ne fogadjon el olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktust, amely erre a konkrét termékcsoportra vonatkozóan környezettudatos terméktervezési követelményeket állapít meg. Nem kizárt azonban, hogy olyan termékjellemzők tekintetében, amelyekre az önszabályozó intézkedés nem vonatkozik, a Bizottság elfogadhat olyan horizontális környezettudatos terméktervezési követelményeket, amelyek az elismert önszabályozó intézkedés hatálya alá tartozó termékekre is vonatkoznak. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy egy önszabályozó intézkedés már nem felel meg az e rendeletben meghatározott kritériumoknak, törölnie kell az említett önszabályozást az elismert önszabályozó intézkedések jegyzékét tartalmazó végrehajtási jogi aktusból. Következésképpen ekkortól környezettudatos terméktervezési követelmények állapíthatók meg e rendelettel összhangban az önszabályozó intézkedés által korábban érintett termékcsoportokra.

(45) A mikro-, kis- és középvállalkozásoknak(kkv-k) nagy előnyt jelenthet a fenntartható termékek iránti kereslet növekedése, de egyes követelményekkel kapcsolatban költségekkel és nehézségekkel is szembesülhetnek. A tagállamoknak és a Bizottságnak saját felelősségi körén belül megfelelő tájékoztatást kell nyújtania, célzott és speciális képzést kell biztosítania, valamint konkrét segítséget és támogatást – beleértve a pénzügyi támogatást is – kell nyújtania azon kkv-k számára, amelyek az előírt környezettudatos terméktervezési követelményekkel érintett termékek előállításával foglalkoznak. Ezeknek az intézkedéseknek ki kell terjedniük például a termék környezeti lábnyomának kiszámítására és a termékútlevél műszaki megvalósítására. A tagállamoknak intézkedéseket kell hozniuk az irányadó állami támogatási szabályok tekintetében.

(46) Az eladatlan fogyasztási cikkek, például textiltermékek és lábbelik gazdasági szereplők általi megsemmisítése Unió-szerte széles körben elterjedt környezetvédelmi problémává válik, különösen az online értékesítés gyors növekedése miatt. Ez értékes gazdasági erőforrásokat érintő veszteség, mivel az árukat előállítják, szállítják, majd megsemmisítik anélkül, hogy azokat valaha rendeltetésszerűen használták volna. Ezért a környezetvédelem érdekében e rendeletnek létre kell hoznia egy olyan keretet, amely megakadályozza az eladatlan, az (EU) 2019/771 európai parlamenti és tanácsi irányelv[69] szerint elsősorban fogyasztóknak szánt termékek megsemmisítését, beleértve azokat a termékeket is, amelyeket a fogyasztó az 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben[70] meghatározott elállási jogára tekintettel visszaküldött. Ez csökkenteni fogja e termékek környezeti hatását azáltal, hogy csökkenti a hulladékképződést és eltántorít a termékek túltermelésétől. Ezen túlmenően, mivel több tagállam nemzeti jogszabályt vezetett be az eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítésére vonatkozóan, ezzel piaci torzulásokat előidézve, harmonizált szabályokra van szükség az eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítésére vonatkozóan annak biztosítására, hogy a forgalmazókra,

---

69 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/771 irányelve (2019. május 20.) áruk adásvételére irányuló szerződések egyes vonatkozásairól, az (EU) 2017/2394 rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról, valamint az 1999/44/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 136., 2019.5.22., 6. o.).

70 Az Európai Parlament és a Tanács 2011/83/EU irányelve (2011. október 25.) a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 64. o.).

kiskereskedőkre és más gazdasági szereplőkre a tagállamokban ugyanazok szabályok és ösztönzők a vonatkozzanak.

(47) Az eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítésének visszaszorítása és az e gyakorlat előfordulására vonatkozó adatok további előállítása érdekében e rendeletnek átláthatósági kötelezettséget kell bevezetnie az Unióban fogyasztási cikkekkel rendelkező gazdasági szereplők számára, előírva számukra, hogy tegyenek közzé információkat az évente leselejtezett, eladatlan fogyasztási cikkek számáról. A gazdasági szereplőnek meg kell adnia a termék típusát vagy kategóriáját, a leselejtezés indokait és későbbi hulladékkezelési műveletekre történő leadását. Jóllehet a gazdasági szereplőknek szabadságot kell biztosítani annak eldöntésére, hogy miként tegyék közzé ezeket az információkat az üzleti környezetüknek megfelelő módon, bevált gyakorlatnak kell tekinteni, ha a szükséges információkat adott esetben a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[71] 19a. cikke szerint készített, nyilvánosan elérhető nem pénzügyi kimutatásban szerepeltetik.

(48) Az eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítésének elkerülése érdekében, amennyiben az ilyen termékek megsemmisítése elterjedt, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el e rendelet az említett termékek megsemmisítésének betiltásával történő kiegészítésére. Tekintettel azon termékek széles körére, amelyek úgy is megsemmisíthetők, hogy azokat valaha eladták vagy használták volna, ezt a felhatalmazást ebben a rendeletben szükséges rögzíteni. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott tilalmat azonban konkrét termékcsoportokra kell alkalmazni, amelyeket a Bizottság arra vonatkozó értékelése alapján kell meghatározni, hogy a gyakorlatban milyen mértékben valósul meg az említett termékek megsemmisítése, adott esetben figyelembe véve a gazdasági szereplők által rendelkezésre bocsátott információkat. E kötelezettség arányosságának biztosítása érdekében a Bizottságnak fontolóra kell vennie olyan konkrét mentességeket, amelyek alapján az eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítése továbbra is engedélyezhető, például egészségügyi és biztonsági megfontolásokra figyelemmel. E tilalom eredményességének nyomon követése és az intézkedések kijátszásának megakadályozása érdekében a gazdasági szereplők számára elő kell írni az alkalmazandó mentességek alapján megsemmisített, eladatlan fogyasztási cikkek számának és a megsemmisítésük okainak közzétételét. Végül, a kkv-kra nehezedő indokolatlan adminisztratív terhek elkerülése érdekében mentesíteni kell azokat az eladatlan, leselejtezett termékeik közzétételére vonatkozó kötelezettség és a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott termékcsoportok leselejtezési tilalma alól. Ha azonban ésszerű bizonyíték van arra, hogy a kkv-kat fel lehet használni e kötelezettségek megkerülésére, a Bizottságnak lehetővé kell tennie, hogy az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban egyes termékcsoportok esetében előírhassa, hogy ezek a kötelezettségek a mikro-, kis- és középvállalkozásokra is vonatkozzanak.

(49) A gazdasági szereplőknek kell a felelősséget viselniük azért, hogy a termékek megfeleljenek az e rendelet szerinti környezettudatos terméktervezési

[71] Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

követelményeknek, az ellátási láncban betöltött szerepükkel összefüggésben, hogy biztosítani lehessen e termékek szabad mozgását a belső piacon, és javuljon fenntarthatóságuk. Az ellátási és értékesítési láncba bekapcsolódó gazdasági szereplőknek meg kell hozniuk a megfelelő intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy csak olyan termékeket forgalmazzanak, amelyek megfelelnek ennek a rendeletnek és az annak alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak.

(50) A tervezési és gyártási eljárásra vonatkozó részletes ismeretek birtokában lévő gyártó helyzete a legmegfelelőbb ahhoz, hogy a megfelelőségértékelési eljárást lefolytassa. A megfelelőségértékelésnek ezért kizárólagosan gyártói kötelezettségnek kell maradnia.

(51) A belső piac működésének védelme érdekében biztosítani kell, hogy a harmadik országokból az uniós piacra belépő termékek megfeleljenek ennek a rendeletnek és az annak alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak, akár termékként, akár összetevőként vagy köztes termékként kerülnek behozatalra. Különösen azt kell biztosítani, hogy a gyártók e termékek tekintetében lefolytassák a megfelelő megfelelőségértékelési eljárásokat. Ezért az importőrökre vonatkozóan olyan rendelkezéseket kell hozni, amelyekkel biztosítható, hogy az általuk forgalmazott termékek megfelelnek az ebben a rendeletben foglalt követelményeknek, valamint hogy a CE-jelölés és a gyártók által elkészített dokumentáció vizsgálat céljából hozzáférhető legyen az illetékes hatóságok számára. Rendelkezni kell arról is, hogy az importőrök adott esetben biztosítsák, hogy ezekhez a termékekhez termékútlevél álljon rendelkezésre.

(52) A termék forgalomba hozatalakor minden importőrnek fel kell tüntetnie a terméken az importőr nevét, lajstromozott kereskedelmi nevét vagy lajstromozott védjegyét, valamint postai címét, valamint – amennyiben elérhető – azt az elektronikus kommunikációs eszközt, amelyen keresztül kapcsolatba lehet vele lépni. Ez alól akkor kell kivételt tenni olyan esetekben, amennyiben a termék mérete a feltüntetést nem teszi lehetővé. Ide tartoznak azok az esetek is, amikor az importőrnek meg kellene bontania a csomagolást ahhoz, hogy a nevét és a címét elhelyezhesse a terméken, vagy amikor a termék túl kicsi ahhoz, hogy ez az információ elférjen azon.

(53) Mivel a forgalmazó a terméket azután teszi elérhetővé a piacon, hogy azt a gyártó vagy az importőr forgalomba hozta, kellő körültekintéssel kell eljárnia az irányadó környezettudatos terméktervezési követelményekkel kapcsolatban. A forgalmazónak kell biztosítania azt is, hogy a termék általa történő kezelése ne befolyásolja hátrányosan az e rendeletben vagy az annak alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban foglalt követelményeknek való megfelelést.

(54) A forgalmazókat és importőröket – mivel a piachoz közel állnak és fontos a szerepük a termékek megfelelőségének biztosításában – be kell vonni a nemzeti hatóságok által ellátott piacfelügyeleti feladatokba, és felkészültnek kell lenniük az azokban történő aktív részvételre, például azzal, hogy az említett hatóságok rendelkezésére bocsátják az érintett termékre vonatkozó összes szükséges információt.

(55) Mivel a kereskedő kínál valamely terméket eladásra, bérbeadásra vagy részletvásárlásra, vagy mutatja be a termékeket a fogyasztóknak vagy a szerelőknek, a kereskedőnek biztosítania kell, hogy a fogyasztók ténylegesen hozzáférhessenek az e rendeletben előírt információkhoz, beleértve a távértékesítés esetén történő hozzáférést is. Ennek a rendeletnek mindenekelőtt azt kell előírnia a kereskedők számára, hogy a fogyasztók mindenkor hozzáférjenek a termékútlevélhez, és hogy a címkéket egyértelműen, az irányadó követelményekkel összhangban tüntessék fel. A

kereskedőnek minden alkalommal eleget kell tennie ennek a kötelezettségnek, amikor a terméket bérbeadásra kínálja.

(56) A fenntarthatóbb termékek kiválasztásának megkönnyítése érdekében a címkéket szükség szerint jól látható és azonosítható módon kell elhelyezni. Megállapíthatónak kell lennie, hogy azok a szóban forgó termékhez tartozó címkék, anélkül, hogy a fogyasztónak a címkén el kellene olvasnia a márkanevet és a modellszámot. A címkéknek meg kell ragadniuk a termékek között böngésző fogyasztó figyelmét. Annak biztosítása érdekében, hogy vásárlás fontolgatásakor a címke a fogyasztók számára hozzáférhető legyen, mind a kereskedőnek, mind a felelős gazdasági szereplőnek fel kell tüntetnie a címkét a termék reklámozása során, távértékesítés esetében is, beleértve az online értékesítést is.

(57) Gyártónak kell tekinteni minden olyan importőrt vagy forgalmazót, aki az e rendelet alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó terméket az importőr vagy a forgalmazó saját neve vagy védjegye alatt hoz forgalomba, vagy az említett terméket oly módon módosítja, hogy az érintheti e rendeletnek vagy a vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak való megfelelést, és vállalnia kell a gyártó kötelezettségeit.

(58) Az online piactereknek kiemelt szerepük van az ellátási láncban, mivel lehetővé teszik a gazdasági szereplők számára nagy számú fogyasztó elérését. Az online piactereknek – tekintettel a termékek gazdasági szereplők és fogyasztók közötti értékesítésének közvetítésében betöltött fontos szerepükre – felelősséget kell vállalniuk a környezettudatos terméktervezési követelményeknek nem megfelelő termékek értékesítéséért, és együtt kell működniük a piacfelügyeleti hatóságokkal. A 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[72] határozza meg az elektronikus kereskedelem általános kereteit, és megállapít bizonyos kötelezettségeket az online platformokra vonatkozóan. A digitális szolgáltatások egységes piacáról és a 2000/31/EK irányelv[73] módosításáról szóló […/…] rendelet (digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály) szabályozza az online közvetítő szolgáltatók illegális tartalmak, többek között a nem biztonságos termék tekintetében fennálló felelősségét és elszámoltathatóságát. Erre az általános keretre építve konkrét követelményeket kell bevezetni a nem megfelelő termékek online értékesítésének hatékony kezelésére.

(59) Elengedhetetlen, hogy az online piacterek szorosan együttműködjenek a piacfelügyeleti hatóságokkal. Az (EU) 2019/1020 rendelet[74] 7. cikkének (2) bekezdése szerinti információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatókat a piacfelügyeleti hatóságokkal való együttműködés kötelezettsége terheli az említett rendelet hatálya alá tartozó termékek vonatkozásában, ideértve azokat a termékeket, amelyekre környezettudatos terméktervezési követelményeket határoztak meg. A nem megfelelő termékekkel kapcsolatos illegális tartalom elleni küzdelem terén az együttműködés további javítása érdekében e rendeletnek konkrét kötelezettségeket kell

---

72 Az Európai Parlament és a Tanács 2000/31/EK irányelve (2000. június 8.) a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól (elektronikus kereskedelemről szóló irányelv) (HL L 178., 2000.7.17., 1. o.).

73 [Kérjük a hivatkozás beillesztését az elfogadást követően: Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a digitális szolgáltatások egységes piacáról (digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály) és a 2000/31/EK irányelv módosításáról, COM(2020) 825 final].

74 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1020 rendelete (2019. június 20.) a piacfelügyeletről és a termékek megfelelőségéről, valamint a 2004/42/EK irányelv, továbbá a 765/2008/EK és a 305/2011/EU rendelet módosításáról (HL L 169., 2019.6.25., 1. o.).

tartalmaznia az együttműködés online piactereket illető gyakorlati megvalósítására vonatkozóan. Például a piacfelügyeleti hatóságok folyamatosan fejlesztik az online piacfelügyelethez az online értékesített nem megfelelő termékek azonosítása érdekében használt technológiai eszközeiket. Ahhoz, hogy ezek az eszközök működőképesek legyenek, az online piactereknek hozzáférést kell biztosítaniuk az interfészeikhez. Ezenkívül előfordulhat, hogy a piacfelügyeleti hatóságoknak adatokat kell kinyerniük az online piacterekből.

(60) Az (EU) 2019/1020 rendelet 14. cikkének (4) bekezdése felhatalmazza a piacfelügyeleti hatóságokat arra, hogy – amennyiben valamely súlyos kockázat kiküszöbölésére más hatékony eszköz nem áll rendelkezésükre – megköveteljék a kapcsolódó termékekre utaló tartalom eltávolítását az online interfészről, vagy megköveteljék a végfelhasználóknak szóló kifejezett figyelmeztetés megjelenítését az online interfészre való belépéskor. Az (EU) 2019/1020 rendelet 14. cikkének (4) bekezdése által a piacfelügyeleti hatóságokra ruházott hatáskörök e rendelet alkalmazásában is érvényesülnek. Mindazonáltal az e rendelet szerinti hatékony piacfelügyelet és a nem megfelelő termékek uniós piacon való jelenlétének elkerülése érdekében e hatáskörökkel minden szükséges és arányos esetben élni kell, a súlyosnál kisebb kockázatot jelentő termékek esetében is. E hatásköröket a [digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály] [8. cikkével] összhangban kell gyakorolni.

(61) Valamely termék teljes ellátási láncban való nyomonkövethetőségének biztosítása megkönnyíti a piacfelügyeleti hatóságok azon feladatát, hogy felkutassák azokat a gazdasági szereplőket, akik nem megfelelő termékeket hoztak forgalomba vagy ilyen termék piaci hozzáférhetőségét biztosították. A gazdasági szereplőknek ezért bizonyos ideig meg kell őrizniük a termékekkel kapcsolatos ügyleteikre vonatkozó adatokat.

(62) A forgalomba hozott termékek megfelelősége ellenőrzésének felgyorsítása és megkönnyítése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el e rendelet kiegészítésére, a felelős gazdasági szereplőktől annak megkövetelésére, hogy a műszaki dokumentáció meghatározott részeit digitálisan tegyék elérhetővé mind az illetékes hatóságok, mind a Bizottság számára. Ez szükségszerűen lehetővé teszi az illetékes nemzeti hatóságok számára, hogy kérés nélkül hozzáférjenek ezekhez az információkhoz, miközben továbbra is garantált az üzleti titok védelme. Ezen információk digitális hozzáférhetővé tétele lehetséges módjai körébe kell elvileg tartoznia egy termékútlevélnek, vagy az (EU) 2017/1369 rendeletben említett termékadatbázis megfelelési részébe történő felvétel vagy a gazdasági szereplő weboldalán történő hozzáférhetővé tételnek. Ez a kötelezettség nem vonhatja meg az illetékes nemzeti hatóságok azon jogát, hogy kérésre hozzáférjenek a műszaki dokumentáció más részeihez.

(63) Az érintett termékek piaci penetrációjának jobb becslése, a környezettudatos terméktervezési követelmények és munkatervek kidolgozásához vagy naprakésszé tételéhez használt tanulmányokhoz jobb információanyag gyűjtése, valamint a környezettudatos terméktervezési követelmények megfogalmazásának vagy felülvizsgálatának felgyorsítása céljából az egyes termékcsoportok piaci részesedése megállapításának támogatása érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell adni az EUMSZ 290. cikkével összhangban jogi aktusok elfogadására e rendeletnek a termékek értékesítésére vonatkozó megfelelő és megbízható adatok gyűjtésének előírásával történő kiegészítésére, lehetővé téve az említett adatoknak a Bizottság által vagy a Bizottság nevében közvetlenül a gyártóktól vagy kiskereskedőktől történő begyűjtését. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó szabályok

elfogadásakor a Bizottságnak figyelembe kell vennie a piaci penetrációra vonatkozóan rendelkezésre álló adatok maximalizálásának, valamint a gazdasági szereplőkre nehezedő adminisztratív terhek minimalizálásának szükségességét.

(64) A jövőbeni környezettudatos terméktervezési követelmények és a végfelhasználók bizalmának javítása érdekében a vizsgálati körülmények és a tényleges működés során mért használat közbeni energiafogyasztás és egyéb teljesítményparaméterek közötti eltérések azonosítása és korrigálása érdekében a Bizottság számára hozzáférést kell biztosítani a termékek használat közbeni tényleges energiafogyasztásához, és adott esetben más teljesítményparaméterekhez is. E célból a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el e rendelet annak előírásával történő kiegészítésére, hogy egyes termékek esetében – a közúti járművekhez hasonlóan – megkövetelje a használat közbeni energiafogyasztásuk és egyéb lényeges teljesítményparamétereik meghatározását és a végfelhasználó számára történő feltüntetését. Az internethez kapcsolódó termékek esetében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el e rendelet annak előírásával történő kiegészítésére, hogy a gazdasági szereplők távolról gyűjtsék össze ezeket a használat közbeni adatokat, és jelentsék azokat a Bizottságnak, mivel ezek elengedhetetlenek a termékek teljesítőképességének meghatározásához és a lakosság tájékoztatásához. Azon termékek esetében, amelyek használat közbeni teljesítőképessége jelentősen függ az éghajlati vagy földrajzi viszonyoktól is, az éghajlati vagy földrajzi információkat is össze kell gyűjteni, valamint anonimizálni és jelenteni kell.

(65) Az e rendeletben meghatározott környezettudatos terméktervezési követelmények – beleértve az olyan szempontokra vonatkozókat is, mint az energiafelhasználás vagy -hatékonyság, a tartósság és megbízhatóság, valamint az újrafeldolgozott tartalom – hatékony és harmonizált alkalmazásának biztosítása érdekében az e követelményeknek való megfelelést olyan megbízható, pontos és reprodukálható módszerekkel kell mérni, amelyek figyelembe veszik az általánosan elismert legkorszerűbb módszereket. A termékek környezettudatos terméktervezési követelményeit megállapító felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak elvben tartalmazniuk kell a megfelelőség megállapításához vagy ellenőrzéséhez szükséges vizsgálatokra, mérésekre vagy számításokra vonatkozó előírásokat. Továbbá a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el e rendelet annak előírásával történő kiegészítésére, hogy az alkalmazandó számítási követelményeket tükröző online eszközöket kell használni, ezáltal biztosítva azok harmonizált alkalmazását.

(66) Annak érdekében, hogy a környezettudatos terméktervezési követelmények kétségtelenül elérjék tervezett hatásukat, ennek a rendeletnek olyan általános és átfogó rendelkezéseket kell megállapítania, amelyek a környezettudatos terméktervezési követelmények hatálya alá tartozó valamennyi termékre vonatkoznak, és tiltják az említett követelmények kijátszását. Ezért meg kell tiltani minden olyan gyakorlatot, amely a megfelelőségi vizsgálat során vagy a termék használatbavételét követő rövid időn belül a termék teljesítőképességének indokolatlan megváltozásához vezet és olyan bejelentett teljesítőképességet eredményez, amely hamisan mutatja be a termék használat közbeni tényleges teljesítőképességét.

(67) Adott esetben a termékek környezettudatos terméktervezési követelményeit megállapító felhatalmazáson alapuló jogi aktusok a megfelelés megállapítása vagy ellenőrzése érdekében hivatkozhatnak szabványok használatára. Annak biztosítása érdekében, hogy a belső piacon ne legyenek kereskedelmet gátló akadályok, uniós

szinten harmonizált szabványokra van szükség. Az említett szabványra való hivatkozásnak az 1025/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel[75] összhangban történő elfogadását és *az Európai Unió Hivatalos Lapjában* való megjelenését követően az ilyen szabványoknak megfelelő azon termékeket, amelyekre e rendelet alapján környezettudatos terméktervezési követelményeket fogadtak el, e követelményeknek megfelelőnek kell tekinteni, amennyiben a vonatkozó harmonizált szabványok kiterjednek rájuk. Hasonlóképpen, a harmonizált szabványoknak megfelelő vizsgálati, mérési vagy számítási módszereket a környezettudatos terméktervezési követelményeket megállapító, adott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott vizsgálati, mérési és számítási követelményeknek megfelelőnek kell tekinteni, amennyiben a vonatkozó harmonizált szabványok kiterjednek rájuk.

(68) Harmonizált szabványok hiányában – például ha a szabványosítási folyamat az érdekelt felek közötti konszenzus hiánya miatt elakadt vagy a harmonizált szabvány létrehozásában indokolatlan késedelmek mutatkoznak – tartalékmegoldásként a közös előírásokat kell igénybe venni a gyártó környezettudatos terméktervezési követelményeknek való megfelelési kötelezettségének megkönnyítésére. Az említett késedelmek például akkor fordulhatnak elő, ha a kívánt minőséget nem érik el. Ezenkívül lehetővé kell tenni e megoldás igénybevételét akkor is, ha a Bizottság az 1025/2012/EU rendelet 11. cikkének (5) bekezdésével összhangban korlátozta vagy visszavonta a vonatkozó harmonizált szabványokra történő hivatkozásokat. A közös előírásoknak való megfelelés alapján vélelmezhető a megfelelés.

(69) Annak érdekében, hogy a gazdasági szereplők bizonyítani, az illetékes hatóságok pedig ellenőrizni tudják, hogy a piacon hozzáférhetővé tett termékek megfelelnek az e rendelet alapján elfogadott környezettudatos terméktervezési követelményeknek, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az érintett termék jellegének és a szabályozott termékparamétereknek megfelelő és arányos megfelelőségértékelési eljárások meghatározásával történő kiegészítésére. Az egyéb uniós jogszabályokkal való összhang biztosítása érdekében a megfelelőségértékelési eljárásokat az e rendeletben szereplő belső gyártásellenőrzési modulok és a 768/2008/EK európai parlamenti és tanácsi határozatban[76] szereplő modulok közül kell kiválasztani, esettől függően a legkevésbé szigorútól a legszigorúbbig terjedően. Annak további biztosítása érdekében, hogy az alkalmazandó modul megfelelő és arányos legyen az érintett termék jellegének és a szabályozott termékparamétereknek, a Bizottságnak e jellegre figyelemmel szükség esetén módosítania kell a választott modult.

(70) A gyártóknak EU-megfelelőségi nyilatkozatot kell kiállítaniuk, amely tájékoztatást nyújt a termékek e rendeletnek való megfelelőségéről. A gyártókat más uniós jogszabályok is kötelezhetik arra, hogy készítsenek EU-megfelelőségi nyilatkozatot. A piacfelügyeleti célú információkhoz való hatékony hozzáférés biztosítása érdekében

---

[75] Az Európai Parlament és a Tanács 1025/2012/EU rendelete (2012. október 25.) az európai szabványosításról, a 89/686/EGK és a 93/15/EGK tanácsi irányelv, a 94/9/EK, a 94/25/EK, a 95/16/EK, a 97/23/EK, a 98/34/EK, a 2004/22/EK, a 2007/23/EK, a 2009/23/EK és a 2009/105/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 87/95/EGK tanácsi határozat és az 1673/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 316., 2012.11.14., 12. o.).

[76] Az Európai Parlament és a Tanács 768/2008/EK határozata (2008. július 9.) a termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről, valamint a 93/465/EGK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 218., 2008.8.13., 82. o.).

egyetlen EU-megfelelőségi nyilatkozatot kell készíteni valamennyi uniós jogi aktus tekintetében. A gazdasági szereplőkre nehezedő adminisztratív teher csökkentése érdekében lehetővé kell tenni, hogy ez az egyetlen EU-megfelelőségi nyilatkozat az egyes vonatkozó megfelelőségi nyilatkozatokból összeállított dokumentáció lehessen.

(71) A 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[77] előírja a megfelelőségértékelő szervezetek akkreditálásának szabályait, megteremti a harmadik országokból érkező termékek piacfelügyeletének és ellenőrzésének keretét, valamint megállapítja a CE-jelölés általános elveit. Az említett rendeletnek alkalmazandónak kell lennie az e rendelet hatálya alá tartozó termékekre annak biztosítása érdekében, hogy azon termékek esetében, amelyek az Unión belül szabadon mozoghatnak, teljesüljenek azok a követelmények, amelyek a közérdek – úgymint az emberi egészség, a biztonság és a környezet – magas szintű védelmét biztosítják. Ha valamely termékre vonatkozóan környezettudatos terméktervezési követelményeket fogadtak el, a CE-jelölésnek jeleznie kell, hogy a termék megfelel e rendeletnek és az annak értelmében elfogadott környezettudatos terméktervezési követelményeknek, amennyiben azok a termékre vonatkoznak. A CE-jelölésre irányadó általános elveket és a CE-jelölés és más jelölések közötti kapcsolatot a 765/2008/EK rendelet határozza meg. Tekintettel arra, hogy ez a rendelet számos termékre vonatkozóan írja elő környezettudatos terméktervezési követelmények meghatározását, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a környezettudatos terméktervezési követelményekkel kapcsolatos megfelelőségi nyilatkozatra vagy CE-jelölésre vonatkozó alternatív vagy konkrétabb szabályok meghatározásával történő kiegészítésére az érintett termékekre vonatkozó uniós jog követelményeivel való összhang biztosítása, a más jelölésekkel vagy nyilatkozatokkal való összetéveszthetőség megelőzése és a gazdasági szereplők adminisztratív terheinek minimálisra csökkentése érdekében.

(72) A 768/2008/EK határozatban meghatározott megfelelőségértékelési modulok némelyike megfelelőségértékelő szervezetek beavatkozását igényli. E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a tagállami hatóságoknak be kell jelenteniük ezeket a testületeket a Bizottságnak.

(73) A megfelelőségértékelés elvégzése egységes minőségi színvonalának biztosítása érdekében a bejelentett szervezetek értékelésében, bejelentésében és felügyeletében részt vevő bejelentő hatóságokra szintén követelményeket kell előírni. Biztosítani kell különösen azt, hogy a bejelentő hatóság tárgyilagosan és elfogulatlanul végezze a tevékenységét. Ezenfelül a bejelentő hatóságoknak gondoskodniuk kell a birtokukba kerülő információk bizalmas kezeléséről, ugyanakkor pedig képesnek kell lenniük arra, hogy a bejelentett szervezetekkel kapcsolatban információkat cseréljenek a nemzeti hatóságokkal, más tagállamok nemzeti hatóságaival és a Bizottsággal, a megfelelőségértékelés következetességének biztosítása érdekében. A kérelmező szervezetek kompetenciájának és függetlenségének tényleges megállapítása és felügyelete érdekében a bejelentő hatóságoknak csak konkrétan a kérelmező jogi személyt kell a bejelentéskor alapul venniük, figyelmen kívül hagyva az anya- vagy testvérvállalatok jogosítványait. Ugyanezen okból kifolyólag értékelniük kell a kérelmező szervezeteket az összes vonatkozó követelmény és megfelelőségértékelési

[77] Az Európai Parlament és a Tanács 765/2008/EK rendelete (2008. július 9.) a termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról és a 339/93/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 218., 2008.8.13., 30. o.).

feladat tekintetében, a harmonizált szabványok alapján az e szabványok körébe tartozó követelmények és feladatok tekintetében.

(74) Tekintettel a környezettudatos terméktervezési követelményekkel kapcsolatos megfelelőségértékelések megbízhatóságának biztosításában betöltött központi szerepükre, alapvető fontosságú, hogy a bejelentő hatóságok feladataik megfelelő ellátásához elegendő számú kompetens személyzettel és elegendő pénzügyi keretösszeggel rendelkezzenek. Amennyiben e rendelet végrehajtása során előfordul, hogy a bejelentő hatóságok kompetens személyzet hiányában nem ténylegesen ellenőrzik és követik nyomon a bejelentett szervezeteket, a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni azon teljes munkaidős egyenérték minimális számának meghatározására, amelynek adott esetben a bejelentő hatóságok rendelkezésére kell állnia a konkrét megfelelőségértékelési feladatokkal kapcsolatban.

(75) Alapvetően fontos, hogy valamennyi bejelentett szervezet azonos színvonalon, a tisztességes verseny és autonómia feltételei mellett lássa el feladatait. Ezért követelményeket kell megállapítani azon megfelelőségértékelő szervezetek számára, amelyek megfelelőségértékelési tevékenységek végzéséhez meg kívánják szerezni a bejelentett szervezet státuszt. Ezeket a követelményeket továbbra is alkalmazni kell a bejelentett szervezet kompetenciájának fenntartásához. Az autonómia biztosítása érdekében a bejelentett szervezet és az általa alkalmazott személyzet számára elő kell írni a bejelentés körébe tartozó termékek értékláncának gazdasági szereplőitől és más vállalatoktól – ideértve a vállalkozói szövetségeket, valamint az anya- és leányvállalatokat – való függetlenség fenntartását.

(76) Amennyiben egy megfelelőségértékelő szervezet igazolja a harmonizált szabványokban rögzített kritériumok teljesítését, akkor vélelmezni kell e rendelet vonatkozó követelményeinek való megfelelését.

(77) A megfelelőségértékelő szervezetek gyakran alvállalkozásba adják a megfelelőségértékeléshez kapcsolódó tevékenységeik bizonyos részeit, vagy e célból leányvállalatot vesznek igénybe. Annak biztosítása érdekében, hogy az uniós piacon forgalomba hozandó termékek megfeleljenek a környezettudatos terméktervezési követelményeknek, az e rendelet szerinti megfelelőségértékelési feladatok ellátását illetően a megfelelőségértékelő alvállalkozóknak és leányvállalatoknak ugyanazokat a követelményeket kell teljesíteniük, mint a bejelentett szervezeteknek.

(78) Annak érdekében, hogy a bejelentő hatóságok ténylegesen megállapíthassák és felügyelhessék a kérelmező szervezetek kompetenciáját és függetlenségét, e szerveknek autonómnak kell lenniük, és folyamatosan autonómnak kell maradniuk. A bejelentett szervezet termékek megfelelőségértékelésével kapcsolatos és más belső tevékenységeit illetően azonban bizonyos tevékenységeket és döntéshozatali folyamatokat kizárólag maga a bejelentett szervezet végezhet.

(79) A kérelmező szervezetek kompetenciája és függetlensége megállapításának és nyomon követésének megkönnyítése érdekében a kérelmező szervezeteknek minősítési mátrixot kell készíteniük és azt rendszeresen frissíteniük kell. Ennek a mátrixnak az alkalmazottakat és képesítéseiket konkrét megfelelőségértékelési feladatokhoz kell rendelnie, lehetővé téve a bejelentő hatóság számára, hogy hatékonyabban értékelje a személyzet megfelelőségét és a bejelentett szervezet folyamatos autonómiáját.

(80) Mivel adott tagállamban a bejelentett szervezetek által kínált szolgáltatások bármely, az uniós piacon forgalmazott termékre vonatkozhatnak, helyénvaló lehetőséget biztosítani a többi tagállamnak és a Bizottságnak arra, hogy valamely bejelentett

szervezettel szemben kifogást emelhessenek. E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatáskört kell ruházni arra vonatkozóan, hogy felszólítsa a bejelentő hatóságot korrekciós intézkedések megtételére, amennyiben egy bejelentett szervezet nem vagy már nem tesz eleget az ebben a rendeletben foglalt követelményeknek.

(81) A megfelelőségértékelési eljárás megkönnyítése és felgyorsítása, valamint a gazdasági szereplőkkel szembeni egyenlő bánásmód érdekében kulcsfontosságú, hogy a bejelentett szervezetek következetesen és a gazdasági szereplőkre szükségtelen terhek nélkül alkalmazzák a megfelelőségértékelési eljárásokat.

(82) Az arra vonatkozó végső döntés előtt, hogy a termék kaphat-e megfelelőségi tanúsítványt, azon gazdasági szereplőnek, amelynek szándékában áll a terméket a piacon forgalomba hozni, csak egy alkalommal szabad megengedni a termékre vonatkozó dokumentáció kiegészítését. Erre a korlátozásra annak biztosításához van szükség, hogy a bejelentett szervezetek a megfelelőség eléréséig ne tudjanak segíteni a gyártóknak a változtatások végrehajtásában, mivel ez azt jelentené, hogy a nyújtott szolgáltatás tanácsadói szolgáltatás jellegű, és a gyakorlatban ez felhígíthatja a bejelentett szervezetek feladatainak közérdekű jellegét. Adott esetben a bejelentett szervezetek számára lehetővé kell tenni a tanúsítványok vagy jóváhagyó határozatok korlátozását, felfüggesztését vagy visszavonását.

(83) A bejelentett szervezetek, gyártók vagy termékek meg nem felelési eseteinek azonosításának és megoldásának megkönnyítése érdekében a bejelentett szervezeteknek proaktívan továbbítaniuk kell a rendelkezésükre álló releváns információkat a bejelentő hatóságoknak vagy piacfelügyeleti hatóságoknak.

(84) Alapvető fontosságú a bejelentett szervezetek és a piacfelügyeleti hatóságok közötti hatékony információcsere biztosítása, a más tagállambeli hatóságokra is kiterjedően. E célból a bejelentő hatóságoknak és a bejelentett szervezeteknek biztosítaniuk kell a piacfelügyeleti hatóságoktól érkező információkérések nyomon követését.

(85) A Bizottságnak lehetővé kell tennie a bejelentett szervezetek közötti megfelelő koordinációt és együttműködést. A környezettudatos terméktervezési követelmények harmonizált alkalmazásának biztosítása érdekében a bejelentett szervezeteknek meg kell vitatniuk és koordinálniuk kell a lehetséges eltéréseket. Ebben a folyamatban általános iránymutatásként kell alkalmazniuk az (EU) 2019/1020 rendelet 30. cikkének (2) bekezdésében említett, piacfelügyeleti hatóságokból álló közigazgatási együttműködési csoport által készített dokumentumokat.

(86) Annak érdekében, hogy a fogyasztókat fenntartható döntésekre ösztönözzék – különösen akkor, ha a fenntarthatóbb termékek nem eléggé megfizethetőek –, rendelkezni kell olyan mechanizmusokról, mint az ökoutalványok és a környezetvédelmi adóztatás. Amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy ösztönzőket alkalmaznak a legjobban teljesítő termékek jutalmazására azok közül, amelyekre az e rendelet szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok teljesítményosztályokat határoztak meg, a vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktus eltérő rendelkezése hiányában ezt úgy kell megtenniük, hogy az ösztönzők célpontja a két legmagasabb, leggyakrabban használt teljesítményosztály legyen. A tagállamoknak azonban nem szabad lehetővé tenné valamely termék forgalomba hozatalának a teljesítményosztálya alapján történő megtiltását. Ugyanezen okból a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek abból a célból történő kiegészítésére, hogy tovább pontosítja, mely termékparaméterekre vagy kapcsolódó teljesítőképességi szintekre

vonatkoznak a tagállami ösztönzők abban az esetben, ha a vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusban nem határoznak meg teljesítményosztályt vagy ha teljesítményosztályokat több termékparaméterrel kapcsolatban állapítanak meg. A tagállami ösztönzők bevezetése nem sértheti az uniós állami támogatási szabályok alkalmazását.

(87) A közbeszerzések az Unió GDP-jének 14 %-át teszik ki. A klímasemlegesség elérésére, az energia- és erőforrás-hatékonyság javítására, valamint a közegészséget és a biológiai sokféleséget védő körforgásos gazdaságra való átállásra vonatkozó célkitűzéshez való hozzájárulás érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el adott esetben annak előírására, hogy a 2014/24/EU[78] és 2014/25/EU[79] európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározott ajánlatkérő szervek és közszolgáltató ajánlatkérők beszerzéseiket igazítsák hozzá az e rendelet alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározandó környezetbarát közbeszerzési kritériumokhoz vagy célkitűzésekhez. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban konkrét termékcsoportokra meghatározott kritériumokat vagy célokat nem csak a termékek árubeszerzésre irányuló közbeszerzési szerződések keretében történő közvetlen beszerzésekor kell betartani, hanem az építési beruházásra vagy szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések esetében is, amennyiben ezeket a termékeket az említett szerződések tárgyát képező tevékenységekhez fogják felhasználni. Az önkéntes megközelítéshez képest a kötelező kritériumok vagy célkitűzések biztosítani fogják, hogy a közkiadások maximális fejtsenek ki a jobban teljesítő termékek iránti kereslet növelésére. Ezeknek a kritériumoknak átláthatónak, objektívnek és megkülönböztetéstől mentesnek kell lenniük.

(88) A környezettudatos terméktervezési követelmények hatékony végrehajtása alapvető fontosságú az uniós piacon a verseny egyenlőségének, valamint annak biztosításához, hogy e rendelet valóban teljesítse az Unió éghajlatvédelmi, energetikai és körforgásos jellegre vonatkozó célkitűzéseinek elérése tekintetében várt eredményeket és hozzájárulást. Ezért az uniós piacra belépő termékek piacfelügyeletének és ellenőrzésének horizontális keretét megállapító (EU) 2019/1020 rendeletet kell alkalmazni azokra a termékekre, amelyekre vonatkozóan e rendelet alapján környezettudatos terméktervezési követelményeket állapítottak meg, amennyiben ez a rendelet nem tartalmaz ugyanolyan célkitűzésű, jellegű vagy hatályú egyedi rendelkezéseket. Ezen túlmenően a 2009/125/EK irányelv alapján elfogadott végrehajtási intézkedések hatálya alá tartozó termékek nem megfelelősége problémás szintjének csökkentése, a jövőbeni környezettudatos terméktervezési követelményeknek való meg nem felelés hatékonyabb megelőzése, valamint a 2009/125/EK irányelvhez képest e rendelet tágabb hatályának és megnövekedett ambícióinak figyelembe vétele érdekében ennek a rendeletnek olyan konkrét további szabályokat kell tartalmaznia, amelyek kiegészítik az (EU) 2019/1020 rendelettel létrehozott keretet. Ezeknek a különleges kiegészítő szabályoknak a tagállami erőfeszítések tervezésének, koordinációjának és támogatásának további erősítésére kell irányulniuk, és további eszközöket kell biztosítaniuk a Bizottság számára annak

[78] Az Európai Parlament és a Tanács 2014/24/EU irányelve (2014. február 26.) a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 65. o.).

[79] Az Európai Parlament és a Tanács 2014/25/EU irányelve (2014. február 26.) a vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai szolgáltatási ágazatban működő ajánlatkérők beszerzéseiről és a 2004/17/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 243. o.).

biztosítására, hogy a piacfelügyeleti hatóságok megfelelő intézkedéseket hozzanak a környezettudatos terméktervezési követelmények be nem tartásának megelőzése érdekében.

(89) A piacfelügyeleti hatóságokon túl a vámhatóságoknak is fontos szerepük van e rendelet importált áruk tekintetében történő végrehajtásában, és ebből a célból az 515/97/EK tanácsi rendeletre[80] támaszkodhatnak.

(90) Annak biztosítása érdekében, hogy a környezettudatos terméktervezési követelményekkel kapcsolatban megfelelő léptékű ellenőrzéseket hajtsanak végre, a tagállamoknak célzott cselekvési tervet kell készíteniük, amely meghatározza az e rendelet szerinti piacfelügyeleti prioritásként meghatározott termékeket vagy követelményeket, valamint azokat a tevékenységeket, amelyeket az adott termékek vonatkozó környezettudatos terméktervezési követelményeknek való meg nem felelése csökkentésére terveznek. Adott esetben ennek a cselekvési tervnek a tagállamok (EU) 2019/1020 rendelet 13. cikke alapján elfogadott nemzeti piacfelügyeleti stratégiájának részét kell képeznie.

(91) Az e rendelet szerinti piacfelügyelet prioritásait olyan objektív kritériumok alapján kell meghatározni, mint a megfigyelt meg nem felelési szint vagy a meg nem felelésből eredő környezeti hatások. Az e prioritások kezelésére tervezett tevékenységeknek viszont arányban kell állniuk a prioritásként történő meghatározásukat eredményező tényekkel. E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni azon termékek és követelmények meghatározására, amelyeket a tagállamoknak piacfelügyeleti prioritásként kell kezelniük az e rendelet szerinti piacfelügyelet prioritásait és a meg nem felelés csökkentésére tervezett cselekvéseket meghatározó cselekvési terveik keretében.

(92) Amennyiben az e rendeletben meghatározott fokozott tervezés, koordináció és támogatás ellenére a környezettudatos terméktervezési követelményeknek való megfelelés problémás szintje figyelhető meg, a Bizottságnak képesnek kell lennie a beavatkozásra annak biztosítására, hogy a piacfelügyeleti hatóságok elvégezzék a megfelelő léptékű ellenőrzéseket. Ezért a környezettudatos terméktervezési követelmények tényleges érvényre juttatásának garantálása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el az egyes termékeken vagy követelményeken végrehajtandó ellenőrzések minimális számának megállapítása céljából. Ennek a felhatalmazásnak az (EU) 2019/1020 rendelet 11. cikkének (4) bekezdésében szereplő felhatalmazáshoz képest kiegészítő jellegűnek kell lennie.

(93) A piacfelügyeleti információs és kommunikációs rendszerbe bevitt adatok alapján a Bizottságnak jelentést kell készítenie, amely az előző két naptári év során a környezettudatos terméktervezési követelményekkel kapcsolatban elvégzett ellenőrzések jellegére és számára, a megállapított meg nem felelés mértékére, valamint a kiszabott szankciók jellegére és súlyosságára vonatkozó információkat tartalmazza. A jelentéseknek tartalmazniuk kell a tagállami tevékenységek tervezett tevékenységekkel való összevetését, valamint a piacfelügyeleti hatóságokra vonatkozó indikatív referenciaértékeket.

---

[80] A Tanács 515/97/EK rendelete (1997. március 13.) a tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtásról, valamint a vám- és mezőgazdasági jogszabályok helyes alkalmazásának biztosítása érdekében e hatóságok és a Bizottság együttműködéséről (HL L 82., 1997.3.22., 1. o.).

(94) A piacfelügyeleti hatóságok koordinációjának további erősítése érdekében az (EU) 2019/1020 rendelet alapján létrehozott közigazgatási együttműködési csoportnak (AdCo) az e rendelet szerinti piacfelügyeleti prioritásként meghatározott termékek vagy követelmények, valamint a meg nem felelés csökkentésére tervezett tevékenységek azonosítása céljából rendszeres időközönként üléseznie kell, és meg kell határoznia a piacfelügyelet tagállami cselekvési tervekben figyelembe veendő közös prioritásait, az uniós támogatás nyújtásának prioritásait és azokat a környezettudatos terméktervezési követelményeket, amelyeket eltérő értelmezés miatt piaci torzulást okoznak.

(95) A Bizottságnak adott esetben az (EU) 2019/1020 rendeletben előírt támogató intézkedéseket kell alkalmaznia annak érdekében, hogy támogassa a tagállamokat azon erőfeszítéseikben, hogy megfelelő intézkedéseket hozzanak a környezettudatos terméktervezési követelmények be nem tartásának megelőzése érdekében. A Bizottságnak közös érdekű területeken közös piacfelügyeleti és vizsgálati projekteket, közös piacfelügyeleti kapacitásba történő beruházásokat, valamint a piacfelügyeleti hatóságok, a bejelentő hatóságok és a bejelentett szervezetek személyzete számára közös képzéseket kell szerveznie, és adott esetben finanszíroznia. Ezen túlmenően a Bizottságnak iránymutatásokat kell kidolgoznia a környezettudatos terméktervezési követelmények alkalmazásának és érvényre juttatásának módjára vonatkozóan, amennyiben az összehangolt alkalmazásuk biztosításához szükséges.

(96) Termékeket csak akkor szabad forgalomba hozni, ha nem jelentenek kockázatot. Annak érdekében, hogy jobban igazodjanak a környezettudatos terméktervezési követelmények sajátos jellegéhez, és hogy a piacfelügyeleti erőfeszítések középpontjában az említett követelmények be nem tartása álljon, a kockázatot jelentő terméket e rendelet alkalmazásában olyan termékként kell meghatározni, amely károsíthatja a környezetet vagy a vonatkozó követelmények által védett egyéb közérdeket a környezettudatos terméktervezési követelmény be nem tartása révén vagy amiatt, mert a felelős gazdasági szereplő nem tesz eleget valamely környezettudatos terméktervezési követelménynek. Az (EU) 2019/1020 rendelet 19. és 20. cikkének alkalmazásakor ezt a konkrétabb meghatározást kell használni.

(97) Léteznie kell olyan eljárásnak, amelynek keretében az érdekelt felek tájékoztatást kapnak a kockázatot jelentő termékekkel kapcsolatban tervezett intézkedésekről. Lehetővé kell tenni továbbá azt is, hogy a tagállami piacfelügyeleti hatóságok a megfelelő gazdasági szereplőkkel együttműködve az ilyen termékek vonatkozásában már korai szakaszban fel tudjanak lépni. E célból a 2009/125/EK irányelvben jelenleg szereplő védzáradékot frissíteni kell, és hozzá kell igazítani a többi uniós harmonizációs jogszabályban és a 768/2008/EK határozatban foglalt védzáradékhoz. E rendelet egységes feltételekkel történő végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörrel kell felruházni annak meghatározása érdekében, hogy a nem megfelelő termékek tekintetében hozott nemzeti intézkedések indokoltak-e vagy sem.

(98) A piacfelügyeleti hatóságoknak jogot kell biztosítani arra, hogy a gazdasági szereplők számára előírják korrekciós intézkedések megtételét vagy arra a megállapításra alapozva, hogy a termék nem teljesíti a környezettudatos terméktervezési követelményeket, vagy pedig arra, hogy a gazdasági szereplő megsérti a termékek forgalomba hozatalára vagy forgalmazására vonatkozó, vagy más, neki címzett szabályokat.

(99) Az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásakor különösen fontos, hogy a Bizottság előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban[81] megállapított elveknek megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

(100) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az alábbiak vonatkozásában: a) a 12. cikkben említett nyilvántartások összekapcsolására és uniós egyablakos bizonyítványcsere-rendszer összekapcsolására vonatkozó végrehajtási szabályok meghatározása; b) közös követelmények megállapítása a címkék formátumára vonatkozóan; c) a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus érvényes alternatívájaként megállapított önszabályozó intézkedések jegyzékének összeállítása; d) a leselejtezett, eladatlan fogyasztási cikkekre vonatkozó információk közzétételi formátumának meghatározása; e) a környezettudatos terméktervezési követelményekre, a termékútlevelekre vagy a vizsgálati, mérési vagy számítási módszerekre vonatkozó alapvető követelményekre vonatkozó közös előírások megállapítása, módosítása vagy hatályon kívül helyezése; f) a teljes munkaidős egyenérték minimális számának meghatározása a bejelentett szervezetek megfelelő felügyeletéhez; g) a tagállamok korrekciós intézkedések megtételére kötelezése, beleértve a nem megfelelő bejelentett szervezetek esetében a bejelentés visszavonását; h) azon termékek vagy követelmények felsorolása, amelyeket a tagállamoknak legalább piacfelügyeleti prioritásként kell kezelniük; és i) az uniós védintézkedési eljárásnak megfelelően annak eldöntése, hogy valamely nemzeti intézkedés indokolt-e vagy sem. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek[82] megfelelően kell gyakorolni.

(101) A forgalomba hozott termékekbe vetett bizalom erősítése érdekében – különösen azon tény vonatkozásában, hogy megfelelnek a környezettudatos terméktervezési követelményeknek– a lakosságnak biztosnak kell lennie abban, hogy a nem megfelelő termékeket forgalomba hozó gazdasági szereplőket szankciókkal fogják sújtani. Ezért szükséges, hogy a tagállamok nemzeti jogukban hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat állapítsanak meg e rendelet be nem tartása esetére.

(102) A Bizottságnak el kell végeznie e rendelet értékelését. A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás 22. pontja értelmében az értékelésnek a hatékonyság, eredményesség, relevancia, koherencia és hozzáadott érték öt kritériumán kell alapulnia, és alapot kell nyújtania a lehetséges további intézkedések hatásvizsgálatához. A Bizottságnak jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának e rendelet végrehajtásáról, valamint annak a termékek környezeti fenntarthatóságára és a belső piac működésére gyakorolt hatásáról. Adott

---

81 HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

82 Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

esetben a jelentést a rendelet módosítására irányuló jogalkotási javaslatnak kell kísérnie.

(103) Elengedhetetlen, hogy a környezettudatos terméktervezési követelmények a termékek lehető legszélesebb körére, és nem csak az energiával kapcsolatos termékekre vonatkozzanak, valamint hogy a környezettudatos terméktervezési követelmények fogalmának meghatározása ki legyen terjesztve úgy, hogy az magában foglalja a körforgásos jelleg minden vonzatát. E rendeletet a 765/2008/EK rendeletben és a 768/2008/EK határozatban meghatározott új jogszabályi kerethez is szükséges hozzáigazítani, és a piacfelügyelettel kapcsolatos rendelkezéseket javítani szükséges. A 2009/125/EK irányelv helyébe ezért új jogszabályt kell léptetni. E rendelet hatálybalépésétől kezdődően valamennyi gazdasági szereplő számára a jogbiztonság, valamint a belső piacon működő vállalkozások egyenlő versenyfeltételeinek garantálása érdekében az eladatlan fogyasztási cikkek leselejtezésére vonatkozó átláthatósági kötelezettségeknek, a kijátszásra és a piacfelügyeletre vonatkozó rendelkezéseknek egységesen alkalmazandónak kell lenniük Unió-szerte valamennyi gazdasági szereplő számára. Ezért a 2009/125/EK irányelvet rendelettel kell felváltani.

(104) A 2009/125/EK irányelv e rendelet alkalmazási időpontjában irányadó változata alapján elfogadott végrehajtási intézkedésekkel összhangban forgalomba hozott vagy használatbavételre bocsátott termékek esetében a jogbiztonság és a folytonosság biztosítása érdekében ezeknek az intézkedéseknek ezen időpont után és az e rendelet alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatályon kívül helyezéséig hatályban kell maradniuk. Ugyanezen okokból e végrehajtási intézkedések alkalmazásával összefüggésben a 2009/125/EK irányelv számos rendelkezésének továbbra is teljes mértékben hatályban kell maradnia. Ez különösen a 2009/125/EK irányelv azon rendelkezéseit érinti, amelyek kizárják az irányelv hatálya alól az áruk vagy személyek szállítására szolgáló eszközöket, meghatározzák a végrehajtási intézkedések szempontjából releváns fogalommeghatározásokat, meghatározzák a gazdasági szereplők forgalomba hozott termékekkel kapcsolatos felelősségét, és meghatározzák a vonatkozó megfelelőségértékelési eljárások és az EK-megfelelőségi nyilatkozat részleteit, vélelmet alapítanak az uniós ökocímkével ellátott termékek megfelelőségére, és lehetővé teszi a harmonizált szabványokkal kapcsolatban szükséges intézkedéseket. Kiemelve az áruk szabad mozgása biztosításának, a kedvezőbb eredmény elérése érdekében a termékek teljesítőképességét illegálisan megváltoztató gyakorlatok tilalmának, valamint a környezettudatos terméktervezési követelmények megfelelő érvényre juttatásának jelentőségét, e rendelet vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazandónak kell lenniük a 2009/125/EK irányelv szerinti végrehajtási intézkedések alapján forgalomba hozott, energiával kapcsolatos termékekre.

(105) Mivel e rendelet céljait – nevezetesen a termékek környezeti fenntarthatóságának javítását és a környezettudatos terméktervezési követelményekkel rendelkező termékek belső piacon történő szabad mozgásának biztosítását - a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, hanem azok léptékük és hatásaik miatt csak uniós szinten valósíthatók meg, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET – ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk
Tárgy és hatály

(1) Ez a rendelet keretet hoz létre a termékek környezeti fenntarthatóságának javítására és a belső piacon való szabad mozgás biztosítására azáltal, hogy meghatározza azokat a környezettudatos terméktervezési követelményeket, amelyeknek a termékeknek a forgalomba hozatalhoz vagy a használatbavételre bocsátáshoz meg kell felelniük. Ezek a környezettudatos terméktervezési követelmények – amelyeket a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban részletez – a következőkre vonatkoznak:

a) a termék tartóssága és megbízhatósága;

b) a termék újrafelhasználhatósága;

c) a termék korszerűsíthetősége, javíthatósága, karbantartása és felújítása;

d) aggodalomra okot adó anyagok jelenléte a termékekben;

e) a termék energia- és az erőforrás-hatékonysága;

f) a termékek újrafeldolgozott tartalma;

g) a termékek újragyártása és újrahasznosítása;

h) a termékek szén- és környezeti lábnyoma;

i) a termékből várhatóan keletkező hulladék mennyisége.

Ez a rendelet emellett létrehoz egy digitális termékútlevelet (a továbbiakban: termékútlevél), előírja a kötelező zöld közbeszerzési kritériumok meghatározását, és keretet teremt az eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítésének megakadályozására.

(2) Ez a rendelet minden forgalomba hozott vagy használatbavételre bocsátott fizikai árura vonatkozik, beleértve az alkatrészeket és a köztes termékeket is. A következő esetekben azonban a rendeletet nem kell alkalmazni:

a) a 178/2002/EK rendelet 2. cikkében meghatározott élelmiszerek;

b) a 178/2002/EK rendelet 3. cikkének 4. pontjában meghatározott takarmány;

c) a 2001/83/EK irányelv 1. cikkének 2. pontjában meghatározott, emberi felhasználásra szánt gyógyszer;

d) az (EU) 2019/6 rendelet 4. cikkének 1. pontjában meghatározott állatgyógyászati készítmény;

e) élő növények, állatok és mikroorganizmusok;

f) emberi eredetű termékek;

g) a közvetlenül a növények vagy állatok jövőbeli reprodukciójához kapcsoló növényi vagy állati eredetű termékek.

2. cikk
Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. „termék”: bármely forgalomba hozott vagy használatbavételre bocsátott fizikai áru;
2. „alkatrész”: egy másik termékbe történő beépítésre szánt termék;
3. „köztes termék”: olyan termék, amely további gyártási vagy átalakítási lépéseket – mint például összekeverés, bevonás vagy összeszerelés – igényel ahhoz, hogy a végfelhasználók számára alkalmas legyen;
4. „energiával kapcsolatos termék”: minden olyan termék, amely a használata során hatással van az energiafogyasztásra;
5. „termékcsoport”: hasonló rendeltetésű és felhasználású vagy hasonló funkcionális jellemzőkkel rendelkező, hasonló fogyasztói megítélésű termékek csoportja;
6. „környezettudatos terméktervezés”: a környezeti fenntarthatósági szempontok beépítése a termék jellemzőibe és a termék értékláncában végbemenő folyamatokba;
7. „környezettudatos terméktervezési követelmény”: olyan teljesítőképességre vonatkozó követelmény vagy tájékoztatási követelmény, amelynek célja egy termék környezeti szempontból fenntarthatóbbá tétele;
8. „teljesítőképességre vonatkozó követelmény”: egy termékre vonatkozó vagy azzal kapcsolatos mennyiségi vagy nem mennyiségi követelmény az I. mellékletben említett termékparaméterrel kapcsolatban bizonyos teljesítőképességi szint elérése céljából;
9. „tájékoztatási követelmény”: arra vonatkozó kötelezettség, hogy a termékhez mellékelni kell a 7. cikk (2) bekezdésében meghatározott információkat;
10. „ellátási lánc”: a termék értékláncának összes előzetes (upstream) tevékenysége és folyamata egészen addig a pontig, amikor a termék eljut a végfelhasználóhoz;
11. „értéklánc”: minden olyan tevékenység és folyamat, amely a termék életciklusának részét képezi, valamint a termék esetleges újragyártása;
12. „életciklus”: a termék életének egymást követő és egymással összefüggő szakaszai, amelyek nyersanyagbeszerzésből vagy természeti erőforrásokból történő előállításból, előfeldolgozásból, gyártásból, tárolásból, forgalmazásból, telepítésből, használatból, karbantartásból, javításból, korszerűsítésből, felújításból és újrafelhasználásból, valamint az élettartam végéből állnak;
13. „élettartam vége”: az életciklus azon szakasza, amely a termék leselejtezésével kezdődik, és akkor ér véget, amikor a termék hulladéktermékként visszakerül a természetbe vagy belép egy másik termék életciklusába;
14. „környezeti hatás”: a környezet bárminemű, káros vagy jótékony változása, amelyet részben vagy egészben egy adott termék idéz elő életciklusa során;
15. „teljesítményosztály”: az I. mellékletben említett egy vagy több termékparaméterhez kapcsolódó teljesítményszintek sorozata, amelyek a termékek megkülönböztetésének lehetővé tétele érdekében egymást követő szintekbe vannak rendezve;
16. „újragyártás”: olyan ipari folyamat, amelynek során valamely terméket hulladéknak, terméknek vagy komponensnek minősülő tárgyakból állítanak elő, és amelynek során a terméken legalább egy olyan változtatást hajtanak végre, amely hatással van

a jellemzően kereskedelmi garanciával forgalomba hozott termék biztonságára, teljesítőképességére, céljára vagy típusára;

17. „korszerűsítés”: egy termék funkcionalitásának, teljesítőképességének, kapacitásának vagy esztétikai megjelenésének javítása;

18. „felújítás”: hulladéknak vagy terméknek minősülő tárgy előkészítése vagy módosítása annak érdekében, hogy visszaálljon a teljesítőképessége vagy a funkcionalitása az eredetileg a tervezési szakaszban kigondolt rendeltetésszerű használat, teljesítőképesség- és karbantartási tartományon belül, vagy hogy megfeleljen a vonatkozó műszaki szabványoknak, illetve szabályozási követelményeknek, és ennek eredményeként egy teljesen működőképes termék készüljön;

19. „karbantartás”: olyan tevékenység, amelynek a célja a termék megfelelően működőképes állapotban tartása;

20. „javítás”: a hibás termék vagy hulladék rendeltetésének megfelelő állapotba való visszaállítása;

21. „tartósság”: a termék azon képessége, hogy meghatározott használati, karbantartási és javítási feltételek mellett az előírt módon működjön mindaddig, amíg egy korlátozó esemény meg nem akadályozza működését;

22. „megbízhatóság”: annak valószínűsége, hogy egy termék adott körülmények között, egy adott időtartamon keresztül korlátozó esemény nélkül megfelelően működik;

23. „környezeti lábnyom”: egy termék környezeti hatásainak a termék környezeti lábnyomának meghatározására szolgáló módszer alapján történő számszerűsítése, akár egyetlen környezeti hatáskategóriához, akár a hatáskategóriák összesített halmazához viszonyítva;

24. „termék környezeti lábnyomának meghatározására szolgáló módszer (PEF-módszer)”: az (EU) 2021/2279 ajánlásban meghatározott, a termékek környezeti hatásainak számszerűsítésére szolgáló életciklus-értékelési módszer;

25. „karbonlábnyom”: egy termékrendszerben az üvegházhatású gázok (ÜHG) kibocsátásának és elnyelésének összege szén-dioxid-egyenértékben (CO_2-egyenérték) kifejezve, és az egységes éghajlatváltozási hatáskategória alkalmazásával történő életciklus-értékelés alapján;

26. „közbeszerzési szerződés”: a 2014/24/EU irányelv 2. cikkének 5. pontjában meghatározott közbeszerzési szerződés;

27. „anyag”: az 1907/2006/EK rendelet 3. cikkének 1. pontjában szereplő fogalommeghatározás szerinti anyag;

28. „aggodalomra okot adó anyag”: olyan anyag, amely:

a) megfelel az 57. cikkben meghatározott kritériumoknak, és az 1907/2006/EK rendelet 59. cikkének (1) bekezdésével összhangban azonosították; vagy

b) az 1272/2008/EK rendelet VI. mellékletének 3. részében a következő veszélyességi osztályok vagy veszélyességi kategóriák egyikébe van besorolva:

– 1. és 2. kategóriába tartozó karcinogenitás,

– 1. és 2. kategóriába tartozó csírasejt-mutagenitás,

– 1. és 2. kategóriába tartozó reprodukciós toxicitás [*a jogalkotási eljárás során ki kell egészíteni, amint az 1272/2008/EK rendelet tartalmazza a következő veszélyességi osztályokat: perzisztens, bioakkumulatív, mérgező (PBT-k), nagyon perzisztens, nagyon bioakkumulatív (vPvBs); perzisztens, mobilis és toxikus (PMT), nagyon perzisztens nagyon mobil (vPvM); endokrin károsító*],

– 1. kategóriába tartozó, légzőszervi szenzibilizáló,

– 1. kategóriába tartozó bőrszenzibilizáció,

– 1–4. kategóriába tartozó, a vízi környezetre gyakorolt krónikus veszély,

– veszélyes az ózonrétegre,

– célszervi toxicitás – ismétlődő expozíció, 1. és 2. kategória,

– célszervi toxicitás – egyszeri expozíció, 1. és 2. kategória, vagy

c) negatívan befolyásolja az anyagok újrafelhasználását és újrahasznosítását abban a termékben, amelyben jelen van;

29. „termékútlevél”: valamely termékre jellemző adatkészlet, amely tartalmazza a 4. cikk alapján elfogadott, vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott információkat és amely a III. fejezetnek megfelelően adathordozón keresztül elektronikus úton hozzáférhető;

30. „adathordozó”: egy eszközzel kiolvasható lineáris vonalkód-szimbólum, kétdimenziós szimbólum vagy egyéb automatikus azonosítóadat-rögzítő adathordozó;

31. „egyedi termékazonosító”: a termékek azonosítására szolgáló egyedi karaktersorozat, amely a termékútlevélre mutató internetes hivatkozást is lehetővé teszi;

32. „egyedi üzemeltetői azonosító”: a termékek értékláncában részt vevő szereplők azonosítására szolgáló egyedi karaktersorozat;

33. „egyedi létesítményazonosító”: a termék értékláncában részt vevő, vagy a termék értékláncában részt vevő szereplők által használt helyszínek vagy épületek azonosítására szolgáló egyedi karaktersorozat;

34. „adatkezelés”: az (EU) 2018/1807 rendelet 3. cikkének 2. pontjában meghatározott adatkezelés;

35. „megsemmisítés”: a termék szándékos megrongálása vagy hulladékként való leselejtezése, kivéve a terméknek az újrahasználatra való előkészítés vagy az újragyártási műveletek kizárólagos céljára történő megsemmisítését;

36. „fogyasztási cikk”: minden olyan termék, az összetevők és a köztes termékek kivételével, amelyet elsősorban az (EU) 2019/771 irányelv 2. cikkének 2. pontjában meghatározott fogyasztók számára szánnak;

37. „eladatlan fogyasztási cikk”: minden olyan fogyasztási cikk, amelyet nem adtak el vagy amelyet a fogyasztó elállási jogára tekintettel az 2011/83/EU irányelv 9. cikkével összhangban visszaküldött;

38. „önszabályozó intézkedés”: az ipari ágazatok saját kezdeményezésükre kötött önkéntes megállapodások vagy magatartási kódexek, amelynek betartatásáért maguk az ágazatok felelősek;

39. „forgalmazás”: valamely termék kereskedelmi tevékenység keretében való rendelkezésre bocsátása az uniós piacon való értékesítés, fogyasztás vagy használat céljára, akár díjmentesen, akár ellenérték fejében;

40. „forgalomba hozatal”: a termék első alkalommal történő forgalmazása az uniós piacon;

41. „használatbavétel”: a termék első rendeltetésszerű használata az Unióban;

42. „gyártó”: bármely természetes vagy jogi személy, aki egy terméket gyárt, vagy aki ilyen terméket terveztet vagy gyártat, és a terméket a saját neve vagy védjegye alatt forgalmazza vagy, ilyen személy vagy importőr hiányában, bármely olyan természetes vagy jogi személy, aki terméket forgalomba hoz vagy használatbavételre bocsát;

43. „meghatalmazott képviselő”: az Unióban letelepedett azon természetes vagy jogi személy, amely a gyártótól írásbeli meghatalmazást kapott, hogy meghatározott feladatok céljából a gyártó nevében eljárjon, figyelemmel a gyártó e rendelet szerinti kötelezettségeire;

44. „importőr”: az Unióban letelepedett olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely harmadik országból származó terméket hoz forgalomba az uniós piacon;

45. „forgalmazó”: az a gyártótól vagy importőrtől különböző természetes vagy jogi személy az ellátási láncban, aki vagy amely a terméket forgalmazza;

46. „gazdasági szereplő”: a gyártó, a meghatalmazott képviselő, az importőr, a forgalmazó, a kereskedő és a logisztikai szolgáltató;

47. „műszaki leírás”: a termék, a folyamat vagy a szolgáltatás által teljesítendő műszaki követelményeket ismertető dokumentum;

48. „harmonizált szabvány”: az 1025/2012/EU rendelet 2. cikke 1. pontjának c) alpontjában meghatározott szabvány;

49. „CE-jelölés”: olyan jelölés, amellyel a gyártó jelzi, hogy az adott termék megfelel a jelölés feltüntetését előíró uniós harmonizációs jogszabályban rögzített követelményeknek;

50. „akkreditálás”: a 765/2008/EK rendelet 2. cikkének 10. pontjában meghatározott akkreditálás;

51. „nemzeti akkreditáló testület”: a 765/2008/EK rendelet 2. cikke 11. pontjában meghatározott nemzeti akkreditáló testület;

52. „megfelelőségértékelés”: az azt bizonyító eljárás, hogy a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló releváns jogi aktusban meghatározott követelmények teljesülnek;

53. „megfelelőségértékelő szervezet”: megfelelőségértékelési tevékenységeket – köztük kalibrálást, vizsgálatot, tanúsítást és ellenőrzést – végző szervezet;

54. „bejelentett szervezet”: az e rendelet IX. fejezetével összhangban bejelentett megfelelőségértékelő szervezet;

55. „online piactér”: az olyan szoftver – többek között weboldal, valamely weboldal egy része vagy alkalmazás – használatával közvetítő szolgáltatást nyújtó szolgáltató, amely lehetővé teszi a fogyasztók számára, hogy távollevők közötti szerződéseket kössön gazdasági szereplőkkel a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálya alá tartozó termékek értékesítésére;

56. „kereskedő”: az a kiskereskedő vagy bármely olyan természetes vagy jogi személy, aki a fogyasztóknak termékeket kínál eladásra, bérbeadásra vagy részletvásárlásra, illetve termékeket mutat be kereskedelmi tevékenység keretében, akár ellenérték nélkül, akár ellenérték fejében;

57. „távértékesítés”: termékek online vagy egyéb távértékesítési eszköz útján történő eladásra, bérbeadásra vagy részletvásárlásra kínálása, amelynek során a potenciális fogyasztó fizikailag nem férhet hozzá a megjelenített termékhez;

58. „kockázatot jelentő termék”: olyan termék, amely azzal, hogy nem felel meg az e rendeletben meghatározott vagy e rendeleten alapuló, a 65. cikk (1) bekezdésében felsoroltaktól eltérő követelménynek, hátrányosan befolyásolhatja a környezetet vagy az adott követelmény által védett egyéb közérdekeket;

59. „súlyos kockázatot jelentő termék”: olyan kockázatot jelentő termék, amelynek esetében az értékelés alapján a vonatkozó meg nem felelés vagy a kapcsolódó kár mértéke a piacfelügyeleti hatóságok gyors beavatkozását igényli, beleértve azokat az eseteket is, amikor a meg nem felelés hatásai nem azonnaliak.

Ezen túlmenően a „hulladék”, „veszélyes hulladék”, „újrahasználat”, „hasznosítás”, „újrahasználatra való előkészítés” és „újrafeldolgozás” 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[83] 3. cikkének 1., 2., 13., 15., 16. és 17. pontjában szereplő fogalommeghatározásait kell alkalmazni.

Ezenkívül a „piacfelügyelet”, „piacfelügyeleti hatóság”, „teljesítési szolgáltató”, „online interfész”, „korrekciós intézkedés”, „végfelhasználó”, „visszahívás”, „forgalomból történő kivonás”, „vámhatóság” és „szabad forgalomba bocsátás” (EU) 2019/1020 rendelet 3. cikkének 3., 4., 11., 15., 16., 21., 22., 23., 24. és 25. pontjában szereplő fogalommeghatározásait kell alkalmazni.

Alkalmazni kell továbbá a „kkv-k”, „kisvállalkozások” és „mikrovállalkozások” 2003/361/EK bizottsági ajánlás[84] I. melléklete 2. cikkének 1., 2. és 3. pontjában szereplő fogalommeghatározásait is.

3. cikk
Szabad mozgás

(1) Termékeket csak akkor lehet forgalomba hozni vagy használatbavételre bocsátani, ha megfelelnek a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott, e termékekre alkalmazandó környezettudatos terméktervezési követelményeknek.

(2) A tagállamok nem tilthatják meg, korlátozhatják vagy akadályozhatják a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott teljesítőképességi követelményeknek megfelelő termékek forgalomba hozatalát vagy használatbavételre bocsátását amiatt, hogy azok nem felelnek meg az I. mellékletben említett olyan termékparaméterekkel összefüggő nemzeti teljesítőképességi követelményeknek, amelyek az ilyen felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban foglalt teljesítőképességi követelmények hatálya alá tartoznak.

---

83 Az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelve (2008. november 19.) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

84 A Bizottság ajánlása (2003. május 6.) a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).

A tagállamok nem tilthatják meg, korlátozhatják vagy akadályozhatják a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott tájékoztatási követelményeknek megfelelő termékek forgalomba hozatalát vagy használatbavételre bocsátását amiatt, hogy azok nem felelnek meg az I. mellékletben említett olyan termékparaméterekkel összefüggő nemzeti tájékoztatási követelményeknek, amelyek az ilyen felhatalmazáson alapuló jogi aktusban foglalt tájékoztatási követelmények hatálya alá tartoznak.

(3) A (2) bekezdés nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy a 2010/31/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[85] 4. cikkének (1) bekezdésével összhangban energiahatékonysági minimumkövetelményeket, továbbá 8. cikkével összhangban rendszerkövetelményeket állapítsanak meg.

(4) A tagállamok nem tilthatják meg, korlátozhatják vagy akadályozhatják a termékek forgalomba hozatalát vagy használatbavételre bocsátását azon az alapon, hogy nem felelnek meg az I. mellékletben említett olyan termékparaméterekkel összefüggő nemzeti követelményeknek, amelyekre vonatkozóan a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus úgy rendelkezik, hogy sem teljesítőképességi, sem tájékoztatási követelmény nem szükséges.

(5) A tagállamok nem akadályozhatják meg olyan termékek kereskedelmi vásárokon, kiállításokon, bemutatókon és hasonló eseményeken történő bemutatását, amelyek nem felelnek meg a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak, amennyiben egy jól látható jelzés egyértelműen utal arra, hogy ezek a termékek nem megfelelők, valamint azokat nem értékesítik mindaddig, amíg megfelelőségüket nem biztosítják.

II. FEJEZET – KÖRNYEZETTUDATOS TERMÉKTERVEZÉSI KÖVETELMÉNYEK

4. cikk
Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására való felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 66. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a termékek környezeti fenntarthatóságának javítása érdekében a termékekre vonatkozó, vagy azokkal összefüggő környezettudatos tervezési követelmények megállapítása révén kiegészítse ezt a rendelet. E követelményeknek tartalmazniuk kell a VI. mellékletben felsorolt elemeket, és azokat az 5., 6. és 7. cikkel, valamint a III. fejezettel összhangban kell megállapítani. A környezettudatos terméktervezési követelmények elfogadására vonatkozó felhatalmazás kiterjed annak megállapítására, hogy az I. mellékletben említett egyes meghatározott termékparaméterek tekintetében nincs szükség teljesítőképességi követelményekre, tájékoztatási követelményekre vagy sem teljesítőképességi, sem tájékoztatási követelményekre.

A környezettudatos terméktervezési követelményeknek az első albekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban történő megállapításakor a Bizottság ezt a rendeletet is kiegészíti azáltal, hogy megállapítja az e rendelet IV. mellékletében és a 768/2008/EK határozat II. mellékletében meghatározott modulok közül az alkalmazandó megfelelőségértékelési eljárásokat, a 36. cikknek megfelelően az érintett termékre vagy környezettudatos terméktervezési követelményekre tekintettel szükséges kiigazításokkal.

---

[85] Az Európai Parlament és a Tanács 2010/31/EU irányelve (2010. május 19.) az épületek energiahatékonyságáról (HL L 153., 2010.6.18., 13. o.).

Az első albekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok kiegészíthetik ezt a rendeletet az alábbiakkal is:

a) annak előírása a gyártók, meghatalmazott képviselőik vagy importőrök számára, hogy a 30. cikk (3) bekezdésével összhangban kérés nélkül tegyék digitálisan elérhetővé a Bizottság vagy a piacfelügyeleti hatóságok számára az érintett termékre vonatkozó műszaki dokumentáció részeit;

b) annak előírása a gyártók, meghatalmazott képviselőik vagy importőrök számára, hogy a 31. cikk (1) bekezdésével összhangban bocsássák a Bizottság rendelkezésére a forgalomba hozott vagy használatbavételre bocsátott, a felhatalmazáson alapuló említett jogi aktusok hatálya alá tartozó termékek mennyiségére vonatkozó információkat;

c) a 31. cikk (2) bekezdésével összhangban annak előírása, hogy a forgalomba hozott termékek használat közben legyenek képesek mérni az általuk fogyasztott energiát vagy teljesítőképességüket az I. mellékletben említett egyéb releváns termékparaméterekhez viszonyítva;

d) annak előírása a gyártók, meghatalmazott képviselőik vagy importőrök számára, hogy a 31. cikk (3) bekezdésével összhangban gyűjtsék, anonimizálják vagy jelentsék a Bizottság felé a c) pontban említett, használat közbeni adatokat;

e) online eszközök használatának előírása valamely termék teljesítőképességének az I. mellékletben említett termékparaméterhez viszonyított kiszámításához, a 32. cikk (2) bekezdésével összhangban;

f) a megfelelőségi nyilatkozatra vagy a környezettudatos terméktervezési követelményeknek való megfelelőséget jelző jelölésekre vonatkozó alternatív szabályok meghatározása a 37. és 39. cikktől eltérve, a 40. cikkel összhangban;

g) szabályok meghatározása a közvetlen tagállami ösztönzőkre az 57. cikkel összhangban;

h) a közbeszerzési szerződésekre vonatkozó követelmények megállapítása, beleértve e követelmények tagállami végrehajtását, nyomon követését és jelentését. Ezeknek a követelményeknek az I. mellékletben említett és az 58. cikkel összhangban megállapított termékparamétereken kell alapulniuk.

5. cikk
Környezettudatos terméktervezési követelmények

(1) A Bizottság az érintett termékcsoportoknak megfelelően és azok életciklusa valamennyi szakaszának kellő figyelembevételével környezettudatos terméktervezési követelményeket állapít meg a termék következő szempontjainak javítása érdekében:

a) tartósság;

b) megbízhatóság;

c) újrafelhasználhatóság;

d) korszerűsíthetőség;

e) javíthatóság;

f) karbantartás és felújítás lehetősége;

g) aggodalomra okot adó anyagok jelenléte;

h) energiafelhasználás vagy energiahatékonyság;

i) erőforrás-felhasználás vagy erőforrás-hatékonyság;

j) újrafeldolgozott tartalom;

k) újragyártás és újrahasznosítás lehetősége;

l) anyagok visszanyerésének lehetősége;

m) környezeti hatások, beleértve a szén- és környezeti lábnyomot;

n) a várhatóan keletkező hulladékok mennyisége.

(2) Környezettudatos terméktervezési követelményeket egy konkrét termékcsoportra kell megállapítani.

Ha azonban két vagy több termékcsoport olyan műszaki hasonlóságokat mutat, amelyek lehetővé teszik az (1) bekezdésben említett termékjellemzők közös követelmény alapján történő javítását, ezekre a termékcsoportokra vonatkozóan környezettudatos terméktervezési követelmények horizontálisan is megállapíthatók.

A második albekezdés alapján megállapított horizontális környezettudatos terméktervezési követelmény kiterjedhet a 18. cikk (3) bekezdése szerint érvényes alternatívaként megállapított önszabályozó intézkedés hatálya alá tartozó termékekre, ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az önszabályozó intézkedés nem foglalkozik a horizontális környezettudatos terméktervezési követelmény hatálya alá tartozó termékjellemzővel.

(3) A környezettudatos terméktervezési követelmények adott esetben a következőket foglalhatják magukban:

a) a 6. cikkben meghatározott teljesítőképességi követelmények;

b) a 7. cikkben meghatározott tájékoztatási követelmények.

(4) A környezettudatos terméktervezési követelmények kidolgozásakor a Bizottság:

a) figyelembe veszi a következő elemeket:

i. az Unió éghajlati, környezetvédelmi és energiahatékonysági prioritásai és egyéb kapcsolódó uniós prioritások;

ii. a vonatkozó uniós jogszabályok, beleértve azt is, hogy azok milyen mértékben foglalkoznak az (1) bekezdésben felsorolt releváns termékjellemzőkkel;

iii. a 18. cikkben előírt önszabályozó intézkedések;

iv. a vonatkozó nemzeti környezetvédelmi jogszabályok;

v. a vonatkozó európai és nemzetközi szabványok;

b) hatásvizsgálatot végez a rendelkezésre álló legjobb bizonyítékok és elemzések, valamint adott esetben az európai finanszírozási programok keretében készült további tanulmányok és kutatási eredmények alapján. Ennek során a Bizottság biztosítja, hogy az (1) bekezdésben felsorolt termékjellemzők elemzésének mélysége arányos legyen azok jelentőségével. A környezettudatos terméktervezési követelmények megállapítása a termék (1) bekezdésben felsoroltak közül a legjelentősebb jellemzőire vonatkozóan nem húzódhat el indokolatlanul olyan bizonytalanságok miatt, amelyek a termék egyéb

jellemzőinek javítását célzó környezettudatos terméktervezési követelmények esetleges megállapításával kapcsolatosak;

c) figyelembe veszi az uniós jogszabályok vagy eszközök alapjául szolgáló vagy azokból származó releváns műszaki információkat, beleértve a 66/2010/EK rendeletet, a 2010/75/EU irányelvet, az (EU) 2020/852 rendelet alapján elfogadott műszaki átvilágítási kritériumokat és zöld közbeszerzési kritériumokat;

d) figyelembe veszi a 17. cikkben említett környezettudatos terméktervezési fórum által kifejtett álláspontokat.

(5) A környezettudatos terméktervezési követelményeknek meg kell felelniük az alábbi kritériumoknak:

a) a felhasználó szempontjából nem gyakorolhatnak jelentős negatív hatást a termék működőképességére;

b) nem lehetnek káros hatással a személyek egészségére és biztonságára;

c) nem gyakorolhatnak jelentős negatív hatást a fogyasztókra az érintett termékek megfizethetősége tekintetében, figyelembe véve a használt termékek elérhetőségét, a tartósságot és a termékek életciklus-költségét is;

d) nem gyakorolhatnak aránytalanul negatív hatást a gazdasági szereplők, legalábbis a kkv-k versenyképességére;

e) nem kényszeríthetnek a gyártókra vagy más gazdasági szereplőkre szabadalmaztatott technológiát;

f) nem róhatnak aránytalan adminisztratív terhet a gyártókra vagy más gazdasági szereplőkre.

(6) A Bizottság adott esetben előírja ellátási lánc szereplői számára az alábbiakat:

a) kérésre bocsássák a gyártók, a bejelentett szervezetek és az illetékes nemzeti hatóságok rendelkezésére az árubeszerzéseikkel vagy szolgáltatásaikkal kapcsolatos információkat annak érdekében, hogy ellenőrizni lehessen a környezettudatos terméktervezési követelményeknek való megfelelést;

b) az a) pontban említett információk hiányában tegyék lehetővé a gyártók számára, hogy értékeljék árubeszerzéseiket vagy szolgáltatásaikat a környezettudatos terméktervezési követelményeknek való megfelelés ellenőrzése érdekében, és hozzáférést biztosítsanak e gyártók számára a vonatkozó dokumentumokhoz vagy létesítményekhez;

c) tegyék lehetővé a bejelentett szervezetek és az illetékes nemzeti hatóságok számára, hogy ellenőrizhessék a tevékenységükhöz kapcsolódó és a környezettudatos terméktervezési követelményeknek való megfelelés ellenőrzéséhez szükséges információk helyességét.

(7) A Bizottság adott esetben meghatározza az egyes környezettudatos terméktervezési követelmények megfelelő ellenőrzési módját, beleértve azt is, hogy az ellenőrzést közvetlenül a terméken vagy a műszaki dokumentáció alapján kell elvégezni.

(8) A Bizottság közzéteszi az e rendelet szerinti környezettudatos terméktervezési követelmények megállapítása során felhasznált releváns tanulmányokat és elemzéseket.

6. cikk
Teljesítőképességi követelmények

(1) A termékeknek meg kell felelniük az 5. cikk (1) bekezdésében felsorolt, a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított termékjellemzőkkel kapcsolatos teljesítőképességi követelményeknek.

(2) Az (1) bekezdésben említett teljesítőképességi követelmények az I. mellékletben foglalt termékparamétereken alapulnak, és adott esetben a következőket tartalmazzák:

a) az I. mellékletben említett termékparaméterrel vagy ezek kombinációjával kapcsolatos minimális vagy maximális szint;

b) nem mennyiségi követelmények, amelyek célja a teljesítőképesség javítása az I. mellékletben említett egy vagy több termékparaméterrel kapcsolatban;

c) a termék funkcionális teljesítőképességével kapcsolatos követelmények.

(3) Az I. melléklet f) pontjában meghatározott termékparaméteren alapuló teljesítőképességi követelmények nem korlátozhatják anyagok termékekben való jelenlétét elsősorban kémiai biztonsági okokra hivatkozva.

(4) A teljesítőképességi követelmények megállapításakor a Bizottság a II. mellékletben meghatározott eljárást követi.

7. cikk
Tájékoztatási követelmények

(1) A termékeknek meg kell felelniük az 5. cikk (1) bekezdésében felsorolt termékjellemzőkkel kapcsolatos tájékoztatási követelményeknek, a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapítottak szerint.

(2) Az (1) bekezdésben előírt tájékoztatási követelmények:

a) részét képezik legalább a III. fejezetben említett termékútlevélre vonatkozó követelmények és az (5) bekezdésben említett, aggodalomra okot adó anyagokkal kapcsolatos követelmények; valamint

b) adott esetben előírás mellékelni a termékekhez az alábbiakat:

i. a termék I. mellékletben említett termékparaméterekkel kapcsolatos teljesítőképességére vonatkozó információk;

ii. tájékoztatás a fogyasztók és más végfelhasználók számára a termék telepítésének, használatának, karbantartásának és javításának módjáról a környezetre gyakorolt hatás minimalizálása és az optimális tartósság biztosítása érdekében, valamint az élettartam végén a termék visszaküldésének vagy ártalmatlanításának módjáról;

iii. az életciklus végén történő szétszerelést, újrafeldolgozást és ártalmatlanítást végző kezelő létesítményekre vonatkozó információk;

iv. egyéb információk, amelyek befolyásolhatják a terméknek a gyártótól eltérő felek részéről történő kezelését az I. mellékletben említett termékparaméterekkel kapcsolatos teljesítőképesség javítása érdekében.

Amennyiben valamely felhatalmazáson alapuló jogi aktus az 5. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében említett két vagy több termékcsoportra

vonatkozóan horizontális környezettudatos terméktervezési követelményeket tartalmaz, e bekezdés a) pontja nem alkalmazandó.

(3) Az I. melléklet f) pontjában meghatározott termékparaméteren alapuló tájékoztatási követelmények nem írhatnak elő kötelezettségeket az anyagok vagy keverékek címkézésére vonatkozóan, elsősorban az egészségre vagy a környezetre gyakorolt veszélyeikre hivatkozva.

(4) A (2) bekezdés b) pontjának i. alpontjában említett tájékoztatási követelmények megállapításakor a Bizottság adott esetben teljesítményosztályokat határoz meg.

Ezeknek a teljesítményosztályoknak összhangban kell lenniük a teljesítőképességi szintek statisztikailag jelentős mértékű javulásával.

(5) Az (1) bekezdésben említett tájékoztatási követelményeknek lehetővé kell tenniük a termékek életciklusa során minden aggodalomra okot adó anyag nyomon követését, kivéve, ha ezt a nyomon követést már lehetővé teszi egy, a 4. cikk alapján elfogadott, az érintett termékekre vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktus, és magukban kell foglalniuk legalább a következőket:

a) a termékben jelen lévő aggodalomra okot adó anyag neve;

b) az érintett anyagok elhelyezkedése a terméken belül;

c) az aggodalomra okot adó anyagok koncentrációja, maximális koncentrációja vagy koncentráció-tartománya a termék, annak fő összetevői vagy alkatrészei szintjén;

d) a termék biztonságos használatára vonatkozó utasítások;

e) a szétszereléshez szükséges információk.

Amennyiben a Bizottság a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban tájékoztatási követelményeket állapít meg:

a) megállapítja, hogy az érintett termékcsoportok alkalmazásában mely anyagok tartoznak a 2. cikk 28. pontjának c) pontjában szereplő meghatározás alá;

b) határidőket állapít meg az első albekezdésben említett tájékoztatási követelmények alkalmazására, az anyagok közötti lehetséges különbségtétellel; és

c) mentességekről rendelkezik az aggodalomra okot adó anyagok vagy információelemek tekintetében az első albekezdésben említett tájékoztatási követelmények alól.

A második albekezdés c) pontjában említett mentesség megadható az aggodalomra okot adó anyagok nyomon követésének műszaki megvalósíthatósága vagy relevanciája, a bizalmas üzleti információk védelmének szükségessége alapján és egyéb kellően indokolt esetekben.

A 2. cikk 28. pontjának a) pontjában szereplő meghatározás alá tartozó, aggodalomra okot adó anyagok nem mentesülhetnek az első albekezdésben említett tájékoztatási kötelezettség alól, ha az érintett termékekben, azok fő összetevőiben vagy alkatrészeiben 0,1 tömegszázalékot meghaladó koncentrációban vannak jelen.

(6) A tájékoztatási követelményeknek meg kell jelölniük a szükséges információk rendelkezésre bocsátásának módját.

A szükséges információkat adott esetben az alábbi módok legalább egyikén kell megadni:

a) magán a terméken;

b) a termék csomagolásán;

c) a 8. cikkben említett műszaki dokumentációban;

d) a 14. cikkben említett címkén;

e) a használati útmutatóban;

f) egy ingyenes hozzáférésű webhelyen vagy alkalmazásban.

Az (5) bekezdés szerinti anyagok nyomonkövethetőségét biztosító információkat vagy fel kell tüntetni a terméken, vagy a terméken található adathordozón keresztül kell hozzáférhetővé tenni.

(7) A tájékoztatási követelmények alapján nyújtandó információkat a fogyasztók és más végfelhasználók által könnyen érthető megfogalmazásban kell megadni, az azon tagállam által meghatározottak szerint, amelyben a terméket forgalomba hozzák vagy használatba veszik.

III. FEJEZET – DIGITÁLIS TERMÉKÚTLEVÉL

8. cikk
Termékútlevél

(1) A 7. cikk (1) bekezdésében említett tájékoztatási követelmények előírják, hogy a termékeket csak akkor lehet forgalomba hozni vagy használatbavételre bocsátani, ha a 4. cikk, valamint a 9. és 10. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktussal összhangban termékútlevél áll rendelkezésre.

(2) A 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban a termékútlevéllel kapcsolatos követelmények – az érintett termékcsoportoktól függően – a következőket határozzák meg:

a) a termékútlevélben a III. melléklet szerint feltüntetendő információk;

b) a használandó adathordozó típusai;

c) az adathordozó megjelenítésének formátuma és az adathordozó elhelyezése;

d) hogy a termékútlevélnek modell, tétel vagy cikk szintjének kell-e megfelelnie;

e) annak megjelölése, hogy a termékútlevelet hogyan kell hozzáférhetővé tenni a fogyasztó számára az adásvételi szerződés megkötése előtt, ideértve a távértékesítést is;

f) azon szereplők, akiknek hozzá kell férniük a termékútlevélben szereplő információkhoz, és az, hogy melyik információkhoz kell hozzáférniük, ideértve a fogyasztókat, a végfelhasználókat, a gyártókat, az importőröket és a forgalmazókat, a kereskedőket, a javítókat, az újragyártókat, az újrahasznosítókat, az illetékes nemzeti hatóságokat, a közérdekű szervezeteket és a Bizottságot, vagy bármely, a képviseletükben eljáró szervezetet;

g) azon szereplők, akik bevezethetik vagy naprakésszé tehetik a termékútlevélben szereplő információkat, ideértve szükség esetén új termékútlevél létrehozását is, és az, hogy mely információkat vezethetnek be vagy tehetnek naprakésszé,

ideértve a gyártókat, a javítókat, a karbantartókat, az újragyártókat, az újrahasznosítókat, az illetékes nemzeti hatóságokat, és a Bizottságot, vagy bármely, a képviseletükben eljáró szervezetet;

h) az az időtartam, amely alatt a termékútlevélnek hozzáférhetőnek kell lennie.

(3) A (2) bekezdésben említett követelmények funkciója:

a) annak biztosítása, hogy az értéklánc szereplői, különösen a fogyasztók, a gazdasági szereplők és az illetékes nemzeti hatóságok hozzáférjenek a számukra releváns termékinformációkhoz;

b) a termék megfelelősége illetékes nemzeti hatóságok általi ellenőrzésének elősegítése; és

c) a nyomonkövethetőség javítása az értéklánc mentén.

(4) A termékútlevélre vonatkozó követelmények megállapításakor a Bizottság mentesíthet termékcsoportokat az e cikk (1) bekezdésében meghatározott követelmény alól, amennyiben:

a) nem állnak rendelkezésre műszaki leírások a 10. cikkben foglalt alapvető követelményekkel kapcsolatban; vagy

b) más uniós jog előír olyan digitális információszolgáltató rendszert valamely termékcsoporttal összefüggésben, amelyről a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az teljesíti a (3) bekezdés a) és b) pontjában említett célkitűzéseket.

9. cikk
A termékútlevélre vonatkozó általános követelmények

(1) A termékútlevélnek a következő feltételeknek kell megfelelnie:

a) adathordozón keresztül egyedi termékazonosítóhoz kell kapcsolódnia;

b) az adathordozónak fizikailag jelen kell lennie a terméken, annak csomagolásán vagy a terméket kísérő dokumentáción, a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározottak szerint;

c) az adathordozónak és az egyedi termékazonosítónak meg kell felelnie az („ISO/IEC”) 15459:2015 szabványnak;

d) a termékútlevélben szereplő valamennyi információnak nyílt szabványokon kell alapulnia, azoknak interoperábilis formátumban kidolgozottnak, valamint géppel olvashatónak, strukturáltnak és lekérdezhetőnek kell lenniük, összhangban a 10. cikkben meghatározott alapvető követelményekkel;

e) a termékútlevélben szereplő információknak a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott termékmodellre, tételre vagy cikkre kell vonatkozniuk;

f) a termékútlevélben szereplő információkhoz való hozzáférésnek a 10. cikkben meghatározott alapvető követelményeknek megfelelően szabályozottnak kell lennie, a termékcsoport-szintű egyedi hozzáférési jogokat pedig a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban kell meghatározni.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 66. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e cikk első albekezdése c) pontjának a műszaki és tudományos fejlődésre figyelemmel történő módosítására az abban a pontban említett

szabvány felváltásával vagy más olyan európai vagy nemzetközi szabványok hozzáadásával, amelyeknek az adathordozónak és az egyedi azonosítóknak meg kell felelniük az e cikkben meghatározott feltételek teljesítése érdekében.

(2) Amennyiben más uniós jogszabály megköveteli vagy lehetővé teszi konkrét információk feltüntetését a termékútlevélben, ez az információ hozzáadható a termékútlevélben a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus értelmében feltüntetendő információkhoz.

(3) A terméket forgalomba hozó gazdasági szereplő köteles a kereskedők rendelkezésére bocsátani az adathordozó digitális másolatát, hogy a kereskedő azt a fogyasztók számára hozzáférhetővé tegye, ha a termékhez fizikailag nem férhetnek hozzá. A gazdálkodó ezt a digitális másolatot a kereskedő kérésétől számított 5 munkanapon belül ingyenesen biztosítja.

10. cikk
A termékútlevél műszaki kialakítása és működése

A termékútlevél műszaki kialakításának és működésének meg kell felelnie a következő alapvető követelményeknek:

a) a termékútlevelek a végpontok közötti kommunikáció és adattovábbítás technikai, szemantikai és szervezési vonatkozásai tekintetében teljes mértékben interoperábilisak a 4. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok által megkövetelt többi termékútlevéllel;

b) a fogyasztók, a gazdasági szereplők és más érintett szereplők szabadon hozzáférhetnek a termékútlevélhez, a 4. cikk alapján elfogadott, alkalmazandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott hozzáférési jogaik alapján;

c) a termékútlevélben szereplő adatokat az annak létrehozásáért felelős gazdasági szereplő vagy a képviseletében eljárni jogosult gazdasági szereplő tárolja;

d) ha a termékútlevélben szereplő adatokat a képviselőként eljárásra felhatalmazott gazdasági szereplők tárolják vagy más módon kezelik, ezek a gazdasági szereplők ezeket az adatokat sem részben, sem egészben nem értékesíthetik, használhatják vagy dolgozhatják fel a vonatkozó tárolási vagy feldolgozási szolgáltatások nyújtásához szükséges mértéken túlmenően;

e) a termékútlevél a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott ideig hozzáférhető, a termékútlevelet létrehozó gazdasági szereplő fizetésképtelenségét, felszámolását vagy tevékenységének az Unióban történő megszűnését követően is;

f) a termékútlevélben szereplő információkhoz való hozzáférés, valamint az információk bevitelének, módosításának vagy naprakésszé tételének jogát a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott hozzáférési jogok alapján kell korlátozni;

g) biztosítani kell az adatok hitelesítését, megbízhatóságát és integritását;

h) a termékútleveleket úgy kell kialakítani és működtetni, hogy biztosított legyen a biztonság és a magánélet védelmének magas szintje, és meg lehessen előzni a csalást.

11. cikk

Egyedi üzemeltetői azonosító és egyedi létesítményazonosító

(1) A III. melléklet g) és h) pontjában említett egyedi üzemeltetői azonosítóknak, valamint a III. melléklet i) pontjában említett egyedi létesítményazonosítóknak meg kell felelniük az ISO/IEC 15459:2015 szabványnak.

(2) Amennyiben a III. melléklet h) pontjában említett egyedi üzemeltetői azonosító még nem áll rendelkezésre, a termékútlevelet létrehozó gazdasági szereplő egyedi üzemeltetői azonosítót kér az érintett gazdasági szereplő nevében.

Az első albekezdésben említett kérelem benyújtása előtt a termékútlevelet létrehozó gazdasági szereplő megerősítést kér az érintett gazdasági szereplőtől, hogy nem létezik egyedi üzemeltetői azonosító, és az ellátási lánc érintett szereplője részére minden részletet meg kell adnia a kiadott egyedi üzemeltetői azonosítóról.

(3) Amennyiben a III. melléklet i) pontjában említett egyedi létesítményazonosító még nem áll rendelkezésre, a termékútlevelet létrehozó gazdasági szereplő egyedi létesítményazonosítót kér az érintett helyszínért vagy épületért felelős gazdasági szereplő nevében.

Az első albekezdésben említett kérelem benyújtása előtt a termékútlevelet létrehozó gazdasági szereplőnek megerősítést kell kérnie a felelős gazdasági szereplőtől, hogy nem létezik egyedi létesítményazonosító, és az érintett gazdasági szereplő részére minden részletet meg kell adnia a kiadott egyedi létesítményazonosítóról.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 66. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e cikk (1) bekezdésének a műszaki és tudományos fejlődés fényében történő módosítására oly módon, hogy az említett bekezdésben foglalt szabványt felváltja, vagy a bekezdést olyan európai vagy nemzetközi szabványokkal egészíti ki, amelyeknek a III. melléklet g) és h) pontjában említett egyedi üzemeltetői azonosítók, valamint a III. melléklet i) pontjában említett egyedi létesítményazonosítók megfelelhetnek az e cikkben meghatározott feltételek teljesítése céljából.

12. cikk

Termékútlevél-nyilvántartás

(1) A Bizottság létrehozza és fenntartja a termékútlevelekben szereplő, a 4. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok által előírt információk tárolására szolgáló nyilvántartást.

Az első albekezdésben említett nyilvántartásnak tartalmaznia kell legalább a 9. cikk (1) bekezdésében említett adathordozók és egyedi termékazonosítók listáját.

A Bizottság biztosítja, hogy az első albekezdésben említett nyilvántartásban tárolt információkat biztonságosan és az uniós joggal összhangban kezeljék, beleértve a személyes adatok védelmére vonatkozó szabályokat is.

(2) A Bizottság a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározza azokat az információkat, amelyeket a termékútlevélben való feltüntetés mellett az (1) bekezdésben említett nyilvántartásban is tárolni kell, figyelembe véve legalább a következő kritériumokat:

a) annak szükségessége, hogy a termékútlevél hitelességének ellenőrizhető legyen;

b) az információk relevanciája a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálya alá tartozó termékekkel kapcsolatos piacfelügyeleti ellenőrzések és a vámellenőrzések hatékonyságának és eredményességének javítása szempontjából;

c) a gazdasági szereplőkre nehezedő aránytalan adminisztratív terhek elkerülésének szükségessége.

(3) A Bizottság az (1) bekezdésben említett nyilvántartás létrehozásával és kezelésével kapcsolatos felelősségével, valamint az e tevékenységből esetlegesen eredő személyes adatok feldolgozásával kapcsolatban az (EU) 2018/1725 rendelet 3. cikkének (8) bekezdésében meghatározott adatkezelőnek minősül.

(4) A (2) bekezdésben említett információkat a terméket forgalomba hozó vagy használatbavételre bocsátó gazdasági szereplő tölti fel az (1) bekezdésben említett nyilvántartásba.

(5) A Bizottságnak, az illetékes nemzeti hatóságoknak és a vámhatóságoknak az uniós jogszabályok szerinti feladataik ellátása érdekében hozzáféréssel kell rendelkezniük az e cikkben említett nyilvántartáshoz.

13. cikk
A termékútlevéllel kapcsolatos vámellenőrzések

(1) A Bizottság összekapcsolja a 12. cikk (1) bekezdésében említett nyilvántartást az európai uniós egyablakos vámügyintézési környezetével (EU CSW-CERTEX), lehetővé téve ezzel az automatikus információcserét a nemzeti vámrendszerekkel az (EU)…/… rendelettel létrehozott európai uniós egyablakos vámügyintézési környezeten keresztül.

A Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el, amely meghatározza az első albekezdésben említett összekapcsolás végrehajtási szabályainak részleteit.

Ezt a végrehajtási jogi aktust a 67. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

Az első albekezdésben említett összekapcsolást a második albekezdésben említett végrehajtási aktus elfogadásának időpontjától számított négy éven belül meg kell valósítani.

E cikk (3)–(6) bekezdése onnantól kezdve alkalmazandó, hogy az összekapcsolás megtörtént.

(2) A 952/2013/EU rendelet 5. cikkének 15. pontjában meghatározott nyilatkozattevőknek fel kell tüntetniük a 9. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett egyedi termékazonosítót a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó bármely termék szabad forgalomba bocsátására vonatkozó vámáru-nyilatkozatban.

Ez a bekezdés onnantól kezdve alkalmazandó, hogy a 12. cikk (1) bekezdésében említett nyilvántartás létrejött.

(3) A szabad forgalomba bocsátás engedélyezése előtt a vámhatóságok ellenőrzik, hogy a nyilatkozattevő által a (2) bekezdéssel összhangban feltüntetett egyedi termékazonosító megegyezik-e a 12. cikk (1) bekezdésében említett nyilvántartásban szereplő egyedi termékazonosítóval.

(4) Amennyiben a termékútlevélben szereplő információkat a 12. cikk (1) bekezdésében említett nyilvántartásban is tárolják, a Bizottság a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározhatja, hogy a vámhatóságok az e cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzésen túlmenően a szabad forgalomba bocsátás engedélyezése előtt ellenőrizzék a nyilvántartásban tárolt információk és a vámáru-nyilatkozat közötti összhangot. Ebben az esetben a Bizottság legalább az alábbi kritériumokat veszi figyelembe:

a) annak szükségessége, hogy javuljon az uniós piacon forgalomba hozott termékek környezettudatos terméktervezési követelményeknek való megfelelése;

b) a vámhatóságokra háruló aránytalan terhek elkerülésének szükségessége.

Amennyiben a vámhatóságok az e bekezdésben meghatározott ellenőrzést követően azt állapítják meg, hogy eltérések vannak a nyilvántartásban tárolt adatok és a vámáru-nyilatkozat között, a vámhatóságok megtagadják az adott termék szabad forgalomba bocsátását. A vámhatóságok bármely más, általuk megfelelőnek ítélt intézkedést megtehetnek a vámjogszabályokkal összhangban, valamint rögzíthetik az elutasítást a 12. cikk (1) bekezdésében említett nyilvántartásban, és az elutasításról értesíthetik az illetékes nemzeti hatóságokat.

A szabad forgalomba bocsátás nem tekinthető az uniós jognak való megfelelés bizonyítékának.

(5) A (3) és (4) bekezdésben említett ellenőrzés elektronikusan és automatikusan, az európai uniós egyablakos vámügyintézési környezeten keresztül történik.

(6) A vámhatóságok lekérhetik és felhasználhatják a termékútlevélben és a 12. cikk (1) bekezdésében említett nyilvántartásban szereplő információkat az uniós jogszabályok szerinti feladataik elvégzéséhez, beleértve az (EU) 952/2013 rendelet 46. és 47. cikke szerinti kockázatkezelést is.

IV. FEJEZET – CÍMKÉK

14. cikk
Címkék

(1) Amennyiben a 7. cikk (1) bekezdésében említett tájékoztatási követelmények előírják, hogy a 7. cikk (6) bekezdésének d) pontja értelmében az információkat fel kell tüntetni a címkén, a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok meghatározzák az alábbiakat:

a) a címke tartalma;

b) a címke formátuma, figyelembe véve a láthatóságot és az olvashatóságot;

c) a címke fogyasztók számára történő megjelenítésének módja, a távértékesítés esetében is, figyelembe véve a 26. cikkben meghatározott követelményeket és az érintett gazdasági szereplőkre gyakorolt hatásokat;

d) adott esetben a címke előállítására szolgáló elektronikus eszközök.

(2) Ha valamely tájékoztatási követelmény szerint fel kell tüntetni a címkén az adott termék 7. cikk (4) bekezdésben említett teljesítményosztályát, az (1) bekezdés b) pontjában említett címke formátumának lehetővé kell tennie a fogyasztók számára,

hogy egyszerűen összehasonlíthassa a termék teljesítőképességét a releváns termékparaméter tekintetében, és hogy a jobban teljesítő termékek válassza.

(3) Az energiával kapcsolatos termékek esetében, amennyiben a releváns termékparaméterekre – többek között a 7. cikk (4) bekezdésében említett teljesítményosztályokra – vonatkozó információkat nem lehet beépíteni az (EU) 2017/1369 rendelet alapján létrehozott energiacímkébe, a Bizottság az adott információ kommunikációja legjobb módjának felmérését követően szükség esetén előírhatja e rendelettel összhangban álló címke létrehozását.

(4) Az (1) bekezdésben említett tájékoztatási követelmények megállapításakor a Bizottság adott esetben előírja, hogy a címke tartalmazzon adathordozókat vagy egyéb olyan eszközöket, amelyek lehetővé teszik a fogyasztók számára a termékkel kapcsolatos további információkhoz való hozzáférést, beleértve a 8. cikkben említett termékútlevélhez való hozzáférést lehetővé tevő eszközöket is.

(5) A Bizottság a 7. cikk (6) bekezdésének d) pontja szerint előírt címkék formátumára vonatkozóan közös követelményeket megállapító végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 67. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

15. cikk
Utánzó címkék

Amennyiben a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok nem írják elő a termékek címkézését, az említett termékek nem hozhatók forgalomba vagy bocsáthatók használatbavételre, ha azokon olyan címkéket helyeznek el, amelyek félrevezethetik vagy megzavarhatják a fogyasztókat a 14. cikkben előírt címkék tekintetében.

V. FEJEZET – PRIORITÁSOK MEGHATÁROZÁSA, TERVEZÉS ÉS KONZULTÁCIÓ

16. cikk
Prioritások meghatározása és tervezés

(1) A környezettudatos tervezési követelmények hatálya alá tartozó termékek e rendelettel összhangban történő rangsorolásakor a Bizottság figyelembe veszi azok lehetséges hozzájárulását az Unió éghajlat-politikai, környezetvédelmi és energiahatékonysági célkitűzéseinek eléréséhez, valamint a következő kritériumokat:

a) az 5. cikk (1) bekezdésében felsorolt termékjellemzők javításának lehetősége aránytalanul magas költségek nélkül, figyelembe véve mindenekelőtt a következőket:

i. a célkitűzés megfelelő teljesítését szolgáló uniós jogszabályok hiánya vagy elégtelensége, illetve a piaci erők vagy a 18. cikkel összhangban elfogadott önszabályozó intézkedések alkalmatlansága; és

ii. eltéréseka piacon forgalmazott, azonos funkcionalitású termékek teljesítőképességében az 5. cikk (1) bekezdésében felsorolt termékjellemzőkkel kapcsolatban;

b) a termék Unión belüli értékesítésének és kereskedelmének volumene;

c) a környezeti hatások, az energiafelhasználás és a hulladéktermelés megoszlása az értékláncon belül, különösen, hogy ezekre az Unión belül kerül-e sor;

d) a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok rendszeres, a technológiai és piaci fejleményekre figyelemmel történő felülvizsgálatának és kiigazításának szükségessége.

(2) A Bizottság elfogad és rendszeresen naprakésszé tesz egy legalább 3 éves időszakra szóló munkatervet, amely tartalmazza azon termékcsoportok jegyzékét, amelyekre vonatkozóan e rendelettel összhangban környezettudatos terméktervezési követelményeket kíván megállapítani. Ez a jegyzék tartalmazza az 5. cikk (1) bekezdésében említett termékek azon szempontjait, amelyekre vonatkozóan a Bizottság az 5. cikk (2) bekezdésének második albekezdése alapján megállapított horizontális környezettudatos terméktervezési követelményeket kíván elfogadni.

Az első albekezdésben említett munkaterv elfogadásakor vagy naprakésszé tételekor a Bizottság figyelembe veszi az e cikk (1) bekezdésében meghatározott kritériumokat, és konzultál a 17. cikkben említett környezettudatos terméktervezési fórummal.

17. cikk
A környezettudatos terméktervezési fórum

A Bizottság biztosítja, hogy tevékenységének gyakorlása során figyelembe vegye a tagállamok és minden, az adott termék vagy termékcsoport vonatkozásában érdekelt fél – így az ipar, a kkv-k, a kézműipar, a szakszervezetek, a kereskedők, a kiskereskedők, az importőrök, a környezetvédő csoportok és a fogyasztói szervezetek – képviselőinek arányos részvételét. Ezek a felek hozzájárulnak mindenekelőtt a környezettudatos terméktervezési követelmények meghatározásához, a létrehozott piacfelügyeleti mechanizmusok hatékonyságának vizsgálatához és az önszabályozó intézkedések értékeléséhez.

E célból a Bizottság szakértői csoportot hoz létre (a továbbiakban: a környezettudatos terméktervezési fórum), amelynek keretében az említett felek üléseznek.

18. cikk
Önszabályozó intézkedések

(1) Két vagy több gazdasági szereplő a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus alternatívájaként a termékek környezettudatos terméktervezési követelményeit megállapító, önszabályozó intézkedést nyújthat be a Bizottságnak. Ezek a gazdasági szereplők igazolják, hogy a (3) bekezdés a)–e) pontjában említett kritériumok teljesülnek. A (3) bekezdés a) pontja tekintetében ennek a bizonyítéknak olyan strukturált műszaki, környezeti és gazdasági elemzésből kell állnia, amely alátámasztja az önszabályozó intézkedés környezettudatos terméktervezési követelményeit és céljait, valamint értékeli az adott önszabályozó intézkedésben meghatározott környezettudatos terméktervezési követelmények hatásait.

(2) Az önszabályozó intézkedésnek az alábbi információkat kell tartalmaznia:

a) az önszabályozó intézkedést aláíró gazdasági szereplők listája;

b) az önszabályozó intézkedés hatálya alá tartozó termékekre vonatkozó környezettudatos terméktervezési követelmények;

c) részletes, átlátható és objektív nyomon követési terv, amely egyértelműen meghatározza az ipar és a független ellenőrök feladatkörét, beleértve a VII. melléklet 6. pontjában meghatározott kritériumokat;

d) az aláírók által jelentendő információkra, valamint a vizsgálatokra és ellenőrzésekre vonatkozó szabályokat.

Az e bekezdésben említett információkat naprakészen kell tartani, és nyilvánosan hozzáférhető weboldalon elérhetővé kell tenni.

(3) A Bizottság értékeli a javasolt önszabályozó intézkedést, és szükség esetén tudományos tanácsot kér az Unió decentralizált ügynökségeitől. Az értékelés alapján megállapítja, hogy az intézkedés a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus érvényes alternatívája-e, amennyiben a következő kritériumok teljesülnek:

a) az önszabályozó intézkedés a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusnál gyorsabban vagy kisebb költséggel járul hozzá a termékek környezeti fenntarthatóságának javításához és a belső piacon a szabad mozgás történő biztosításához;

b) az önszabályozó intézkedés aláíróinak mennyiségi piaci részesedése az intézkedés hatálya alá tartozó termékek tekintetében a forgalomba hozott vagy használatbavételre bocsátott egységek legalább 80 %-a;

c) az önszabályozó intézkedés megfelel a VII. mellékletben meghatározott kritériumoknak;

d) az önszabályozó intézkedés hatálya alá tartozó termék nem tartozik a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálya alá;

e) az önszabályozó intézkedés összhangban áll az uniós jogszabályokkal és az Unió nemzetközi kereskedelmi kötelezettségvállalásaival.

A Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el, amely tartalmazza a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus érvényes alternatívájaként megállapított önszabályozó intézkedések jegyzékét. Ezt a végrehajtási jogi aktust a 67. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(4) A Bizottság bármikor felszólíthatja az önszabályozó intézkedés aláíróit, hogy nyújtsák be az intézkedés felülvizsgált és aktualizált változatát az érintett termékcsoporton belüli releváns piaci vagy technológiai fejleményekre figyelemmel, vagy ha okkal feltételezi, hogy a (3) bekezdésében meghatározott kritériumok már nem teljesülnek.

(5) Miután egy önszabályozó intézkedést felvettek a (3) bekezdés második albekezdése szerint elfogadott végrehajtási aktusban szereplő jegyzékre, az intézkedés aláírói az említett végrehajtási aktusban meghatározott rendszeres időközönként jelentést tesznek a Bizottságnak az önszabályozó intézkedések célja felé tett előrehaladásról és annak igazolására, hogy a (3) bekezdés a)–e) pontjában meghatározott kritériumok továbbra is teljesülnek. Ezeket a jelentéseket nyilvánosan hozzáférhető weboldalon is elérhetővé kell tenni.

(6) Amennyiben a Bizottság a (4) vagy (5) bekezdés alapján kapott információk alapján úgy ítéli meg, hogy valamely önszabályozó intézkedés már nem felel meg a (3) bekezdésben meghatározott kritériumoknak, törli azt az említett bekezdés szerinti jegyzékből. Ilyen esetekben a Bizottság dönthet úgy, hogy környezettudatos

terméktervezési követelményeket fogad el az adott önszabályozó intézkedés hatálya alá tartozó termékre.

19. cikk
Mikro-, kis- és középvállalkozások

(1) A kkv-k által igénybe vehető programokkal összefüggésben a Bizottság figyelembe veszi azokat a kezdeményezéseket, amelyek segítik a kkv-kat abban, hogy a környezeti fenntarthatósági szempontokat, köztük az energiahatékonyságot integrálják értékláncukba.

(2) A 4. cikk szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásakor a Bizottság adott esetben az érintett termék- vagy termékcsoport ágazatában tevékenykedő kkv-k sajátosságait lefedő iránymutatásokkal látja el e jogi aktusokat, hogy megkönnyítse e rendelet alkalmazását a kkv-k számára.

(3) A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket a kkv-k 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott környezettudatos terméktervezési követelmények alkalmazásában történő támogatására.

Ezeknek az intézkedéseknek magukban kell foglalniuk legalább az egyablakos ügyintézési rendszerek vagy hasonló mechanizmusok rendelkezésre bocsátását a tudatosság növelése és a kkv-k számára a követelményekhez való alkalmazkodást célzó hálózatépítési lehetőségek megteremtése érdekében.

Ezenkívül – az irányadó állami támogatási szabályok sérelme nélkül – ezek az intézkedések magukban foglalhatják a következőket:

a) pénzügyi támogatás, többek között adóelőnyök biztosításával, valamint fizikai és digitális infrastrukturális beruházásokkal;

b) pénzügyi eszközökhöz való hozzáférés;

c) vezetői és személyzeti szakképzés;

d) szervezeti és technikai segítségnyújtás.

VI. FEJEZET – AZ ELADATLAN FOGYASZTÁSI CIKKEK MEGSEMMISÍTÉSE

20. cikk
Az eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítése

(1) Az eladatlan fogyasztási cikkektől közvetlenül vagy egy másik gazdasági szereplő nevében megváló gazdasági szereplő köteles nyilvánosságra hozni az alábbiakat:

a) az évente leselejtezett, eladatlan fogyasztási cikkek száma, terméktípusonként vagy -kategóriánként megkülönböztetve;

b) a termékek leselejtezésének indokai;

c) a leselejtezett termékek újrahasználatra való előkészítésre, újragyártásra, újrahasznosítási, energiahasznosítási és ártalmatlanítási műveletekre szállítása a 2008/98/EK irányelv 4. cikkében meghatározott hulladékhierarchiával összhangban.

A gazdasági szereplő ezeket az információkat egy szabadon hozzáférhető weboldalon közzéteszi, vagy más módon nyilvánosan hozzáférhetővé teszi mindaddig, amíg a (3) bekezdés szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus

nem alkalmazandó az érintett piaci szereplő által leselejtezett eladatlan fogyasztási cikkekre.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyek meghatározzák az (1) bekezdésben említett információk közzétételének formátumát, ideértve az információ típusát vagy kategóriáját, valamint az információk ellenőrzésének módját.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 67. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 66. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet kiegészítése céljából, amelyekben megtiltja a gazdasági szereplők számára az Unióban eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítését, amennyiben egy bizonyos termékcsoportba tartozó eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítése jelentős környezeti hatással jár.

Az első albekezdés alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban a Bizottság bizonyos mentességeket állapít meg e tilalmak alól, amennyiben az indokolt az alábbiak miatt:

a) egészségügyi és biztonsági aggályok;

b) a termékben a kezelés eredményeként keletkezett vagy a termék fogyasztó általi visszaküldése után észlelt sérülés;

c) a termék rendeltetési célra való alkalmassága, adott esetben figyelembe véve az uniós és nemzeti jogot és műszaki szabványokat;

d) a termékek visszautasítása adományozás, újrahasználatra való előkészítés vagy újragyártás vonatkozásában.

(4) A (3) bekezdés szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus előkészítésekor a Bizottság:

a) felméri az egyes fogyasztási cikkek megsemmisítésének előfordulási gyakoriságát és környezeti hatását;

b) figyelembe veszi a gazdasági szereplők által az (1) bekezdés szerint nyilvánosságra hozott információkat;

c) hatásvizsgálatot végez a rendelkezésre álló legjobb bizonyítékok és elemzések, valamint szükség esetén további tanulmányok alapján.

A Bizottság a tilalmakat meghatározó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése előtt konzultál a 17. cikkben említett környezettudatos terméktervezési fórummal, és figyelembe veszi véleményét a (3) bekezdésben említett, eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítésének lehetséges tilalmával kapcsolatban.

(5) Ha az eladatlan fogyasztási cikkeket a (3) bekezdés második albekezdésében említett mentesség alapján megsemmisítik, a felelős gazdasági szereplő egy szabadon hozzáférhető weboldalon közzéteszi vagy más módon nyilvánosan elérhetővé teszi a következőket:

a) a megsemmisített eladatlan fogyasztási cikkek száma;

b) megsemmisítésük okai, hivatkozva az alkalmazandó mentességre;

c) a megsemmisített termékek újrahasznosítási, energiahasznosítási és ártalmatlanítási műveletekre való leadása a 2008/98/EK irányelv 4. cikkében meghatározott hulladékhierarchiával összhangban.

Ha a (3) bekezdés szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus másként nem rendelkezik, a (2) bekezdés szerint elfogadott végrehajtási aktusban az információk nyilvánosságra hozatalára előírt részletek és formátum alkalmazandó az e bekezdés szerint közzéteendő információkra.

(6) Ez a cikk nem vonatkozik a kkv-kra.

A Bizottság azonban a (3) bekezdés szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban előírhatja, hogy a (3) bekezdésben említett, eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítésének tilalma vagy a (4) bekezdésben említett közzétételi kötelezettség vonatkozzon a következőkre:

a) középvállalkozások, amennyiben elegendő bizonyíték áll rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy az eladatlan fogyasztási cikkek jelentős részét megsemmisítik;

b) mikrovállalkozások, kisvállalkozások vagy középvállalkozások, amennyiben elegendő bizonyíték áll rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy felhasználják őket a (3) bekezdésben említett, eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítésére vonatkozó tilalom vagy a (4) bekezdésben említett közzétételi kötelezettség megkerülésére.

VII. FEJEZET – A GAZDASÁGI SZEREPLŐK KÖTELEZETTSÉGEI

21. cikk
A gyártók kötelezettségei

(1) A 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termékek forgalomba hozatalakor vagy használatbavételre bocsátásakor a gyártók biztosítják az alábbiakat:

a) ezeket a termékeket a 6. cikkben és a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott követelményeknek megfelelően tervezték és gyártották;

b) ezekhez a termékekhez mellékelik a 7. cikkben és a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban előírt tájékoztatást;

c) a 8. cikkel és a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban a termékútlevél elérhető legyen.

(2) A 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termék forgalomba hozatala vagy használatbavételre bocsátása előtt a gyártók elvégzik a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott megfelelőségértékelési eljárást, és elkészítik a szükséges műszaki dokumentációt.

Amennyiben az említett eljárás keretében igazolást nyer, hogy a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó valamely termék megfelel az irányadó követelményeknek, a gyártók elkészítik a 37. cikkben említett EK-megfelelőségi nyilatkozatot, és elhelyezik a 39. cikk szerinti CE-jelölést. Ha azonban a Bizottság a 4. cikk harmadik albekezdésének f) pontja szerint alternatív szabályokat határozott meg, a gyártó megfelelőségi nyilatkozatot e szabályokkal összhangban készíti el, és a CE-jelölést is ezeknek megfelelően helyezi el.

(3) A gyártók a műszaki dokumentációt és az EU-megfelelőségi nyilatkozatot a termék forgalomba hozatalát vagy használatbavételre bocsátását követő 10 évig megőrzik. A 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok az érintett termékek vagy követelmények jellegének figyelembevétele érdekében 10 évnél hosszabb vagy rövidebb időszakot is meghatározhatnak.

(4) A gyártók megfelelő eljárásokkal biztosítják, hogy sorozatgyártás esetén fenntartják a követelményeknek való folyamatos megfelelőséget. A gyártók megfelelő módon figyelembe veszik a gyártási folyamatban, a terméktervezésben vagy a jellemzőkben bekövetkezett változásokat, valamint azon harmonizált szabványokban, közös előírásokban vagy egyéb műszaki leírásokban bekövetkezett változásokat, amelyekre hivatkozással a termék megfelelőségét megállapítják, vagy amelyek alkalmazásával a megfelelőségét igazolják, és amennyiben azt állapítják meg, hogy ezek érintik a termék megfelelőségét, a gyártók elvégzik a termék megfelelőségének újbóli értékelését a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott megfelelőségértékelési eljárásnak megfelelően.

(5) A gyártók biztosítják, hogy a termékeken típus-, tétel- vagy sorozatszámot, illetve más, az azonosítást lehetővé tevő elemet helyezzenek el, valamint ha a termék mérete vagy jellege ezt nem teszi lehetővé, akkor a szükséges információ a termék csomagolásán vagy a terméket kísérő dokumentumban szerepeljen.

(6) Az importőrök a terméken, vagy ha ez nem lehetséges, annak csomagolásán vagy a terméket kísérő dokumentumban vagy adott esetben a termékútlevélben feltüntetik a nevüket, lajstromozott kereskedelmi nevüket vagy lajstromozott védjegyüket, valamint azt a postacímet és elektronikus kommunikációs eszközt (ha van), amelyen velük kapcsolatba lehet lépni. A megadott címnek a gyártó általános kapcsolattartási címét kell jeleznie. Az elérhetőségeknek egyértelműnek, érthetőnek és olvashatónak kell lenniük.

(7) A gyártók biztosítják, hogy a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termékhez olyan utasításokat mellékeljenek, amelyek lehetővé teszik a fogyasztók és más végfelhasználók számára a termék biztonságos összeszerelését, telepítését, üzemeltetését, tárolását, karbantartását, javítását és ártalmatlanítását, az érintett tagállam által meghatározott olyan nyelven, amely könnyen érthető a fogyasztók és más végfelhasználók számára. Az ilyen utasításoknak egyértelműnek, érthetőnek és olvashatónak kell lenniük, és tartalmazniuk kell legalább a 4. cikk és a 7. cikk (2) bekezdése b) pontjának ii. alpontja alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott információkat.

(8) Azok a gyártók, amelyek úgy vélik vagy okuk van feltételezni, hogy az általuk forgalomba hozott vagy használatbavételre bocsátott, a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termék nem felel meg az adott jogi aktusban meghatározott követelményeknek, haladéktalanul meg kell hozniuk a szükséges korrekciós intézkedéseket az adott termék megfelelőségének biztosítására, és adott esetben ki kell vonniuk a forgalomból vagy vissza kell hívniuk azt.

A gyártó a feltételezett meg nem felelésről és a megtett korrekciós intézkedésekről haladéktalanul tájékoztatja azon tagállamok piacfelügyeleti hatóságait, amelyekben a terméket hozzáférhetővé tette.

(9) A gyártók valamely illetékes nemzeti hatóság indokolt kérésére átadják e hatóság részére a termék megfelelőségének igazolásához szükséges összes információt és

dokumentációt, a műszaki dokumentációval együtt, a hatóság számára könnyen érthető nyelven. Az említett információkat és dokumentációt papír alapon vagy elektronikus formátumban kell benyújtani. A vonatkozó dokumentumokat az erre vonatkozó megkeresés kézhezvételétől számított tíz napon belül az illetékes nemzeti hatóság rendelkezésére kell bocsátani.

A gyártók együttműködnek az illetékes nemzeti hatósággal a szóban forgó termékre vonatkozó, a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott követelményeknek való meg nem felelés orvoslására tett minden intézkedés terén.

22. cikk
Meghatalmazott képviselők

(1) A gyártók írásbeli megbízással meghatalmazott képviselőt nevezhetnek ki.

A 21. cikk (1) bekezdésében megállapított kötelezettségek és a műszaki dokumentáció elkészítése nem képezheti a meghatalmazott képviselő megbízásának részét.

(2) A meghatalmazott képviselők a gyártótól kapott megbízásban meghatározott feladatokat látják el. A megbízásnak legalább az alábbiak elvégzésére kell felhatalmaznia a meghatalmazott képviselőt:

a) a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termék forgalomba hozatalától vagy használatbavételre bocsátásától számított 10 évig megőrizze és a nemzeti piacfelügyeleti hatóságok rendelkezésére bocsássa az EU-megfelelőségi nyilatkozatot és a műszaki dokumentációt;

b) az illetékes nemzeti hatóságok kérésére együttműködjön velük a meghatalmazott képviselő megbízása körébe tartozó termékek meg nem felelése tekintetében tett minden intézkedések terén;

c) az illetékes nemzeti hatóság indokolt kérésére átadja az említett hatóságnak a termék megfelelőségének igazolásához szükséges minden információt és dokumentációt a hatóság számára könnyen érthető nyelven;

d) az illetékes nemzeti hatóság kérésére az említett kérelem kézhezvételétől számított 10 napon belül rendelkezésre bocsássa a vonatkozó dokumentumokat;

e) megszüntesse a megbízást, ha a gyártó nem tesz eleget az e rendeletben és a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban foglalt kötelezettségeinek.

23. cikk
Az importőrök kötelezettségei

(1) Az importőrök csak olyan, a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termékeket hozhatnak forgalomba, amelyek megfelelnek a vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott követelményeknek.

(2) A 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termék forgalomba hozatala előtt az importőrök biztosítják az alábbiakat:

a) a gyártó elvégezze a megfelelő megfelelőségértékelési eljárást, és a gyártó elkészítse a műszaki dokumentációt;

b) a termékekhez mellékeljék a 7. cikk és a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban előírt információkat;

c) a 8. cikkel és a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban a termékútlevél elérhető legyen.

Az importőr továbbá biztosítja, hogy a terméken fel legyen tüntetve a 38. cikkben említett, előírt CE-jelölés vagy a 4. cikk harmadik albekezdésének f) pontja szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott alternatív CE-jelölés, és azt a szükséges dokumentumok kísérjék, valamint hogy a gyártó eleget tegyen a 21. cikk (5) és (6) bekezdésében meghatározott követelményeknek.

Amennyiben az importőr úgy ítéli meg vagy okkal feltételezi, hogy a termék nem felel meg a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban foglalt követelményeknek, akkor csak azt követően hozhatja forgalomba, illetve bocsáthatja használatbavételre a terméket, ha biztosított annak megfelelősége.

(3) Az importőrök a terméken, vagy ha ez nem lehetséges, annak csomagolásán vagy a terméket kísérő dokumentumban vagy adott esetben a termékútlevélben feltüntetik a nevüket, lajstromozott kereskedelmi nevüket vagy lajstromozott védjegyüket, valamint azt a postacímet és elektronikus kommunikációs eszközt (ha van), amelyen velük kapcsolatba lehet lépni. Az elérhetőségeknek egyértelműnek, érthetőnek és olvashatónak kell lenniük.

(4) Az importőrök biztosítják, hogy a termékhez olyan utasításokat mellékeljenek, amelyek lehetővé teszik a fogyasztó számára a termék összeszerelését, használatbavételét, üzemeltetését, tárolását, karbantartását, javítását és ártalmatlanítását, az érintett tagállam által meghatározott olyan nyelven, amely könnyen érthető a fogyasztók és más végfelhasználók számára. Az ilyen utasításoknak egyértelműnek, érthetőnek és olvashatónak kell lenniük, és tartalmazniuk kell legalább a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott információkat.

(5) Az importőrök biztosítják, hogy – amíg a termék felelősségi körükben van – a raktározás vagy szállítás körülményei ne veszélyeztessék a terméknek a 4. cikk szerint elfogadott, rá vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott követelményeknek való megfelelőségét.

(6) Azok az importőrök, amelyek úgy vélik vagy okuk van feltételezni, hogy az általuk forgalomba hozott vagy használatbavételre bocsátott termék nem felel meg a 4. cikk szerint elfogadott, rá vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusban követelményeknek, haladéktalanul meg kell hozniuk a szükséges korrekciós intézkedéseket az adott termék megfelelőségének biztosítására, és adott esetben ki kell vonniuk a forgalomból vagy vissza kell hívniuk azt.

Az importőrök a feltételezett meg nem felelésről és a megtett korrekciós intézkedésekről haladéktalanul tájékoztatják azon tagállamok piacfelügyeleti hatóságait, amelyekben a terméket hozzáférhetővé tették.

(7) Az importőrök 10 évig vagy a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott ideig elérhetővé teszik a piacfelügyeleti hatóságok számára az EU-megfelelőségi nyilatkozat egy példányát, és biztosítják, hogy a műszaki dokumentáció kérésre e hatóságok rendelkezésére bocsátható legyen.

(8) Az importőr valamely illetékes nemzeti hatóság indokolt kérésére átadja az említett hatóságnak a termék megfelelőségének megállapításához szükséges összes információt és dokumentációt, beleértve a műszaki dokumentációt, amelyet az adott hatóság számára könnyen érthető nyelven kell rendelkezésre bocsátani. Az említett információkat és dokumentációt papír alapon vagy elektronikus formátumban kell benyújtani. A vonatkozó dokumentumokat az erre vonatkozó megkeresés kézhezvételétől számított tíz napon belül a tagállam illetékes hatóságának rendelkezésére kell bocsátani.

Az importőrök együttműködnek az illetékes nemzeti hatósággal a szóban forgó termékre vonatkozó, a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott követelményeknek való meg nem felelés orvoslására tett minden intézkedésben.

24. cikk
A forgalmazók kötelezettségei

(1) A forgalmazók a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó terméket forgalmazása során kellő körültekintéssel járnak el a vonatkozó jogi aktusban meghatározott követelmények tekintetében.

(2) Mielőtt a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó terméket forgalomba hoznák, a forgalmazóknak ellenőrizniük kell a következőket:

a) a termék a 38. és 39. cikknek megfelelően CE-jelöléssel vagy a 4. cikk harmadik albekezdésének f) pontja szerint elfogadott alternatív CE-jelöléssel van ellátva, és adott esetben fel van címkézve, vagy a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal összhangban termékútlevélhez kapcsolódik;

b) a termékhez mellékelték a szükséges dokumentumokat és utasításokat, amelyek lehetővé teszik a fogyasztó számára a termék összeszerelését, telepítését, üzemeltetését, tárolását, karbantartását és ártalmatlanítását, a fogyasztók és más végfelhasználók számára könnyen érthető nyelven, az azon tagállam által meghatározottak szerint, amelyben a terméket forgalomba hozzák, valamint hogy ezek az utasítások egyértelműek, érthetőek és olvashatóak, és tartalmazzák legalább a 7. cikk (2) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában meghatározott információkat, a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban megállapítottak szerint;

c) a gyártó és az importőr teljesítette a 21. cikk (5) és (6) bekezdésében, valamint a 23. cikk (3) bekezdésében foglalt követelményeket.

(3) Ha a forgalmazó a forgalomba hozatal előtt úgy véli, vagy okkal feltételezi, hogy egy termék vagy annak gyártója nem felel meg a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott követelményeknek, akkor csak azt követően forgalmazhatja a terméket, ha biztosított annak megfelelősége, illetve a gyártó eleget tesz a kötelezettségeinek.

A forgalmazók biztosítják, hogy – amíg a termék felelősségi körükben van – a raktározás vagy szállítás körülményei ne veszélyeztessék a terméknek a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott követelményeknek való megfelelőségét.

(4) Amennyiben a forgalmazók úgy ítélik meg vagy okuk van feltételezni, hogy az általuk forgalomba hozott vagy használatbavételre bocsátott termék nem felel meg 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott követelményeknek, gondoskodnak a szükséges korrekciós intézkedések megtételéről az adott termék megfelelőségének biztosítása, és adott esetben forgalomból kivonása vagy visszahívása érdekében.

A forgalmazók a feltételezett meg nem felelésről és a megtett korrekciós intézkedésekről haladéktalanul tájékoztatják azon tagállamok piacfelügyeleti hatóságait, amelyekben a terméket hozzáférhetővé tették.

(5) A forgalmazók az illetékes nemzeti hatóság indokolt kérésére a hatóságnak átadják a termék megfelelőségének megállapításához szükséges összes olyan információt és dokumentációt, amelyhez hozzáférnek és amely releváns a termék megfelelőségének igazolásához. Az említett információkat és dokumentációt papír alapon vagy elektronikus formátumban kell benyújtani.

A forgalmazók együttműködnek az említett hatósággal a 4. cikk alapján elfogadott, a szóban forgó termékre kiterjedő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak való meg nem felelés orvoslása érdekében hozott korrekciós intézkedésekkel kapcsolatban.

25. cikk
A forgalmazók kötelezettségei

(1) A kereskedők biztosítják, hogy a fogyasztók hozzáférjenek a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok által megkövetelt minden lényeges információhoz, távértékesítés esetében is.

(2) A kereskedők biztosítják, hogy a 8. cikkben és a 4. cikk alapján elfogadott, a termékre vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározottak szerint a termékútlevél könnyen hozzáférhető legyen a fogyasztók számára, távértékesítés esetében is.

(3) A kereskedők kötelezettségei:

a) a 26. cikk (2) vagy (3) bekezdésével összhangban biztosított címkék látható módon történő megjelenítése a fogyasztók számára, online távértékesítés esetében is;

b) hivatkozás a 26. cikk (2) vagy (3) bekezdésével összhangban a címkéken szereplő információkra a vizuális reklámokban vagy egy adott modell műszaki promóciós anyagában, a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló azon jogi aktusokkal összhangban, amelyek hatálya kiterjed a termékre;

c) tartózkodás olyan címkék, jelzések, szimbólumok vagy feliratok biztosításától vagy megjelenítésétől, amelyek félrevezethetik vagy megzavarhatják a fogyasztókat a címkén szereplő információk tekintetében.

26. cikk
Címkékkel kapcsolatos kötelezettségek

(1) Amennyiben a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus előírja, hogy a termékeknek a 14. cikkben említett címkével kell rendelkezniük, a terméket forgalomba hozó vagy használatbavételre bocsátó gazdasági szereplő gondoskodik arról, hogy a termékekhez minden egyes egységre vonatkozóan ingyenesen

mellékeljék a nyomtatott címkéket az adott felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően.

(2) Amennyiben a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus előírja, hogy a termékeknek a 14. cikkben említett címkével kell rendelkezniük, a terméket forgalomba hozó vagy használatbavételre bocsátó gazdasági szereplő a nyomtatott címkéket vagy a címke digitális másolatait ingyenesen, haladéktalanul és minden esetben a kereskedő kérését követő 5 munkanapon belül leszállítja a kereskedőnek.

(3) Amennyiben a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus előírja, hogy a termékeknek a 14. cikkben említett címkével kell rendelkezniük, a terméket forgalomba hozó vagy használatbavételre bocsátó gazdasági szereplő gondoskodik a címkék pontosságáról, és a megfelelőségértékelési eljárás részeként el kell készítenie a pontosság értékeléséhez elegendő műszaki dokumentációt.

(4) Amennyiben a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus előírja, hogy a termékeknek a 14. cikkben említett címkével kell rendelkezniük, a terméket forgalomba hozó vagy használatbavételre bocsátó gazdasági szereplő kötelessége:

a) hivatkozás a címkén, a vizuális reklámokban vagy egy adott modell műszaki promóciós anyagában szereplő információkra a 4. cikk szerint elfogadott vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően;

b) tartózkodás olyan címkék, jelzések, szimbólumok vagy feliratok biztosításától vagy megjelenítésétől, amelyek félrevezethetik vagy megzavarhatják a fogyasztókat a címkén szereplő információk tekintetében.

27. cikk
A logisztikai szolgáltatók kötelezettségei

A logisztikai szolgáltatók biztosítják, hogy az általuk kezelt, a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termékek vonatkozásában a raktározás, csomagolás, címzés vagy feladás során fennálló körülmények ne veszélyeztessék a termékek adott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott követelményeknek való megfelelését.

28. cikk
Azon esetek, amikor a gyártók kötelezettségei az importőrökre és a forgalmazókra vonatkoznak

Az importőr vagy a forgalmazó az alábbi esetekben e rendelet alkalmazásában gyártónak minősül, és arra a 21. cikkben a gyártót illetően megállapított kötelezettségek vonatkoznak, amennyiben:

1. a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó terméket neve vagy védjegye alatt hozza forgalomba;

2. a már forgalomba hozott ilyen terméket oly módon módosítja, hogy az befolyásolja a termékre vonatkozó, a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott követelményeknek való megfelelést.

29. cikk

Az online piacterek és az internetes keresőmotorok kötelezettségei

(1) Az (EU) 2019/1020 rendelet 7. cikkének (2) bekezdésében említett együttműködés az online piacterek tekintetében és e rendelet alkalmazásában különösen a következőket foglalja magában:

a) együttműködés az eredményes piacfelügyeleti intézkedések biztosítása érdekében, többek között azzal, hogy nem gördítenek akadályokat az intézkedések útjába;

b) a piacfelügyeleti hatóságok tájékoztatása minden megtett intézkedésről;

c) rendszeres és strukturált információcsere létrehozása az online piacterek által e cikk alapján eltávolított ajánlatokkal kapcsolatban;

d) annak lehetővé tétele a piacfelügyeleti hatóságok által működtetett online eszközök számára, hogy hozzáférjenek interfészeikhez a nem megfelelő termékek azonosítása érdekében;

e) amennyiben az online piacterek vagy az online értékesítők technikai akadályokat vezettek be annak érdekében, hogy megakadályozzák adatoknak az online interfészeikből történő kinyerését, a piacfelügyeleti hatóságok kérésére az ilyen adatok kinyerésének lehetővé tétele termékmegfelelőségi célból, a megkereső piacfelügyeleti hatóságok által megadott azonosító paraméterek alapján.

(2) Az online piacterek az (EU) …/… rendelet [digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály] [22. cikkének (7) bekezdése] követelményeinek megfelelően úgy alakítják ki és szervezik meg online interfészüket, hogy a kereskedők teljesíthessék a 25. cikkben meghatározott kötelezettségeiket, valamint hogy a gazdasági szereplők teljesíthessék az e rendelet 30. cikkének (1) bekezdése szerinti kötelezettségeiket.

Az információkat minden egyes kínált és megjelenített termékre vonatkozóan biztosítani kell, vagy más módon könnyen hozzáférhetővé kell tenni a fogyasztók számára a termékek listáin.

Különösen, ha a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok megkövetelik, hogy bizonyos termékek esetében az online vizuális reklámokat a megjelenítő mechanizmuson megjelenített online elektronikus információk kísérjék, az online piactereknek lehetővé kell tenniük a kereskedők számára ennek megjelenítését. Ez a kötelezettség vonatkozik azokra az internetes keresőmotorokra és egyéb online platformokra is, amelyek az érintett termékeknek online vizuális reklám lehetőségét biztosítják.

(3) Ami a tagállamok által az (EU) 2019/1020 rendelet 14. cikkével összhangban átruházott hatásköröket illeti, a tagállamok felhatalmazzák piacfelügyeleti hatóságaikat arra, hogy a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálya alá tartozó valamennyi termék esetében elrendeljék valamely online piactér számára, hogy távolítsa el online interfészéről a nem megfelelő termékre utaló konkrét illegális tartalmat, letiltsák a nem megfelelő termék elérését az online interfészükről, vagy határozott figyelmeztetést jelenítsenek meg a végfelhasználók számára, amikor azok elérik a terméket. Az ilyen határozatoknak meg kell felelniük a …/… (EU) rendelet [a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály] [8. cikk (1) bekezdésének].

(4) Az online piacterek megteszik a szükséges intézkedéseket a (2) bekezdésben említett végzések fogadására és feldolgozására a …/…/EU rendelet [a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály] [8. cikkével] összhangban.

(5) Az online piacterek létrehoznak egy központi kapcsolattartó pontot, amely lehetővé teszi a közvetlen kommunikációt a tagállamok piacfelügyeleti hatóságaival az e rendeletnek és a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak való megfeleléssel kapcsolatban.

Ez a kapcsolattartó pont lehet a …/…/EU rendelet [az általános termékbiztonsági rendelet] [20. cikkének (1) bekezdésében] vagy az (EU) …/… rendelet [a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály] [10. cikkének (1) bekezdésében] említett kapcsolattartó pont.

30. cikk
A gazdasági szereplők tájékoztatási kötelezettsége

(1) Ha az érintett gazdasági szereplők a termékeket online vagy más távértékesítési eszközök útján forgalmazzák, a termékre vonatkozó ajánlatban egyértelműen és láthatóan meg kell adni legalább a következő információkat:

a) a gyártó neve, bejegyzett kereskedelmi neve vagy bejegyzett védjegye, valamint a postai vagy elektronikus levelezési címe, amelyen kapcsolatba lehet lépni vele;

b) abban az esetben, ha a gyártó székhelye nem az Unióban van, az (EU) 2019/1020 rendelet 4. cikke értelmében az Unióban letelepedett gazdasági szereplő neve, címe, telefonszáma és elektronikus levelezési címe;

c) a termék azonosítására szolgáló információk, beleértve annak típusát, és ha rendelkezésre áll, tétel- vagy sorozatszámát és minden egyéb termékazonosítót.

(2) A gazdasági szereplők kérésre a piacfelügyeleti hatóságok rendelkezésére bocsátják a következőket:

a) bármely gazdasági szereplő neve, aki a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó terméket szállított nekik;

b) bármely gazdasági szereplő, amelynek ők ilyen termékeket szállítottak, valamint a szállított mennyiség és a pontos modellek.

A gazdasági szereplőknek képesnek kell lenniük arra, hogy ezt az információt az érintett termékek szállítását követő 10 évig, illetve az ilyen termékek szállítását követő 10 évig megadják. A 4. cikk szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásakor a Bizottság 10 évnél hosszabb vagy rövidebb időszakot határozhat meg a vonatkozó termékek vagy követelmények jellegének figyelembevétele érdekében.

(3) Amennyiben a Bizottság a 4. cikk harmadik albekezdésének a) pontja értelmében megköveteli a gyártóktól, meghatalmazott képviselőiktől vagy importőreiktől, hogy az érintett termékre vonatkozó műszaki dokumentáció egyes részeit digitálisan elérhetővé tegyék, a Bizottság a következő kritériumokat veszi figyelembe:

a) annak szükségessége, hogy megkönnyítsék az irányadó követelményeknek való megfelelés piacfelügyeleti hatóságok általi ellenőrzését;

b) a gazdasági szereplőkre nehezedő aránytalan adminisztratív terhek elkerülésének szükségessége.

A Bizottság meghatározza a műszaki dokumentáció vonatkozó részei elérhetővé tételének módját. A műszaki dokumentációt adott esetben a termékútlevélen keresztül kell elérhetővé tenni.

31. cikk

A gazdasági szereplők nyomon követési és jelentéstételi kötelezettségei

(1) Annak előírásakor, hogy a gyártók, meghatalmazott képviselőik vagy importőreik kötelesek legyenek a 4. cikk harmadik albekezdésének b) pontja alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálya alá tartozó termékek mennyiségére vonatkozó információkat a Bizottság rendelkezésére bocsátani, a Bizottság a következő kritériumokat veszi figyelembe:

a) az érintett termék piaci penetrációjára vonatkozó bizonyítékok rendelkezésre állása az adott termékre alkalmazandó, a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok felülvizsgálatának megkönnyítése érdekében;

b) a gazdasági szereplőkre nehezedő aránytalan adminisztratív terhek elkerülésének szükségessége.

A Bizottság meghatározza azt az időszakot, amelyre az első albekezdésben említett információknak vonatkozniuk kell. Ezek az információk termékmodellenként eltérőek.

A Bizottság biztosítja, hogy az így kapott adatokat biztonságosan és az uniós joggal összhangban kezeljék.

A Bizottság az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározza azokat az eszközöket, amelyeken keresztül a vonatkozó információkat hozzáférhetővé kell tenni, és hogy erre milyen gyakorisággal kell sort keríteni.

(2) Annak előírásakor, hogy a 4. cikk harmadik albekezdésének c) pontja értelmében egy adott termék a használat során mérni tudja az általa fogyasztott energiát, illetve saját teljesítőképességét az I. mellékletben említett egyéb releváns termékparaméterek tekintetében, a Bizottság a következő kritériumokat veszi figyelembe:

a) a használat közbeni adatok hasznossága a végfelhasználók számára a termék energiafelhasználásának vagy teljesítőképességének megértéséhez és kezeléséhez;

b) a használat közbeni adatok rögzítésének műszaki megvalósíthatósága;

c) a gazdasági szereplőkre nehezedő aránytalan adminisztratív terhek elkerülésének szükségessége.

A 4. cikk harmadik albekezdésének c) pontja alapján meghatározott követelmények hatálya alá tartozó termékek rögzítik e használat közbeni adatokat, és azokat a végfelhasználó számára láthatóvá teszik.

(3) Annak előírásakor, hogy 4. cikk harmadik albekezdésének d) pontja értelmében a gyártók, meghatalmazott képviselőik vagy importőreik kötelesek legyenek a (2) bekezdésben említett, használat közbeni adatokat gyűjteni, anonimizálni vagy a Bizottság felé jelenteni, a Bizottság a következő kritériumokat veszi figyelembe:

a) a használat közbeni adatok hasznossága a Bizottság számára a környezettudatos terméktervezési követelmények felülvizsgálatakor vagy a

piacfelügyeleti hatóságok számára kockázatalapú elemzéseik statisztikai információkkal való elősegítéséhez;

b) a gazdasági szereplőkre nehezedő aránytalan adminisztratív terhek elkerülésének szükségessége.

Az első albekezdésben említett követelmények mindenekelőtt a következőkből állhatnak:

a) a használat közbeni adatok gyűjtése, amennyiben azokhoz az interneten keresztül, távolról is hozzá lehet férni, kivéve, ha a végfelhasználó kifejezetten megtagadja ezen adatok rendelkezésre bocsátását;

b) az a) pont szerint gyűjtött adatok anonimizálása és jelentése a Bizottság felé évente legalább egyszer. A gazdasági szereplőnek fel kell tüntetnie a modell 2017/1369/EU rendelet 12. cikkének (5) bekezdésében említett termékadatbázis-azonosító számát, valamint – ha teljesítőképességük szempontjából releváns – a termékek földrajzi adatait.

A Bizottság meghatározza a második albekezdés b) pontjában említett, használat közbeni adatok jelentésének részleteit és formátumát.

(4) A Bizottság rendszeres időközönként értékeli a (3) bekezdés szerint kapott használat közbeni adatokat, és adott esetben összesített adatkészleteket tesz közzé.

VIII. FEJEZET – A TERMÉKEK MEGFELELŐSÉGE

32. cikk
Vizsgálati, mérési és számítási módszerek

(1) A környezettudatos terméktervezési követelményeknek való megfelelés és a megfelelés ellenőrzése érdekében a vizsgálatokat, méréseket és számításokat olyan megbízható, pontos és megismételhető módszerekkel kell elvégezni, amelyek figyelembe veszik az általánosan korszerűként elfogadott módszereket. Az említett módszereknek meg kell felelniük a 4. cikk alapján elfogadott, vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott vizsgálati, mérési és számítási követelményeknek.

(2) Ha a 4. cikk harmadik albekezdésének e) pontja alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott környezettudatos terméktervezési követelményeknek való megfelelés biztosítása érdekében szükséges, a Bizottság előírhatja online eszközök használatát a termékek azon I. mellékletben említett termékparaméterhez viszonyított teljesítőképességének kiszámításához, amely az alkalmazandó számítási követelményeket tükrözi.

Az online eszközök használatára vonatkozó követelmények megállapításakor a Bizottság a következő kritériumokat veszi figyelembe:

a) a számítási követelmények harmonizált alkalmazásának szükségessége;

b) a vonatkozó követelményeket teljesítő gazdasági szereplőkre háruló adminisztratív terhek minimalizálásának szükségessége.

Az online eszközöket a vonatkozó követelményeknek megfelelő gazdasági szereplők számára szabadon hozzáférhetővé kell tenni.

33. cikk
Az intézkedések kijátszása

(1) A 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termékeket nem lehet forgalomba hozni vagy használatbavételre bocsátani, ha úgy lettek kialakítva, hogy a vizsgálat során viselkedésüket vagy tulajdonságaikat megváltoztassák annak érdekében, hogy kedvezőbb eredményt érjenek el bármely, a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban szabályozott termékparaméter tekintetében.

E bekezdés alkalmazásában azok a termékek, amelyek tervezésüknél fogva képesek észlelni, hogy vizsgálják őket, és arra reagálva a vizsgálat során automatikusan megváltoztatják teljesítőképességüket, valamint azok a termékek, amelyek előre beállított konfigurációjuknál fogva megváltoztatják teljesítőképességüket a vizsgálat során, olyan terméknek minősülnek, amelyek a vizsgálat során megváltoztatják viselkedésüket vagy tulajdonságaikat.

(2) A 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó terméket forgalomba hozó gazdasági szereplők nem írhatnak elő olyan speciális vizsgálati utasításokat, amelyek megváltoztatják a termékek viselkedését vagy tulajdonságait annak érdekében, hogy a termékre vonatkozó, a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban szabályozott termékparaméterek bármelyikére kedvezőbb eredményt érjenek el.

E bekezdés alkalmazásában a vizsgálat előtt a termék teljesítőképességének manuális megváltoztatását eredményező utasítások a termékek viselkedését vagy tulajdonságait megváltoztató vizsgálati utasításnak minősülnek.

(3) A 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termékeket nem lehet forgalomba hozni vagy használatbavételre bocsátani, ha azok úgy lettek kialakítva, hogy viselkedésüket vagy tulajdonságaikat a termék használatbavételétől számított rövid időn belül megváltoztassák, ami teljesítőképességük romlásához vezet a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban szabályozott bármely termékparaméter tekintetében, vagy aminek nyomán funkcionális teljesítőképességük a felhasználó szemszögéből romlik.

(4) A végfelhasználó frissítés előtt megadott kifejezett hozzájárulását kivéve a szoftver- vagy firmware-frissítések nem ronthatják a termék teljesítőképességét a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban szabályozott bármely termékparaméter tekintetében, sem pedig annak funkcionális teljesítőképességet a felhasználó szemszögéből, ha a vizsgálat során a mérést a megfelelőségértékeléshez használt módszerrel végzik. A frissítés elutasítása nem vonhatja maga után a teljesítőképesség romlását.

A szoftver- vagy firmware-frissítések nem ronthatják az első albekezdésben említett teljesítőképességet olyan mértékben, hogy a termék nem feleljen meg a termék forgalomba hozatala vagy használatbavételre bocsátása időpontjában irányadó, a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott követelményeknek.

34. cikk
A megfelelőség vélelmezése

(1) A 32. cikkben említett azon vizsgálati, mérési vagy számítási módszerekről, amelyek megfelelnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett hivatkozásokkal

rendelkező harmonizált szabványoknak vagy azok részeinek, vélelmezni kell, hogy megfelelnek az abban a cikkben meghatározott követelményeknek, valamint az abban a cikkben és a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott vizsgálati, mérési és számítási követelményeknek, amennyiben az ilyen harmonizált szabványok vagy azok részei ezekre a követelményekre kiterjednek.

(2) Azokról a termékekről, amelyek megfelelnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett hivatkozásokkal rendelkező harmonizált szabványoknak vagy azok egyes részeinek, vélelmezni kell, hogy megfelelnek a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok követelményeknek, amennyiben az ilyen harmonizált szabványok ezekre a követelményekre kiterjednek.

(3) A 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálya alá tartozó termékekről, amelyek a 66/2010/EK rendelet alapján uniós ökocímkét kaptak, vélelmezni kell, hogy megfelelnek az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott környezettudatos terméktervezési követelményeknek, amennyiben a 66/2010/EK rendelet 16. cikkének (2) bekezdése szerint meghatározott uniós ökocímke-kritériumok ezekre a követelményekre kiterjednek.

35. cikk
Közös előírások

(1) A Bizottság a következő helyzetekben fogadhat el olyan végrehajtási jogi aktusokat, amelyekben a környezettudatos terméktervezési követelményekre, valamint a 10. cikkben említett termékútlevelekre vagy a 32. cikkben említett vizsgálati, mérési vagy számítási módszerekre vonatkozó alapvető követelmények tekintetében alkalmazandó közös előírásokat állapít meg:

a) felkért egy vagy több európai szabványügyi szervezetet, hogy dolgozzon ki harmonizált szabványt olyan környezettudatos terméktervezési követelményre vagy módszerre vonatkozóan, amelyre nem terjed ki az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett hivatkozásokkal rendelkező harmonizált szabvány vagy annak egy része, és vagy indokolatlan késedelmek mutatkoznak a szabványosítási eljárásban, vagy a kérelmet egyik európai szabványügyi szervezet sem fogadta el;

b) a Bizottság az 1025/2012/EU rendelet 11. cikkének (5) bekezdése szerinti eljárással összhangban úgy döntött, hogy korlátozásokkal tartja fenn vagy visszavonja az adott követelményekre vagy módszerekre kiterjedő harmonizált szabványokra, illetve azok egyes részeire való hivatkozásokat.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 67. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(2) A 32. cikkben említett olyan vizsgálati, mérési és számítási módszerekről, amelyek megfelelnek a közös előírásnak, illetve egyes részeinek, vélelmezni kell, hogy megfelelnek az abban a cikkben meghatározott követelményeknek, valamint a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott vizsgálati, mérési és számítási követelményeknek, amennyiben az ilyen közös előírás, illetve annak részei ezekre a követelményekre kiterjednek.

(3) Azokról a termékekről, amelyek megfelelnek a közös előírásoknak, illetve azok egyes részeinek, vélelmezni kell, hogy megfelelnek a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott követelményeknek,

amennyiben az ilyen közös előírások, illetve azok egyes részei ezekre a követelményekre kiterjednek.

36. cikk
Megfelelőségértékelés

(1) A Bizottság az alkalmazandó megfelelőségértékelési eljárás 4. cikk második albekezdése szerinti meghatározásakor a következő kritériumokat veszi figyelembe:

a) az érintett modul megfelelő-e a termék típusához, és arányos-e az érvényesíteni kívánt közérdekkel;

b) az I. mellékletben említett azon termékparaméterek jellege, amelyeken a vonatkozó környezettudatos terméktervezési követelmények alapulnak, különösen az, hogy a termékparaméterekkel kapcsolatos teljesítőképesség ellenőrizhető-e magán a terméken;

c) amennyiben harmadik fél bevonása kötelező, szükséges, hogy a gyártó választani tudjon a 768/2008/EK határozat II. mellékletében meghatározott minőségbiztosítási és terméktanúsítási modulok közül.

(2) Adott esetben a megfelelőségértékeléssel kapcsolatos nyilvántartást és levelezést az (1) bekezdés szerinti megfelelőségértékelési eljárást végző bejelentett szervezet székhelye szerinti tagállam hivatalos nyelvén vagy az említett szervezet által elfogadott nyelven kell elkészíteni.

37. cikk
EU-megfelelőségi nyilatkozat

(1) Az EU-megfelelőségi nyilatkozat igazolja, hogy a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott környezettudatos terméktervezési követelmények teljesültek.

(2) Az EU-megfelelőségi nyilatkozat felépítésének az V. mellékletben meghatározott mintát kell követnie, tartalmaznia kell az alkalmazandó megfelelőségértékelési eljárásban meghatározott elemeket és hivatkozást a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokra. A nyilatkozatot folyamatosan naprakésszé kell tenni. Az EU-megfelelőségi nyilatkozatot lefordítják azon tagállam által előírt nyelvre vagy nyelvekre, amelynek piacán a terméket forgalomba hozzák vagy forgalmazzák.

(3) Amennyiben a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termékre több olyan uniós jogi aktus alkalmazandó, amely EU-megfelelőségi nyilatkozatot ír elő, az összes ilyen uniós jogi aktus tekintetében egyetlen EU-megfelelőségi nyilatkozatot kell kiállítani. Ez a nyilatkozat tartalmazza az érintett uniós jogi aktusok megnevezését és közzétételük hivatkozásait is. A nyilatkozat az egyes vonatkozó EU-megfelelőségi nyilatkozatokból készült dokumentáció is lehet.

(4) Az EU-megfelelőségi nyilatkozat elkészítésével a gyártó vállalja a felelősséget a termék megfelelőségéért.

38. cikk

A CE-jelölésre vonatkozó általános elvek

A CE-jelölésre a 765/2008/EK rendelet 30. cikkében meghatározott általános elvek vonatkoznak.

39. cikk

A CE-jelölés elhelyezésére vonatkozó szabályok és feltételek

(1) A CE-jelölést a terméken jól láthatóan, olvashatóan és eltávolíthatatlanul kell elhelyezni. Amennyiben a termék jellege miatt ez nem lehetséges vagy nem indokolt, a jelölést a csomagoláson és a kísérő dokumentumokban kell elhelyezni.

(2) A CE-jelölést a termék forgalomba hozatala előtt kell elhelyezni.

(3) Azon termékek esetében, amelyek megfelelőségértékelésében egy bejelentett szervezet részt vesz, a CE-jelölést a bejelentett szervezet azonosító számának kell követnie.

A bejelentett szervezet azonosító számát vagy maga a szervezet, vagy utasításai alapján a gyártó vagy pedig a gyártó meghatalmazott képviselője helyezi el.

(4) A CE-jelölést – és adott esetben a bejelentett szervezet azonosító számát – piktogram és különleges kockázatokat vagy felhasználást jelölő bármilyen egyéb jelölés követheti.

(5) A tagállamok már meglévő mechanizmusokra támaszkodva biztosítják a CE-jelölést szabályozó rendszer helyes végrehajtását, és a jelölés helytelen használata esetén megfelelő lépéseket tesznek.

40. cikk

Alternatív megfelelőségi nyilatkozatok és jelölések

Amennyiben a Bizottság a 4. cikk harmadik albekezdésének f) pontja értelmében alternatív szabályokat határoz meg a megfelelőségi nyilatkozatra vagy az uniós jog szerinti irányadó követelményeknek való megfelelőséget igazoló jelölésekre vonatkozóan, a Bizottság figyelembe veszi a következő kritériumokat:

a) a gazdasági szereplőkre háruló adminisztratív terhek minimalizálásának szükségessége;

b) az adott termékre vonatkozó egyéb megfelelőségi nyilatkozatokkal és jelölésekkel való koherencia biztosításának szükségessége;

c) a megfelelőségi nyilatkozatok és más uniós jog szerinti jelölések jelentésével kapcsolatos félreértések elkerülésének szükségessége.

V. FEJEZET – A MEGFELELŐSÉGÉRTÉKELŐ SZERVEZETEK BEJELENTÉSE

41. cikk

Bejelentés

A tagállamok bejelentik a Bizottságnak és a többi tagállamnak azokat a szervezeteket, amelyek engedéllyel rendelkeznek a 4. cikk alapján elfogadott, vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban előírt, harmadik fél által végzendő megfelelőségértékelési feladatok ellátására.

42. cikk
Bejelentő hatóságok

(1) A tagállamok kijelölnek egy bejelentő hatóságot, amely felelős a megfelelőségértékelő szervezetek értékeléséhez és bejelentéséhez szükséges eljárások kialakításáért és végrehajtásáért, valamint a bejelentett szervezetek ellenőrzéséért, ideértve a 47. cikk rendelkezéseinek való megfelelést is.

(2) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az (1) bekezdésben említett értékelést és felügyeletet egy, a 765/2008/EK rendelet szerinti nemzeti akkreditáló testület végzi el az említett rendelet rendelkezéseivel összhangban.

(3) Amennyiben a bejelentő hatóság az (1) bekezdés szerinti értékelést, bejelentést vagy ellenőrzést átruházza vagy egy olyan szervezetre bízza, amely nem kormányzati szervezet, e szervezetnek jogi személynek kell lennie, és értelemszerűen meg kell felelnie a 43. cikkben foglalt követelményeknek. Emellett a szervezetnek gondoskodnia kell a tevékenységeivel összefüggő felelősség kérdésének rendezéséről.

(4) A bejelentő hatóság teljeskörű felelősséget vállal a (3) bekezdésben említett szervezet által elvégzett feladatokért.

43. cikk
A bejelentő hatóságokra vonatkozó követelmények

(1) A bejelentő hatóságot úgy kell létrehozni, hogy ne lépjen fel összeférhetetlenség a megfelelőségértékelő vagy a bejelentett szervezetekkel.

(2) A bejelentő hatóságot úgy kell megszervezni és működtetni, hogy biztosított legyen tevékenységeinek objektivitása és pártatlansága.

(3) A bejelentő hatóságot úgy kell megszervezni, hogy a megfelelőségértékelő szervezet bejelentésével kapcsolatban minden egyes döntést az értékelést végzőktől eltérő illetékes személyek hozzanak meg.

(4) A bejelentő hatóság kereskedelmi vagy piaci alapon nem kínálhat vagy végezhet olyan tevékenységet, amelyet a megfelelőségértékelő szervezetek végeznek, illetve nem nyújthat tanácsadási szolgáltatást.

(5) A bejelentő hatóságnak gondoskodnia kell a birtokába kerülő információk bizalmas kezeléséről. A bejelentett szervezetekre vonatkozó információkat ugyanakkor kérésre meg kell osztania a Bizottsággal, a többi tagállam bejelentő hatóságaival, valamint más érintett nemzeti hatóságokkal.

(6) A bejelentő hatóság csak a bejelentést kérő konkrét megfelelőségértékelő szervezetet veszi alapul, és nem veszi figyelembe az anya- vagy testvérvállalatok kapacitását vagy személyzetét. A hatóság a szervezetet az összes vonatkozó követelmény és megfelelőségértékelési feladat tekintetében értékeli.

(7) A bejelentő hatóságnak feladatai megfelelő ellátásához kellő létszámú felkészült személyzettel és elegendő pénzügyi keretösszeggel kell rendelkeznie.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben meghatározza a teljes munkaidős egyenértékek minimális számát a bejelentett szervezetek megfelelő ellenőrzéséhez, adott esetben az egyes megfelelőségértékelési feladatok tekintetében. Amennyiben az ellenőrzést nemzeti akkreditáló testület vagy a 42. cikk (3)

bekezdésében említett testület végzi, ez a minimális szám erre a testületre vonatkozik.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 67. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

44. cikk
A bejelentő hatóságok tájékoztatási kötelezettsége

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a megfelelőségértékelő szervezetek értékelésére és bejelentésére, valamint a bejelentett szervezetek ellenőrzésére szolgáló eljárásaikról és azok változásairól.

A Bizottság ezeket az információkat nyilvánosan hozzáférhetővé teszi.

45. cikk
A bejelentett szervezetekre vonatkozó követelmények

(1) A bejelentés alkalmazásában a megfelelőségértékelő szervezetnek teljesítenie kell a (2)–(11) bekezdésben meghatározott követelményeket.

(2) A megfelelőségértékelő szervezet valamely tagállam nemzeti jogszabályai szerint jön létre, és jogi személyiséggel rendelkezik.

(3) A megfelelőségértékelő szervezetnek olyan harmadik félnek kell lennie, amely független az általa értékelt szervezettől vagy terméktől. Nem állhat üzleti kapcsolatban az általa értékelt termékekben érdekelt szervezetekkel, különösen a gyártókkal, kereskedelmi partnereikkel és részvényes befektetőikkel. Ez nem zárja ki azt, hogy a megfelelőségértékelő szervezet versenytárs gyártók számára végezzen megfelelőségértékelési tevékenységeket.

(4) A megfelelőségértékelő szervezet, annak felső szintű vezetése és a megfelelőségértékelést végző munkavállalója nem lehet annak a terméknek a tervezője, gyártója, szállítója, importőre, forgalmazója, használatba vevője, vevője, tulajdonosa, felhasználója vagy karbantartója, amelynek az értékelését végzi, valamint nem lehet az említett felek képviselője sem. Ez nem zárja ki olyan értékelt termékek felhasználását, amelyek a megfelelőségértékelő szervezet működéséhez szükségesek, illetve a termékek személyes célra történő használatát.

A megfelelőségértékelő szervezet, ennek felső szintű vezetése és a megfelelőségértékelést végző munkatársa nem vehet részt közvetlenül e termékek tervezésében, gyártásában vagy kivitelezésében, forgalmazásában, beszerelésében, használatában vagy karbantartásában, és nem képviselheti az ilyen tevékenységben részt vevő feleket sem. Nem vehet részt továbbá olyan tevékenységben, amely veszélyeztetné döntéshozói függetlenségét vagy feddhetetlenségét a bejelentett megfelelőségértékelési tevékenységek kapcsán. Különösen érvényes ez a tanácsadási szolgáltatásokra.

A megfelelőségértékelő szervezet biztosítja, hogy anya-, testvér- vagy leányvállalatainak, illetve alvállalkozóinak tevékenysége ne befolyásolja megfelelőségértékelési tevékenységének bizalmas jellegét, objektivitását és pártatlanságát.

A belső eljárások, általános irányelvek, magatartási kódexek vagy más belső szabályzatok létrehozása és felügyelete, a munkavállalók konkrét feladatokkal

történő megbízása, valamint a megfelelőségértékelésre vonatkozó döntéshozatal nem ruházható át alvállalkozóra vagy leányvállalatra.

(5) A megfelelőségértékelő szervezetnek és személyi állományának a megfelelőségértékelési tevékenységeket a legmagasabb szintű szakmai feddhetetlenséggel és az adott területen elvárható műszaki felkészültséggel kell végeznie. Emellett függetlennek kell lenniük minden olyan, különösen a megfelelőségértékelési tevékenységek eredményeiben érdekelt személyektől vagy személyek csoportjaitól eredő – főként pénzügyi – nyomásgyakorlástól és ösztönzéstől, amely befolyásolhatná döntésüket vagy megfelelőségértékelési tevékenységeik eredményeit.

(6) A megfelelőségértékelő szervezetnek alkalmasnak kell lennie a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló vonatkozó jogi aktusok által előírt valamennyi olyan megfelelőségértékelési feladatra, amelynek elvégzésére bejelentették, függetlenül attól, hogy ezeket a feladatokat maga a megfelelőségértékelő szervezet vagy a felelősségére egy, a nevében eljáró szervezet végzi el.

A megfelelőségértékelő szervezetnek – mindenkor, valamint mindegyik megfelelőségértékelési eljárás és minden olyan termékfajta vagy -kategória tekintetében, amelyre bejelentették – rendelkeznie kell a következőkkel:

a) műszaki ismeretekkel rendelkező személyzet a megfelelőségértékelési feladatok elvégzéséhez, valamint elegendő és megfelelő tapasztalat. Az értékelési döntések meghozataláért felelős személyzetet a megfelelőségértékelő szervezet alkalmazza a bejelentő tagállam nemzeti joga szerint, esetükben nem állhat fenn semmilyen egyéb összeférhetetlenség, kompetensnek kell lenniük a többi alkalmazott, külső szakértők vagy alvállalkozók által végzett értékelések ellenőrzésére. Az említett személyzet létszámának elegendőnek kell lennie az üzletmenet folytonosságának és a megfelelőségértékelés következetes megközelítésének biztosításához;

b) azon eljárások leírása, amelyekkel összhangban a megfelelőségértékelés zajlik, biztosítva ezen eljárások átláthatóságát és megismételhetőségét. Ennek tartalmaznia kell egy minősítési mátrixot, amely az érintett személyzetet, státuszukat és feladataikat a megfelelőségértékelő szervezeten belül azokhoz a megfelelőségértékelési feladatokhoz rendeli, amelyekre vonatkozóan a szervezet bejelentést kér;

c) megfelelő szabályzatok és eljárások a bejelentett szervezetként végrehajtott tevékenységek és más tevékenységek elkülönítésére;

d) eljárások, amelyek segítségével tevékenysége végzése során megfelelően figyelembe tudja venni egy vállalkozás méretét, azt az ágazatot, amelyben az tevékenykedik, a vállalkozás szerkezetét, az adott gyártástechnológia összetettségének fokát és a gyártási folyamat tömeg- vagy sorozatgyártás jellegét.

Rendelkeznie kell a megfelelőségértékelési tevékenységekkel kapcsolatos műszaki és adminisztrációs feladatok megfelelő ellátásához szükséges eszközökkel, továbbá valamennyi szükséges felszereléssel és létesítménnyel.

(7) A megfelelőségértékelési tevékenységek végzéséért felelős személyzetnek rendelkeznie kell a következőkkel:

a) alapos műszaki és szakképzettség, amely kiterjed az összes olyan megfelelőségértékelési tevékenységre, amelynek végrehajtására a megfelelőségértékelési szervezetet bejelentették;

b) az általuk elvégzett értékelések követelményeinek kielégítő ismerete és megfelelő jogosultság az értékelések elvégzéséhez, beleértve a vonatkozó jogszabályok, vizsgálati, mérési és számítási követelmények, az alkalmazandó harmonizált szabványok vagy közös előírások, valamint e rendelet vonatkozó rendelkezései, valamint a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok megfelelő ismeretét és megértését;

c) képesség az értékelés elvégzését bizonyító tanúsítványok, nyilvántartások és jelentések elkészítésére.

(8) Biztosítani kell a megfelelőségértékelő szervezet, valamint felső szintű vezetéséneke és értékelő személyzete pártatlanságát.

A megfelelőségértékelő szervezet felső szintű vezetésének és értékelő személyzetének javadalmazása nem függhet az elvégzett értékelések számától vagy azok eredményétől.

(9) A megfelelőségértékelő szervezeteknek felelősségbiztosítást kell kötniük, kivéve, ha a felelősséget a nemzeti joggal összhangban az állam vállalja, vagy ha közvetlenül maga a tagállam felel a megfelelőségértékelésért.

(10) A megfelelőségértékelő szervezet személyzete betartja a szakmai titoktartási szabályokat minden olyan információ tekintetében, amelyet a 4. cikk alapján elfogadott, vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok szerinti megfelelőségértékelési tevékenységei végzése során szerzett, kivéve azon tagállam illetékes hatóságai irányában, ahol a tevékenységeit végzi. A tulajdonjogokat védelmezni kell.

(11) A megfelelőségértékelő szervezetek részt vesznek a vonatkozó szabványosítási tevékenységekben, illetve gondoskodnak arról, hogy értékelő személyzetük tájékoztatva legyen ezekről, továbbá általános iránymutatásként alkalmazzák az említett csoport munkája eredményeként létrejött adminisztratív döntéseket és dokumentumokat.

46. cikk

A megfelelőségértékelő szervezetek megfelelőségének vélelmezése

Amennyiben a megfelelőségértékelő szervezet igazolja, hogy megfelel az olyan vonatkozó harmonizált szabványokban vagy azok részeiben rögzített kritériumoknak, amelyek hivatkozásait közzétették *az Európai Unió Hivatalos Lapjában*, vélelmezni kell, hogy megfelel a 45. cikkben meghatározott követelményeknek annyiban, amennyiben az alkalmazandó harmonizált szabványok kiterjednek az említett követelményekre.

47. cikk

A bejelentett szervezetek leányvállalatai és alvállalkozói

(1) Ha a bejelentett szervezet bizonyos megfelelőségértékelési feladatokat alvállalkozásba ad, vagy leányvállalatot bíz meg elvégzésükkel, biztosítania kell, hogy az alvállalkozó vagy leányvállalat megfeleljen a 45. cikkben meghatározott követelményeknek, és ennek megfelelően tájékoztatnia kell erről a bejelentő hatóságot.

(2) A bejelentett szervezetek teljes felelősséget vállalnak az alvállalkozók vagy leányvállalatok által elvégzett feladatokért, függetlenül azok letelepedése helyétől. Az érintett bejelentett szervezetek eljárásokat dolgoznak ki alvállalkozóik vagy leányvállalatai kompetenciájának, tevékenységeinek és teljesítőképességének folyamatos nyomon követésére, figyelembe véve a 45. cikk (6) bekezdésében említett minősítési mátrixot.

(3) A tevékenységeket csak az ügyfél beleegyezésével lehet alvállalkozásba adni vagy leányvállalattal elvégeztetni.

(4) A bejelentett szervezetek a bejelentő hatóság számára elérhetővé teszik az alvállalkozó vagy a leányvállalat képesítésére és az általuk a 4. cikk alapján elfogadott, vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok szerint elvégzett munka értékelésére vonatkozó megfelelő dokumentumokat.

48. cikk
Bejelentés iránti kérelem

(1) A megfelelőségértékelő szervezet bejelentés iránti kérelmet nyújt be a székhelye szerinti tagállam bejelentő hatóságához.

(2) Ehhez a kérelemhez mellékelni kell a megfelelőségértékelési tevékenységek, a megfelelőségértékelési modul vagy modulok, valamint azon termék vagy termékek leírását, amelyek tekintetében a szervezet szakmailag alkalmasnak tekinti magát, a 45. cikk (6) bekezdése szerinti minősítési mátrixot, továbbá – amennyiben van ilyen – a nemzeti akkreditáló testület által kiállított akkreditálási okiratot, amely tanúsítja, hogy a megfelelőségértékelő szervezet teljesíti a 45. cikkben rögzített követelményeket. Az akkreditációs tanúsítvány csak a bejelentést kérő konkrét jogi személyre vonatkozhat, és a vonatkozó harmonizált szabványokon túlmenően a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló, vonatkozó jogi aktusban meghatározott konkrét követelményeken és megfelelőségértékelési feladatokon kell alapulnia.

(3) Amennyiben a megfelelőségértékelő szervezet nem nyújt be akkreditálási tanúsítványt, be kell nyújtania a bejelentő hatóságnak az annak ellenőrzéséhez, elismeréséhez és rendszeres figyelemmel kíséréséhez szükséges összes igazoló okmányt, hogy teljesíti a 45. cikkben rögzített követelményeket.

49. cikk
Bejelentési eljárás

(1) A bejelentő hatóságok csak olyan megfelelőségértékelő szervezeteket jelentenek be, amelyek teljesítik a 45. cikkben rögzített követelményeket.

(2) A bejelentő hatóságoknak a Bizottság által fejlesztett és fenntartott elektronikus bejelentési eszközt kell használniuk a Bizottság és a többi tagállam megkeresésére.

(3) A bejelentés tartalmazza a megfelelőségértékelési tevékenységek összes részletét, a megfelelőségértékelési modult vagy modulokat, az érintett terméket vagy termékeket, valamint a felkészültségre vonatkozó szakmai alkalmasság igazolását.

(4) Amennyiben a bejelentés nem a 48. cikk (2) bekezdésében említett akkreditálási tanúsítványon alapul, a bejelentő hatóság benyújtja a Bizottságnak és a többi tagállamnak a megfelelőségértékelő szervezet alkalmasságát igazoló dokumentumokat, valamint gondoskodik azokról a megfelelő intézkedésekről,

amelyek biztosítják a szervezet rendszeres felügyeletét és azt, hogy az továbbra is megfeleljen a 45. cikkben meghatározott követelményeknek.

(5) Az érintett szervezet csak akkor láthatja el egy bejelentett szervezet tevékenységeit, ha sem a Bizottság, sem a többi tagállam – akkreditálási tanúsítvány használata esetén a bejelentést követő két héten belül, akkreditálás hiányában a bejelentést követő két hónapon belül – nem emelt kifogást.

E rendelet alkalmazásában kizárólag ilyen szervezet tekinthető bejelentett szervezetnek.

(6) A bejelentés az azt követő napon válik érvényessé, hogy a Bizottság felvette a szervezetet a bejelentett szervezetek 50. cikk (2) bekezdésében említett jegyzékébe. Az érintett megfelelőségértékelő szervezet csak azt követően láthatja el bejelentett szervezetként a tevékenységeit, hogy a bejelentés érvénybe lépett.

A Bizottság nem tesz közzé bejelentést, ha tudja vagy tudomására jut, hogy az érintett bejelentett szervezet nem teljesíti a 45. cikkben megállapított követelményeket.

(7) A Bizottságot és a többi tagállamot értesíteni kell a bejelentést érintő bármely későbbi, releváns változásról.

50. cikk
Azonosító számok és a bejelentett szervezetek listája

(1) A Bizottság a bejelentett szervezetet azonosító számmal látja el.

A Bizottság egyetlen azonosító számot ad ki akkor is, ha a szervezetet több uniós jogi aktus alapján is bejelentik.

(2) A Bizottság nyilvánosan hozzáférhetővé teszi az e rendelet szerint bejelentett szervezetek jegyzékét, beleértve a hozzájuk rendelt azonosító számokat és azokat a tevékenységeket is, amelyekre e szervezeteket bejelentették.

A Bizottság gondoskodik a jegyzék naprakészen tartásáról.

51. cikk
A bejelentés változásai

(1) Amennyiben a bejelentő hatóság megállapítja vagy tájékoztatást kap arról, hogy a bejelentett szervezet már nem tesz eleget a 45. cikkben meghatározott követelményeknek vagy elmulasztja teljesíteni kötelezettségeit, adott esetben korlátozhatja, felfüggesztheti vagy visszavonhatja a bejelentést, attól függően, hogy milyen súlyos mértékű a követelményeknek való meg nem felelés, vagy mennyire súlyos mértékben mulasztották el teljesíteni a kötelezettségeket. A bejelentő hatóság erről haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot és a többi tagállamot.

(2) A bejelentést korlátozása, felfüggesztése vagy visszavonása esetén, illetve ha a bejelentett szervezet megszüntette tevékenységét, a bejelentő tagállam megfelelő intézkedéseket tesz annak biztosítása érdekében, hogy ez a szervezet vagy egy másik bejelentett szervezet feldolgozza az érintett szervezet dokumentációját, vagy azok kérésre az illetékes bejelentő és piacfelügyeleti hatóságok számára elérhetők legyenek.

52. cikk

A bejelentett szervezet szakmai alkalmasságának vitatása

(1) A Bizottság kivizsgál minden olyan esetet, amikor kétsége merül fel vagy kétségek jutnak tudomására azzal kapcsolatban, hogy egy bejelentett szervezet szakmailag alkalmas-e, illetve továbbra is eleget tesz-e a rá vonatkozó követelményeknek és kötelezettségeknek.

(2) A bejelentő tagállam kérésre a Bizottság rendelkezésére bocsátja az érintett szervezet bejelentésének vagy szakmai alkalmassága folyamatos meglétének alapjául szolgáló összes információt.

(3) A Bizottság gondoskodik arról, hogy az általa lefolytatott vizsgálatok során a birtokába jutott valamennyi érzékeny információt bizalmasan kezeli.

(4) Ha a Bizottság azt állapítja meg, hogy egy bejelentett szervezet eleve vagy a továbbiakban már nem teljesíti a bejelentéséhez kapcsolódó követelményeket, akkor végrehajtási jogi aktust fogad el, amelyben a bejelentő tagállamot felszólítja a szükséges korrekciós intézkedés megtételére, beleértve a bejelentés szükség szerinti visszavonását is. Ezt a végrehajtási jogi aktust a 67. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A Bizottság a végrehajtási aktus elfogadását követő két héten belül naprakésszé teszi a bejelentett szervezetek 50. cikk (2) bekezdésében említett jegyzékét.

53. cikk

A bejelentett szervezetek működési kötelezettségei

(1) A bejelentett szervezeteknek a megfelelés értékelését a 4. cikk alapján elfogadott, vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban kell elvégezniük.

(2) A megfelelőségértékelést az arányosság elvével összhangban, a gazdasági szereplőkre háruló szükségtelen terhek elkerülésével kell végezni. A megfelelőségértékelő szervezeteknek a tevékenységük során kellően figyelembe kell venniük a vállalkozás méretét, azt az ágazatot, amelyben tevékenykedik, a vállalkozás szerkezetét, az adott gyártástechnológia összetettségének fokát és a termelési folyamat tömegtermelési vagy sorozatgyártási jellegét.

Ennek során azonban tiszteletben kell tartaniuk a szigorúság ahhoz szükséges mértékét és a védelem ahhoz szükséges szintjét, hogy a termék megfeleljen a vonatkozó követelményeknek.

(3) Ha a bejelentett szervezet úgy találja, hogy a gyártó nem felel meg a vonatkozó követelményeknek vagy a megfelelő harmonizált szabványoknak, közös előírásoknak vagy egyéb műszaki előírásoknak, előírja, hogy a gyártó tegye meg a megfelelő korrekciós intézkedéseket egy második és végső megfelelőségértékelés érdekében, kivéve, ha a hiányosságokat nem lehet orvosolni, amely esetben nem ad ki tanúsítványt vagy jóváhagyó határozatot.

(4) Ha a tanúsítvány vagy a jóváhagyó döntés kiadása után a megfelelőség nyomon követése során a bejelentett szervezet megállapítja, hogy egy termék vagy gyártó nem vagy már nem felel meg a követelményeknek, fel kell szólítania a gyártót a megfelelő korrekciós intézkedések megtételére, és szükség esetén fel kell függesztenie vagy vissza kell vonnia a tanúsítványt vagy a jóváhagyó döntést.

(5) Ha nem hoznak korrekciós intézkedéseket, vagy a meghozott korrekciós intézkedések nem érik el a kívánt hatást, a bejelentett szervezet adott esetben korlátozza, felfüggeszti, illetve visszavonja a tanúsítványt vagy a jóváhagyó határozatot.

(6) A bejelentett szervezetek egyértelmű és előre meghatározott kritériumokat alkalmaznak a megfelelőségértékelési határozatok meghozatalakor, ideértve az esetleges meg nem felelésre tekintettel a tanúsítvány vagy a jóváhagyási határozatok felfüggesztésének vagy visszavonásának szükségességéről való döntést.

(7) A bejelentett szervezeteknek biztosítaniuk kell a különböző megfelelőségértékelési feladatokat végző személyzet rotációját.

54. cikk
A bejelentett szervezetek tájékoztatási kötelezettsége

(1) A bejelentett szervezetek tájékoztatják a bejelentő hatóságot a következőkről:

a) a tanúsítványok elutasítása, korlátozása, felfüggesztése vagy visszavonása;

b) azon körülmények, amelyek érinthetik a bejelentés hatályát vagy feltételeit;

c) a piacfelügyeleti hatóságoktól a megfelelőségértékelési tevékenységek kapcsán hozzájuk beérkezett valamennyi tájékoztatási kérelem;

d) kérésre a bejelentésük hatálya alá tartozó megfelelőségértékelési tevékenységek, valamint minden más elvégzett tevékenység, többek között a határon átnyúló tevékenységek és a tevékenységek alvállalkozásba adása.

(2) A bejelentett szervezetek az előírások megsértésének figyelemmel kísérésével kapcsolatban megfelelően tájékoztatják az e rendelet szerint bejelentett, hasonló megfelelőségértékelési tevékenységeket végző és ugyanazokkal a termékekkel foglakozó más szervezeteket a negatív és – kérésre – a pozitív megfelelőségértékelési eredményekről.

(3) Ha a Bizottság vagy egy tagállami piacfelügyeleti hatóság kérelmet nyújt be egy másik tagállam területén letelepedett bejelentett szervezethez egy, az adott bejelentett szervezet által végzett megfelelőségértékelés tárgyában, a kérelem másolatát meg kell küldenie az említett másik tagállam bejelentő hatósága részére. Az érintett bejelentett szervezetnek haladéktalanul, de legkésőbb 15 napon belül válaszolnia kell a kérelemre. A bejelentő hatóság gondoskodik arról, hogy az említett kérelmeket a bejelentett szervezet megoldja, kivéve, ha jogszerű oka van ettől eltérően eljárni.

(4) Ha a bejelentett szervezetek bizonyítékkal rendelkeznek, illetve bizonyítékot kapnak arról, hogy:

a) egy másik bejelentett szervezet nem tesz eleget a 45. cikkben megállapított követelményeknek vagy a kötelezettségeinek; vagy

b) a forgalomba hozott termék nem felel meg az adott termékre vonatkozó, a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott környezettudatos terméktervezési követelményeknek; vagy

c) a forgalomba hozott termék fizikai állapota miatt valószínűleg komoly kockázatot jelent;

adott esetben figyelmeztetik az érintett piacfelügyeleti vagy bejelentő hatóságot, és megosztják velük a bizonyítékokat.

55. cikk
Tapasztalatcsere

A Bizottság gondoskodik a bejelentéssel kapcsolatos szakpolitikai intézkedésekért felelős tagállami hatóságok közötti tapasztalatcsere megszervezéséről.

56. cikk
A bejelentett szervezetek koordinálása

(1) A Bizottság gondoskodik arról, hogy az e rendelet alapján bejelentett szervezetek között megfelelő koordináció és együttműködés jöjjön létre, és az bejelentett szervezetek csoportja vagy csoportjai – adott esetben többek között a 4. cikk értelmében elfogadott, ugyanazon felhatalmazáson alapuló jogi aktus alapján vagy hasonló megfelelőségértékelési feladatok tekintetében bejelentett szervezetek csoportjai – formájában megfelelően működjön.

A bejelentett szervezeteknek közvetlenül vagy kijelölt képviselőkön keresztül kell részt venniük a vonatkozó csoportok munkájában.

(2) A bejelentett szervezetek általános iránymutatásként alkalmazzák az (1) bekezdésben említett csoportok munkájának eredményeként létrejött, vonatkozó dokumentumokat.

(3) Az (1) bekezdésben említett csoportokon belüli koordináció és együttműködés célja e rendelet és a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok összehangolt alkalmazásának biztosítása. Ennek során a csoportok általános iránymutatásként követik az (EU) 2019/1020 rendelet 30. cikkének (2) bekezdése alapján létrehozott közigazgatási együttműködési csoport által készített vonatkozó dokumentumokat.

X. FEJEZET – ÖSZTÖNZŐK

57. cikk
Tagállami ösztönzők

(1) A 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termékekkel kapcsolatos tagállami ösztönzőknek, amelyek az I. mellékletben említett valamely termékparaméterrel kapcsolatban a 7. cikk (4) bekezdésével összhangban teljesítményosztályokat határoznak meg, az uniós szinten a két legmagasabb, leggyakrabban használt teljesítményosztályra, vagy adott esetben – az adott felhatalmazáson alapuló jogi aktus eltérő rendelkezése hiányában –uniós ökocímkével ellátott termékekre kell vonatkozniuk.

(2) Amennyiben a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus a 7. cikk (4) bekezdése szerint teljesítményosztályokat határoz meg több, az I. mellékletben említett termékparaméterrel kapcsolatban, vagy ha teljesítményosztályokat az (EU) 2017/1369 rendelet és e rendelet alapján egyaránt megállapítanak, a Bizottság a 4. cikk harmadik albekezdésének g) pontja alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban tovább pontosíthatja, hogy a tagállami ösztönzőknek mely termékparaméterekre kell vonatkozniuk.

Ennek során a Bizottság figyelembe veszi az alábbi kritériumokat:

a) a termékek száma az egyes teljesítményosztályokban;

b) a termékek relatív megfizethetősége az egyes teljesítményosztályokban;

c) a környezeti szempontból fenntarthatóbb termékek iránti megfelelő kereslet biztosításának szükségessége.

(3) Amennyiben a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus nem határoz meg teljesítményosztályokat, a Bizottság a 4. cikk harmadik albekezdésének g) pontja alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározhatja a termékparaméterekre vonatkozó azon követelményeket, amelyeket a tagállami ösztönzőkkel érintett termékeknek teljesíteniük kell.

Ennek során a Bizottság figyelembe veszi az alábbi kritériumokat:

a) az e követelményeknek megfelelő termékek viszonylagos megfizethetősége;

b) a környezeti szempontból fenntarthatóbb termékek iránti megfelelő kereslet biztosításának szükségessége.

58. cikk
Zöld közbeszerzés

(1) A 2014/24/EU irányelv 2. cikkének (1) bekezdésében vagy a 2014/25/EU irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében meghatározott ajánlatkérő szervek vagy a 2014/25/EU irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében meghatározott közszolgáltató ajánlatkérők által odaítélt közbeszerzési szerződésekre vonatkozó, a 4. cikk harmadik albekezdésének h) pontja szerinti követelmények az esettől függően ölthetik kötelező műszaki leírások, kiválasztási kritériumok, odaítélési szempontok, szerződésteljesítési záradékok vagy célértékek formáját.

(2) A 4. cikk harmadik albekezdésének h) pontja szerinti követelmények közbeszerzési szerződésekre vonatkozó megállapítása során a Bizottság a következő kritériumokat veszi figyelembe:

a) az adott termékcsoportra vagy az adott termékcsoport felhasználásával végzett szolgáltatásokra vagy építési beruházásokra odaítélt közbeszerzési szerződések értéke és mennyisége;

b) a környezeti szempontból fenntarthatóbb termékek iránti megfelelő kereslet biztosításának szükségessége;

c) annak gazdasági megvalósíthatósága, hogy az ajánlatkérő szervek vagy közszolgáltató ajánlatkérők aránytalan költségek nélkül környezetvédelmi szempontból fenntarthatóbb termékeket vásároljanak.

XI. FEJEZET – PIACFELÜGYELET

59. cikk
Piacfelügyeleti cselekvési tervek

(1) Az (EU) 2019/1020 rendelet 13. cikkének sérelme nélkül minden tagállam legalább kétévente cselekvési tervet készít, amely felvázolja a tervezett piacfelügyeleti tevékenységeket annak biztosítására, hogy e rendelettel és a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összefüggésben kellő mértékű, megfelelő ellenőrzések legyenek érvényben. Minden egyes tagállam először [2024. július 16.]-ig dolgozza ki ezt a cselekvési tervet.

Az (1) bekezdésben említett cselekvési tervnek legalább a következőket kell magában foglalnia:

a) a piacfelügyeleti prioritásként meghatározott termékek vagy követelmények, figyelembe véve a közigazgatási együttműködési csoport által a 62. cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján, valamint az (5) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokkal összhangban meghatározott közös prioritásokat;

b) a prioritásként meghatározott termékek vagy követelmények meg nem felelésének csökkentése érdekében tervezett piacfelügyeleti tevékenységek, beleértve a cselekvési terv által lefedett időszakban elvégzendő ellenőrzések jellegét és minimális számát.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában említett piacfelügyeleti prioritásokat objektív kritériumok alapján kell meghatározni, beleértve a következőket:

a) a piacon tapasztalt meg nem felelés szintje;

b) a meg nem felelés környezeti hatásai;

c) a nemzeti piacokon forgalmazott érintett termékek száma; és

d) az e piacokon működő érintett gazdasági szereplők száma.

(3) Az (1) bekezdés b) pontja szerint tervezett ellenőrzések jellegének és számának arányban kell állnia a prioritások (2) bekezdéssel összhangban történő meghatározásához használt objektív kritériumokkal.

(4) A tagállamok a nemzeti cselekvési tervüket a (EU) 2019/1020 rendelet 34. cikkében említett információs és kommunikációs rendszeren keresztül juttatják el a Bizottságnak és a többi tagállamnak.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben felsorolja azokat a termékeket vagy követelményeket, amelyeket a tagállamoknak legalább az (1) bekezdés a) pontja szerinti piacfelügyeleti prioritásnak kell tekinteniük.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 67. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó-bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

60. cikk
Az ellenőrzések minimális száma

(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 66. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az egyes tagállamok piacfelügyeleti hatóságai által a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálya alá tartozó konkrét termékeken elvégzendő ellenőrzések minimális számának meghatározásával vagy az ilyen felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott egyedi követelményekkel kapcsolatban történő kiegészítésére. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus adott esetben meghatározhatja a szükséges ellenőrzések jellegét és az alkalmazandó módszereket.

Az ellenőrzések minimális számát a következő kritériumok alapján kell meghatározni:

a) az 59. cikk (2) bekezdésében felsorolt kritériumok;

b) a tagállamok cselekvési terveiben tervezett tevékenységek;

c) a közigazgatási együttműködési csoport által a 62. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint meghatározott közös prioritások;

d) adott esetben az 59. cikk (5) bekezdésében említett végrehajtási aktusokban foglalt prioritások.

(2) A 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok be nem tartása esetén a piacfelügyeleti hatóságoknak jogukban áll a felelős gazdasági szereplővel megtéríttetni a dokumentumok ellenőrzésének és a termékek fizikai vizsgálatának költségeit.

61. cikk
Jelentéstétel és összehasonlító teljesítményértékelés

(1) A piacfelügyeleti hatóságok feltöltik az (EU) 2019/1020 rendelet 34. cikkében említett információs és kommunikációs rendszerbe az e rendelet be nem tartása miatt kiszabott szankciók jellegére és súlyosságára vonatkozó információkat.

(2) A Bizottság kétévente június 30-ig jelentést készít a piacfelügyeleti hatóságok által az (EU) 2019/1020 rendelet 34. cikkében említett információs és kommunikációs rendszerbe bevitt információk alapján. Az első ilyen jelentést [*Kiadóhivatal: Kérjük, adja meg a dátumot: két évvel e rendelet alkalmazásának időpontja után*]-ig közzé kell tenni.

A jelentésnek tartalmaznia kell az alábbiakat:

a) információk a piacfelügyeleti hatóságok által az előző két naptári év során az (EU) 2019/1020 rendelet 34. cikkének (4) és (5) bekezdése alapján végzett ellenőrzések jellegéről és számáról;

b) információk az e rendelet 4. cikke alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálya alá tartozó termékekkel kapcsolatban az előző két naptári évben kiszabott szankciók jellegére és súlyosságára vonatkozóan;

c) ezen információk összevetése az 59. cikk (1) bekezdése szerint kidolgozott cselekvési tervek keretében tervezett tevékenységekkel;

d) indikatív referenciaértékek a piacfelügyeleti hatóságok számára az ellenőrzések gyakorisága, valamint a kiszabott szankciók jellege és súlyossága tekintetében.

(3) A Bizottság közzéteszi az e cikk (2) bekezdésében említett jelentést az (EU) 2019/1020 rendelet 34. cikkében említett információs és kommunikációs rendszerben, és nyilvánosságra hozza a jelentés összefoglalóját.

62. cikk
Piacfelügyeleti koordináció és támogatás

(1) E rendelet alkalmazásában az (EU) 2019/1020 rendelet 30. cikkének (2) bekezdése alapján létrehozott közigazgatási együttműködési csoport („AdCo”) rendszeres időközönként és szükség esetén a Bizottság vagy két vagy több részt vevő piacfelügyeleti hatóság indokolt kérésére tart ülést.

Az (EU) 2019/1020 rendelet 32. cikkében meghatározott feladatai végrehajtásával összefüggésben az AdCo támogatja az 59. cikk (1) bekezdése szerint kidolgozott cselekvési tervek végrehajtását, és azonosítja az alábbiakat:

a) az 59. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett közös piacfelügyeleti prioritások, az 59. cikk (2) bekezdésében említett objektív kritériumok alapján;

b) a (2) bekezdés szerinti uniós támogatás prioritásai;

c) a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott, eltérően alkalmazott vagy értelmezett követelmények, amelyeket előtérbe kell helyezni a közös képzések szervezése vagy az e cikk (2) bekezdése szerinti iránymutatások elfogadása során.

(2) Az AdCo által meghatározott prioritások alapján a Bizottság:

a) közös piacfelügyeleti és vizsgálati projekteket szervez a közös érdekű területeken;

b) közös beruházást szervez a piacfelügyeleti kapacitásokba, beleértve a berendezéseket és az informatikai eszközöket;

c) közös képzéseket szervez a piacfelügyeleti hatóságok, a bejelentő hatóságok és a bejelentett szervezetek személyzete számára, köztük a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott követelmények helyes értelmezéséről és alkalmazásáról, valamint az ezeknek való megfelelés alkalmazására vagy ellenőrzésére vonatkozó módszerekről és technikákról;

d) iránymutatásokat dolgoz ki a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott követelmények alkalmazására és érvényre juttatására, beleértve az eredményes piacfelügyelet közös gyakorlatait és módszereit.

Az Unió adott esetben finanszírozza az a), b) és c) pontban említett intézkedéseket.

(3) A Bizottság technikai és logisztikai támogatást nyújt annak biztosítására, hogy az AdCo teljesítse az (EU) 2019/1020 rendelet 32. cikkében és e cikkben meghatározott feladatait.

XII. FEJEZET – VÉDINTÉZKEDÉSI ELJÁRÁSOK

63. cikk
A nemzeti szinten kockázatot jelentő termékekkel foglalkozó eljárás

(1) Amennyiben valamely tagállam piacfelügyeleti hatóságainak elégséges indokuk van azt feltételezni, hogy a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó valamely termék kockázatot jelent, értékelést kell végezniük, amely kiterjed a kockázat szempontjából releváns és az e rendeletben vagy a vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott összes követelményre. Az érintett gazdasági szereplők a szükséges mértékben együttműködnek a piacfelügyeleti hatóságokkal.

Amennyiben az értékelés során a piacfelügyeleti hatóságok azt állapítják meg, hogy a termék nem felel meg a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított követelményeknek, haladéktalanul felszólítják az érintett gazdasági szereplőt, hogy a piacfelügyeleti hatóságok által előírt észszerű határidőn belül hozzon a meg nem felelés jellegével és adott esetben mértékével arányos korrekciós intézkedéseket a meg nem felelés megszüntetése érdekében. A gazdasági

szereplő által meghozandó korrekciós intézkedések magukban foglalhatják az (EU) 2019/1020 rendelet 16. cikkének (3) bekezdésében felsorolt intézkedéseket.

A piacfelügyeleti hatóságok ennek megfelelően tájékoztatják az illetékes bejelentett szervezetet.

(2) Amennyiben a piacfelügyeleti hatóságok úgy ítélik meg, hogy a meg nem felelés nem korlátozódik az országuk területére, tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot az értékelés eredményeiről és azokról az intézkedésekről, amelyek meghozatalára a gazdasági szereplőt felszólították.

(3) A gazdasági szereplőnek gondoskodnia kell arról, hogy minden megfelelő korrekciós intézkedés meghozatalra kerüljön az Unióban általa forgalmazott összes érintett termék tekintetében.

(4) Amennyiben az érintett gazdasági szereplő nem teszi meg a korrekciós intézkedéseket az (1) bekezdés második albekezdésében említett időszakon belül vagy a meg nem felelés továbbra is fennáll, a piacfelügyeleti hatóságok meghozzák az összes megfelelő ideiglenes intézkedést a termék nemzeti piacon történő forgalmazásának megtiltása vagy korlátozása, illetve a forgalomból való kivonása vagy visszahívása érdekében.

Ezekről az intézkedésekről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot.

(5) A tagállamok a (4) bekezdésben említett információkat a (EU) 2019/1020 rendelet 34. cikkében említett információs és kommunikációs rendszeren keresztül juttatják el a Bizottságnak és a többi tagállamnak, és e tájékoztatásban meg kell adni az összes rendelkezésre álló adatot, különösen a nem megfelelő termék azonosításához szükséges adatokat, a termék származási helyét, a feltételezett meg nem felelés és a felmerülő meg nem felelés jellegét, a meghozott nemzeti intézkedések jellegét és időtartamát, valamint az érintett gazdasági szereplő által felhozott érveket. A piacfelügyeleti hatóságok jelzik azt is, ha a meg nem felelés a következők valamelyike miatt következett be:

a) a termék nem felel meg a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott követelményeknek; vagy

b) a megfelelőség vélelmét megalapozó, a 34. és a 35. cikkben említett harmonizált szabványok vagy közös előírások hiányosságai.

(6) Az eljárást kezdeményező tagállamtól eltérő tagállamok haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot az elfogadott intézkedésekről és azokról a kiegészítő információkról, amelyek az érintett termék meg nem feleléséről a rendelkezésükre állnak, valamint – amennyiben nem értenek egyet a bejelentett nemzeti intézkedéssel – a kifogásaikról.

(7) Amennyiben a (4) bekezdésben említett tájékoztatás kézhezvételétől számított három hónapon belül egyik tagállam és a Bizottság sem emelt kifogást a valamely tagállam által hozott ideiglenes intézkedéssel szemben, az intézkedést indokoltnak kell tekinteni. Az intézkedések az érintett termékek vagy követelmények sajátosságainak figyelembevétele érdekében három hónapnál hosszabb vagy rövidebb időszakot is meghatározhatnak.

(8) A tagállamok az érintett termékkel vagy gyártóval kapcsolatban haladéktalanul meghozzák a megfelelő korlátozó intézkedéseket, így például késedelem nélkül kivonják a terméket a forgalomból.

64. cikk
Uniós védintézkedési eljárás

(1) Amennyiben a 63. cikk (3) és (4) bekezdésében meghatározott eljárás befejezését követően kifogást emelnek egy tagállam valamely intézkedésével szemben, vagy ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a nemzeti intézkedés ellentétes az uniós jogszabályokkal, a Bizottság haladéktalanul konzultációt kezd a tagállamokkal és az érintett gazdasági szereplővel vagy szereplőkkel, és értékeli a nemzeti intézkedést. Ezen értékelés eredményei alapján a Bizottság végrehajtási jogi aktus útján határoz arra vonatkozóan, hogy a nemzeti intézkedés indokolt-e.

Ezt a végrehajtási jogi aktust a 67. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2) A Bizottság határozatát – amelynek az összes tagállam a címzettje – haladéktalanul közli a tagállamokkal és az érintett gazdasági szereplővel vagy szereplőkkel.

Amennyiben megállapítást nyert, hogy a nemzeti intézkedés indokolt, valamennyi tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a nem megfelelő terméket saját piacán kivonja a forgalomból, és erről tájékoztatja a Bizottságot.

Ha a nemzeti intézkedést indokolatlannak minősítik, az érintett tagállam visszavonja az intézkedést.

(3) Amennyiben a nemzeti intézkedést indokoltnak minősítik, és a termék meg nem felelése az e rendelet 34. cikkében említett harmonizált szabványok hiányosságainak a következménye, a Bizottság az 1025/2012/EU rendelet 11. cikkében előírt eljárást alkalmazza.

(4) Ha a nemzeti intézkedés indokoltnak minősül, és a termék meg nem felelése a 35. cikkben említett közös előírások hiányosságainak a következménye, a Bizottság haladéktalanul végrehajtási jogi aktusokat fogad el az érintett közös előírás módosítására vagy hatályon kívül helyezésére vonatkozóan.

Az első albekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokat a 67. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

65. cikk
Az előírások formai megsértése

(1) Amennyiben egy tagállam a következő megállapítások egyikére jut, felszólítja az érintett gazdasági szereplőt, hogy vessen véget az említett meg nem felelésnek:

a) a CE-jelölést a 765/2008/EK rendelet 30. cikkét vagy e rendelet 39. cikkét megsértő módon helyezték el;

b) a CE-jelölést nem helyezték el;

c) a bejelentett szervezet azonosító számát a 39. cikket megsértő módon helyezték el, vagy nem tüntették fel, holott azt a 39. cikk előírja;

d) az EU-megfelelőségi nyilatkozatot nem készítették el;

e) az EU-megfelelőségi nyilatkozatot helytelenül készítették el;

f) a műszaki dokumentáció nem áll rendelkezésre, hiányos vagy hibákat tartalmaz;

g) a 21. cikk (6) bekezdésében vagy a 23. cikk (3) bekezdésében említett információt egyáltalán nem, illetve hamisan vagy hiányosan tüntették fel;

h) a 21. vagy 23. cikkben vagy a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban előírt bármely egyéb adminisztratív követelmény nem teljesül.

(2) Amennyiben a megfelelés (1) bekezdésben említett hiánya továbbra is fennáll, az érintett tagállam minden megfelelő intézkedést megtesz a termék forgalmazásának korlátozására vagy betiltására, vagy gondoskodik visszahívásáról vagy forgalomból történő kivonásáról.

XIII. MELLÉKLET – FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ HATÁSKÖRÖK ÉS BIZOTTSÁGI ELJÁRÁS

66. cikk
A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 4. cikkben, a 9. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében, a 11. cikk (4) bekezdésében, a 20. cikk (3) bekezdésében és a 61. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása *[egy hónappal e rendelet hatálybalépését követő dátum]*-tól/-től kezdődően hatéves időtartamra szól. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal a hatéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 4. cikkben, a 9. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében, a 11. cikk (4) bekezdésében, a 20. cikk (3) bekezdésében és a 61. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat *az Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban megállapított elvekkel összhangban konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 4. cikk, a 9. cikk (1) bekezdésének második albekezdése, a 11. cikk (4) bekezdése, a 20. cikk (3) bekezdése, valamint a 61. cikk (1) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az értesítést követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács az időtartam leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam két hónappal meghosszabbodik.

67. cikk
Bizottsági eljárásrend

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

XIV. FEJEZET – ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

68. cikk
Szankciók

A tagállamok megállapítják az e rendelet megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. Az előírt szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük, tekintettel a nem megfelelés fokára és az uniós piacon forgalomba hozott nem megfelelő egységek számára. A tagállamok e rendelkezésekről legkésőbb [*egy évvel e rendelet alkalmazásának kezdőnapját követően*]-ig, minden későbbi módosításukról pedig haladéktalanul értesítik a Bizottságot.

69. cikk
Értékelés

A Bizottság legkorábban [*8 évvel e rendelet alkalmazásának kezdőnapját követően*] elvégzi e rendelet értékelését, amely kiterjed a belső piac működéséhez és a termékek környezeti fenntarthatóságának javításához való hozzájárulásra is. A Bizottság a főbb megállapításokról szóló jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, valamint a Régiók Bizottságának. A tagállamok megküldik az említett jelentés elkészítéséhez szükséges információkat a Bizottságnak.

Amennyiben a Bizottság helyénvalónak tartja, a jelentéshez adott esetben mellékelni kell az e rendelet vonatkozó rendelkezéseinek módosítására irányuló jogalkotási javaslatot.

70. cikk
Hatályon kívül helyezés és átmeneti rendelkezések

(1) A 2009/125/EK irányelv hatályát veszti.

(2) A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni és a VIII. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

(3) A 2009/125/EK irányelv 1. cikkének (3) bekezdése, 2. cikke, 3. cikkének (1) bekezdése, 4., 5. és 8. cikke, 9. cikkének (3) bekezdése, 10. cikke, valamint IV., V. és VI. melléklete [Kiadóhivatal: *Kérjük, illessze be az e rendelet alkalmazásának kezdőnapját megelőző nap dátumát*]-án/én irányadó szövege továbbra is alkalmazandó az említett irányelv 15. cikke alapján elfogadott végrehajtási intézkedésekre.

(4) A 2009/125/EK irányelv 15. cikke alapján elfogadott végrehajtási intézkedésekre e rendelet 3., 33. és 59–65. cikkét kell alkalmazni.

(5) A 2009/125/EK irányelvvel összhangban az e rendelet 4. cikke alapján elfogadott, ugyanazon termékekre vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktus alkalmazásának kezdőnapja előtt forgalomba hozott vagy használatbavételre bocsátott termékek esetében a gyártó az utolsó termék gyártásának időpontjától számított 10 évig a piacfelügyeleti hatóságoktól vagy a Bizottságtól kapott kéréstől számított 10 napon belül ellenőrzés céljából rendelkezésre bocsátja a megfelelőségértékelésre vonatkozó dokumentáció és a megfelelőségi nyilatkozat elektronikus változatát.

71. cikk
Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

1.1. A javaslat/kezdeményezés címe

1.2. Az érintett szakpolitikai terület(ek)

1.3. A javaslat/kezdeményezés a következőre irányul:

1.4. Célkitűzés(ek)

1.4.1. Általános célkitűzés(ek)

1.4.2. Konkrét célkitűzés(ek)

1.4.3. Várható eredmény(ek) és hatás(ok)

1.4.4. Teljesítménymutatók

1.5. A javaslat/kezdeményezés indoklása

1.5.1. Rövid vagy hosszú távon kielégítendő szükséglet(ek) a kezdeményezés végrehajtásának részletes ütemtervével

1.5.2. Az Unió részvételéből származó hozzáadott érték (adódhat többek között a koordinációból eredő előnyökből, a jogbiztonságból, a fokozott hatékonyságból vagy a kiegészítő jellegből). E pontban „az Unió részvételéből származó hozzáadott érték" azt az uniós részvételből adódó értéket jelenti, amely többletként jelentkezik ahhoz az értékhez képest, amely a tagállamok egyedüli fellépése esetén jött volna létre.

1.5.3. Hasonló korábbi tapasztalatok tanulsága

1.5.4. A többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség és egyéb megfelelő eszközökkel való lehetséges szinergiák

1.5.5. A rendelkezésre álló különböző finanszírozási lehetőségek értékelése, ideértve az átcsoportosítási lehetőségeket is

1.6. A javaslat/kezdeményezés időtartama és pénzügyi hatása

1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

2.2. Irányítási és kontrollrendszer(ek)

2.2.1. Az irányítási módszer(ek), a finanszírozás végrehajtási mechanizmusai, a kifizetési módok és a javasolt kontrollstratégia indokolása

2.2.2. A felismert kockázatokkal és a csökkentésükre létrehozott belső kontrollrendszerekkel kapcsolatos információk

2.2.3. A kontroll költséghatékonyságának becslése és indokolása (a „kontroll költségei ÷ a kezelt kapcsolódó források értéke" hányados) és a hibakockázat várható szintjeinek értékelése (kifizetéskor és záráskor)

2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

3.1. A többéves pénzügyi keret érintett fejezete/fejezetei és a költségvetés érintett kiadási sora/sorai

3.2. A javaslat előirányzatokra gyakorolt becsült pénzügyi hatása

3.2.1. Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás összefoglalása

3.2.2. Operatív előirányzatokból finanszírozott becsült kimenet

3.2.3. Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás összefoglalása

3.2.4. A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség

3.2.5. Harmadik felek részvétele a finanszírozásban

3.3. A bevételre gyakorolt becsült hatás

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

1.1. A javaslat/kezdeményezés címe

Javaslat: Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a fenntartható termékek környezettudatos tervezésére vonatkozó követelmények megállapításának kerete létrehozásáról és a 2009/125/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről

1.2. Az érintett szakpolitikai terület(ek)

03 – Egységes piac

09 – Környezetvédelem és éghajlat-politika

1.3. A javaslat/kezdeményezés a következőre irányul:

☐ **új intézkedés**

☐ **kísérleti projektet/előkészítő intézkedést követő új intézkedés**[86]

☑ **jelenlegi intézkedés meghosszabbítása**

☑ **egy vagy több intézkedés összevonása vagy átalakítása egy másik/új intézkedéssé**

1.4. Célkitűzés(ek)

1.4.1. Általános célkitűzés(ek)

E rendelet célja, hogy javítsa a termékek környezeti fenntarthatóságát, és biztosítsa azon termékek szabad mozgását a belső piacon, amelyekre fenntarthatósági követelmények vonatkoznak.

Ennek érdekében olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadását írja elő, amelyek a termékek tartósságával, újrafelhasználhatóságával, korszerűsíthetőségével és javíthatóságával, aggodalomra okot adó anyagok termékekben való jelenlétével, a termék energia- és erőforrás-hatékonyságával, a termékek újrafeldolgozott tartalmával, a termékek újragyártásával és jó minőségű újrahasznosításával kapcsolatos, valamint a termékek szén-dioxid- és környezeti lábnyomának csökkentését szolgáló követelményeket tartalmaznak. Ezenkívül előírja a digitális termékútlevél („termékútlevél”) létrehozását, a kötelező zöld közbeszerzési kritériumok meghatározását, valamint keretet hoz létre az eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítésének megakadályozásához.

1.4.2. Konkrét célkitűzés(ek)

Az általános célkitűzésből következően a konkrét célok a következők:

- A termékek környezeti fenntarthatóságának javítása és a fenntarthatósági információkhoz való hozzáférés javítása az ellátási lánc mentén
- Fenntarthatóbb termékek és üzleti modellek ösztönzése az értékmegőrzés javítása érdekében
- A fenntartható termékekre vonatkozó jogszabályi keret alkalmazásának javítása

[86] A költségvetési rendelet 58. cikke (2) bekezdésének a) vagy b) pontja szerint.

1.4.3. Várható eredmény(ek) és hatás(ok)

Tüntesse fel, milyen hatásokat gyakorolhat a javaslat/kezdeményezés a kedvezményezettekre/célcsoportokra.

A rendelet végrehajtásának várható eredményei és hatásai a következők:

<u>A termékek javuló környezeti fenntarthatósága és az ellátási lánc mentén a fenntarthatósági információkhoz való hozzáférés tekintetében</u>

- A hatály alá tartozó (nem élelmiszeripari) termékek megnövekedett száma
- A termékekre vonatkozó olyan követelmények, amelyek jobban lefedik a termékek értékláncát, a körforgásos jelleg szempontjait és a fenntarthatósági információkhoz való hozzáférést
- Alacsonyabb környezeti hatások, jobb energia- és erőforrás-hatékonyság a termékek életciklusában, többek között a termékek élettartamának és a felhasznált anyagoknak a figyelembevétele révén.

<u>A fenntarthatóbb termékek és üzleti modellek ösztönzése tekintetében</u>

- Megnövekedett befektetés a fenntarthatóbb termékek tervezésébe, gyártásába és értékesítés utáni szolgáltatásaiba, ami magasabb piaci részesedést eredményez azok számára.
- Az újrahasznosítási, javítási és újrafelhasználási ágazat gazdasági értékének növekedése

<u>A fenntartható termékekre vonatkozó jogszabályi keret jobb alkalmazása tekintetében</u>

- Azon termékek számának növekedése, amelyekre a fenntarthatósági követelmények vonatkoznak
- A termékekre vonatkozó olyan követelmények, amelyek jobban lefedik a termékek értékláncát, a körforgásos jelleg szempontjait és a fenntarthatósági információkhoz való hozzáférést
- Az uniós piacon forgalomba hozott termékek fenntarthatósági követelményeinek való meg nem felelés alacsonyabb szintje

Az uniós határokon átnyúlóan tevékenykedő vállalkozások esetében az uniós szintű harmonizált követelmények valószínűleg csökkentik az általános megfelelési költségeket, mivel ezek felváltják a nemzeti szinten meglévő vagy tervezett követelményeket. Közvetlen előnyök lesznek a vállalkozások versenyképessége is, ideértve a tevékenység elsődleges nyersanyagok feldolgozásáról a másodlagos nyersanyagok felé, valamint a termékgyártásról a karbantartásra, újrahasználatra, felújításra, javításra és használt áruk értékesítésére történő eltolódását, ami várhatóan jelentős előnyökkel jár majd a kkv-knak, mivel aktívabbak ezekben az ágazatokban.

Az is várható, hogy ez a rendelet megváltoztatja a fogyasztói magatartást. Választ fog adni arra a felismert problémára, hogy a gazdasági szereplők és a polgárok számára még mindig túl nehéz fenntartható vásárlási döntéseket hozni, mivel ehhez hiányoznak a megfelelő információk és megfizethető alternatívák. Környezetbarátabb vásárlások felé tereli a fogyasztókat azáltal, hogy kizárja a piacról a legkevésbé fenntartható termékeket (ezáltal leegyszerűsíti a fogyasztók választását), és egyértelműbb és könnyebben hozzáférhető információkat biztosít, beleértve egyes termékek teljesítményosztályait és esetlegesen kapcsolódó címkéit.

A digitális termékútlevél tovább növeli a rendelkezésre álló információkat, és megkönnyíti a hozzáférést. Lehetővé teszi a magánszolgáltatók számára, hogy olyan alkalmazásokat és szolgáltatásokat fejlesszenek, amelyek javítják a fogyasztók termékértékelési és összehasonlítási képességét.

A digitális termékútlevél a vonatkozó termékinformációkat digitálisan is elérhetővé teszi a piacfelügyeleti hatóságok és esetleg a vámhatóságok számára, megkönnyítve a megfelelőség ellenőrzését és javítva a tagállamok végrehajtási tevékenységeinek hatékonyságát. A magasabb fenntarthatósági ambíciójú környezettudatos terméktervezési keretrendszer kiterjesztett hatálya azonban csak akkor lehet sikeres, ha mind az Európai Bizottság, mind a tagállamok erőforrásai az ambíciókkal arányos szintre erősödnek.

1.4.4. Teljesítménymutatók

Határozza meg az előrehaladás és az eredmények nyomon követésére szolgáló mutatókat.

E rendelet végrehajtásának és hatásainak nyomon követésére a következő alapvető mutatókat kell használni:

<u>A termékek javuló környezeti fenntarthatósága és az ellátási lánc mentén a fenntarthatósági információkhoz való hozzáférés tekintetében</u>

- Az 5. cikk szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálya alá tartozó termékcsoportok száma
- Az EU belső piacára szabályozott termékeket szállító gyártási értékláncok szennyezőanyag- és üvegházhatásúgáz- (ÜHG) kibocsátásának (beleértve az elnyelést is) becsült változása
- Az EU belső piacán forgalomba helyezett vagy használatbavételre bocsátott, releváns szabályozott termékek energiafelhasználásában és hatékonyságában, valamint vízhasználatában és hatékonyságában, az erőforrás-termelékenységben (anyaghatékonyságban) bekövetkezett becsült változás
- A vonatkozó szabályozott termékek átlagos élettartama 1. eredendő tartósságuk, 2. az azokon végzett karbantartási, javítási és korszerűsítési műveletek, és 3. az egymást követő felhasználóinak száma
- A fogyasztás utáni újrahasznosított anyagok hozzájárulása a belső piac nyersanyag-keresletéhez – a nem nemesfémek, a kritikus nyersanyagok és a műanyagok tekintetében
- Körforgásos anyagfelhasználási arány – A másodlagos nyersanyagokkal kielégített anyagigény aránya (a teljes anyagfelhasználás %-a)

<u>A fenntarthatóbb termékek és üzleti modellek ösztönzése tekintetében</u>

- Hozzáadott érték és összetevői tevékenységenként
- Zöld közbeszerzés - az uniós értékhatárt (számban és értékben) meghaladó, környezetvédelmi elemeket tartalmazó közbeszerzési eljárások aránya
- A fogyasztókra gyakorolt hatás a termékek költségének változása és a használatuk értékének változása miatt
- „Bruttó beruházás tárgyi eszközökbe”, „Foglalkoztatott személyek száma” és „Tényezőköltségen számított hozzáadott érték” az újrahasznosítási ágazatban, valamint a javítási és újrahasználati ágazatban.

A fenntartható termékekre vonatkozó jogszabályi keret jobb alkalmazása tekintetében

- meghatározott típusú követelmények, beleértve a létrehozott digitális termékútlevelet
- A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálya alá tartozó termékekre meghatározott követelményeknek való meg nem felelés aránya

1.5. A javaslat/kezdeményezés indoklása

1.5.1. Rövid vagy hosszú távon kielégítendő szükséglet(ek) a kezdeményezés végrehajtásának részletes ütemtervével

A javaslat egy már létező irányelvre és olyan struktúrára épül, amelyet több mint 15 éve használnak az energiával kapcsolatos termékek másodlagos jogszabályokkal történő szabályozására. Ugyanígy, az e rendeletben bevezetett intézkedések többsége nem azonnal alkalmazandó, hanem a jogi aktus elfogadását felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusok elfogadásának kell követnie. Csak az intézkedések kijátszására és az eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítésének nyilvánosságra hozatalára vonatkozó intézkedések alkalmazandók azonnal.

A jogi aktus elfogadását követően a Bizottság munkatervet fogad el, amely tartalmazza azon termékcsoportok indikatív listáját, amelyekre vonatkozóan a 4. cikk értelmében felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat kíván elfogadni. Ez átveszi az új rendelet hatálya alá tartozó, a meglévő irányelv alapján folyó munkát.

Ezek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok környezettudatos terméktervezési követelményeket állapítanak meg meghatározott termékcsoportokra vagy termékcsoportok egy sorára, amennyiben ezek a termékcsoportok olyan hasonlóságokat mutatnak, amelyek lehetővé teszik közös környezettudatos terméktervezési követelmények meghatározását. Ezek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok tartalmazhatnak a közbeszerzési szerződésekre és a digitális termékútlevelek létrehozására vonatkozó követelményeket.

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok fogadhatók el az eladatlan fogyasztási cikkek leselejtezésének tilalmáról és a piacfelügyeleti hatóságok által elvégzendő ellenőrzések számáról is.

Végrehajtási jogi aktusok fogadhatók el az eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítésével kapcsolatos információk közzétételi formátumának meghatározására, valamint azon termékek vagy követelmények felsorolására, amelyeket a tagállamok a piacfelügyeleti tevékenységek során legalább prioritásként kezelnek.

A felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat és adott esetben a végrehajtási aktusokat a hatások alapos értékelése és az érdekelt felekkel folytatott konzultáció után fogadják el, összhangban a minőségi jogalkotásra vonatkozó iránymutatásokkal.

A környezettudatos terméktervezési követelményekről és az eladatlan fogyasztási cikkek leselejtezésének tilalmáról szóló felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat a gazdasági szereplők, különösen a gyártók, importőrök és forgalmazók fogják végrehajtani. Az ipart a körforgásos üzleti modellekre (CBM) vonatkozó iránymutatások egy uniós szintű központ által támogatott előírása fogja támogatni, amely támogatja a körforgásos üzleti modellek elterjedését, az információk és

szolgáltatások továbbítását, ideértve a figyelemfelkeltést, az együttműködést, a képzést, a bevált módszerek cseréjét stb.

1.5.2. Az Unió részvételéből származó hozzáadott érték (adódhat többek között a koordinációból eredő előnyökből, a jogbiztonságból, a fokozott hatékonyságból vagy a kiegészítő jellegből). E pontban „az Unió részvételéből származó hozzáadott érték" azt az uniós részvételből adódó értéket jelenti, amely többletként jelentkezik ahhoz az értékhez képest, amely a tagállamok egyedüli fellépése esetén jött volna létre.

Az európai szintű fellépés indokai (előzetes)

A környezettudatos terméktervezésre vonatkozó hatályos jogszabályok indokaihoz hasonlóan a tagállamoknak önmagukban nem lenne lehetőségük megfelelő intézkedéseket hozni anélkül, hogy a gazdasági szereplőkkel szemben támasztott követelmények eltéréseit, valamint a termékek szabad mozgásának akadályait, a szabályozási terheket és a gazdasági szereplőkre háruló túlzott költségeket ne növelnék. Ezenkívül a tagállamok önmagukban elkerülhetetlenül olyan eszközöket dolgoznának ki, amelyek eltérnek egymástól, és bonyolultabbá teszik a fogyasztók választásait. Ha a tagállamok külön-külön lépnének fel, nagy a kockázata annak, hogy különböző módszereken és megközelítéseken alapuló, egymással versengő rendszerek alakulnak ki, különösen a belső piacon keresztül forgalmazott termékek esetében, ami a piac széttagoltságát eredményezné, és valószínűleg a termékek környezeti teljesítménye tekintetében egyenlőtlen tájékozottsághoz és tájékoztatáshoz vezetne EU-szerte, és többletköltségekhez a határokon átnyúló kereskedelemmel foglalkozó vállalatok számára.

A várható uniós többletérték (utólagos)

Az uniós szintű fellépés hatékonyabb, mint a nemzeti szintű fellépés, mivel csak uniós fellépéssel lehet olyan harmonizált közös termékkövetelményeket és tájékoztatási követelményeket megállapítani a fenntarthatósági jellemzőkre vonatkozóan, amelyek biztosítják az áruk szabad mozgását, és lehetővé teszik a fogyasztók számára, hogy megfelelő és megbízható információkkal rendelkezzenek a termékek fenntartható és körforgásos jellemzőivel kapcsolatban, bármely tagállamban is vásárolják azokat. Egyértelmű hozzáadott értéket jelent a közös követelmények uniós szintű meghatározása, mivel ez biztosítja a harmonizált és jól működő belső piacot valamennyi tagállamban, és ezáltal az egyenlő versenyfeltételeket a belső piacon működő vállalkozások számára. Az uniós szinten meghatározott harmonizált minimum- és tájékoztatási követelmények a fenntartható termékeket és a körforgásos gyakorlatokat minden tagállamban népszerűsíteni fogják, ami azok számára nagyobb és hatékonyabb piacot hoz létre, és ezzel az ipart ilyen termékek fejlesztésére ösztönzik. Végül a belső piac mérete biztosítja a kritikus tömeget ahhoz, hogy az EU világszerte előmozdítsa a termékek fenntarthatóságát és befolyásolja a terméktervezést és az értéklánc-irányítást.

1.5.3. Hasonló korábbi tapasztalatok tanulsága

Messzire visszanyúló tapasztalat áll rendelkezésre először az energiafelhasználó, majd az energiával kapcsolatos termékek uniós szintű szabályozásában. A jelenlegi 2009/125/EK irányelv, a környezettudatos tervezésről szóló irányelv biztosítja az elfogadott termékspecifikus intézkedések alapját. Az előnyöket éves környezettudatos terméktervezési hatásjelentésekben dokumentálták, amelyek főként az energetikai előnyöket mutatják be, amelyeket egyéb kibocsátási és erőforrás-előnyök kísérnek.

Noha a környezettudatos tervezésről szóló irányelv számos értékelése megerősítette annak szabályozó eszközként való egyértelmű jelentőségét és hatékonyságát, ezek rámutatnak a végrehajtás és az érvényre juttatás javításának lehetőségére. Egy 2012-es értékelés például megjegyezte, hogy „bár széles körben elismert, hogy a fenntartható fogyasztásról, termelésről és iparpolitikáról szóló cselekvési terv és az EU erőforrás-hatékonysági politikája energiahatékonysági vonatkozásait a környezettudatos tervezésről szóló irányelv és a végrehajtási intézkedések szolgálhatják, egyes tagállamok képviselői és a környezetvédelmi nem kormányzati szervezetek arra utaltak, hogy elszalasztottak lehetőségeket az egyéb környezetvédelmi szempontok végrehajtási intézkedéseinek korlátozott lefedettsége miatt". Kiemelték az irányelvben az energiahatékonyságon túlmutató szempontok kezelésére rejlő kiaknázatlan lehetőségeket is, és ugyanez az értékelés arra a következtetésre jutott, hogy „voltak olyan nem energetikai fejlesztések, amelyekkel a termékkör, a szakpolitikai döntések vagy a mögöttes technikai elemzés következtében nem foglalkoztak". Bár kétségtelenül vannak további lépésekre lehetőségek, ezt mindig a rendelkezésre álló erőforrások összefüggésében, és a legnagyobb előnyökre összpontosítva kell szemlélni.

A Bizottság 2019 márciusában tette közzé a „Fenntartható termékek a körforgásos gazdaságban – Az uniós termékpolitikai keret hozzájárulása a körforgásos gazdasághoz" című bizottsági szolgálati munkadokumentumot. Ez azt vizsgálta, hogy a termékeket érintő uniós szakpolitikák milyen mértékben járulnak hozzá a körforgásos gazdaságra való átálláshoz, és hol van lehetőség erősebb hozzájárulásra – például a következetesebb végrehajtás, a szakpolitikai beavatkozások közötti jobb szinergiák vagy a termékek szakpolitikai eszközökkel való jobb lefedettsége révén. és különösen mélyrehatóan megvizsgált számos konkrét termékcsoportot. Megállapította, hogy nem létezik olyan átfogó, integrált uniós szakpolitikai eszköz, amely lefedi az összes termék fenntartható előállítását és fogyasztását, és/vagy az e termékekre vonatkozó információk fogyasztók számára elérhetőségét és megbízhatóságát. Ehelyett olyan szórványos eszközöket azonosított, amelyek bár képesek kezelni a termék körforgása bizonyos szempontjait, mégis teret adnak a további munkához. A dokumentum azt is megjegyezte, hogy bizonyos nagyon releváns ágazatokban (például a textil- és bútoriparban) nem állnak rendelkezésre olyan eszközök, amelyek módszeresen a körforgásos jellegre irányulnának, és hogy a környezettudatos terméktervezési politikák sikerét az energiával kapcsolatos termékek körforgásos jellegének ösztönzésében még nem alkalmazták az érintett ágazatokban.

1.5.4. A többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség és egyéb megfelelő eszközökkel való lehetséges szinergiák

Az Európai Unió nagyszabású helyreállítási tervet hagyott jóvá, amely a következő többéves pénzügyi keretre vonatkozó hosszú távú, megerősített költségvetésen és egy új helyreállítási eszközön, az Európai Helyreállítási Eszközön (Next Generation EU) alapul.

A kezdeményezés az **európai zöld megállapodás** égisze alá tartozik, amely meghatározza az EU helyreállítási stratégiájának irányát. A zöld megállapodás elismeri a versenyképes fenntarthatóságunkba egy igazságosabb, zöldebb és digitálisabb Európa felépítésével való befektetés előnyeit. Ez magában foglalja a harmadik országok és kereskedelmi partnerek bevonását is a globális értékláncok fenntarthatóságának, valamint annak biztosítására, hogy az európai

kibocsátáscsökkentés hozzájáruljon a globális kibocsátás csökkenéséhez, ahelyett, hogy a szén-dioxid-intenzív termelést Európán kívülre helyezné át. Ez a polgárok javát fogja szolgálni, mivel kiváló minőségű termékeket biztosít számukra, amelyek hatékonyak és megfizethetőek, hosszabb élettartamúak és kedvezőbbek a környezet számára.

A kezdeményezés a többéves pénzügyi keret 1. fejezetének (Egységes piac, innováció és digitális gazdaság) 3. címe (Egységes piac) és 3. fejezetének (Természeti erőforrások és környezetvédelem) 9. címe (Környezetvédelem és éghajlat-politika) alá tartozik. A lentebb részletezettek szerint e jogszabály végrehajtásához szükség lesz további emberi erőforrásokra és valamennyi támogató kiadásra is.

Más szakpolitikai területek, különösen az innovációhoz és a vállalkozásoknak szánt beruházásokhoz nyújtott uniós finanszírozás is nyújt támogatást. Az **Európai Regionális Fejlesztési Alap** az intelligens szakosodás, a **LIFE** és a **Horizont Európa** révén kiegészíti az innováció magánfinanszírozását, és támogatni fogja a teljes innovációs ciklust azzal a céllal, hogy megoldások szülessenek a piacra. A **Digitális Európa Program** várhatóan 2022 végéig egy 18 hónapos összehangolt cselekvést indít, amelynek célja, hogy javaslatot tegyen az érintett érdekelt feleknek a digitális termékútlevél tervére és prototípusaira három ágazatban, és megállapodjon velük, az ágazatközi interoperabilitás követelményeire is kiterjedően. Az **Innovációs Alap** a világ legnagyobb finanszírozási programja az innovatív karbonszegény technológiák és megoldások széles körű bemutatására. 2020 és 2030 között mintegy 10 milliárd eurós támogatást fog nyújtani, amelynek célja ipari megoldások piacra vitele Európa szén-dioxid-mentesítésére és a klímasemlegességre való átállás támogatására.

1.5.5. A rendelkezésre álló különböző finanszírozási lehetőségek értékelése, ideértve az átcsoportosítási lehetőségeket is

A költségvetési kihatások elsősorban a következő tényezőkből származnak:

– 33 bizottsági rendelet felülvizsgálata 2022 és 2026 között, és 5 új rendelet elfogadása 2022 és 2023 között a jelenlegi környezettudatos tervezésről szóló irányelv értelmében, amelyekkel nem foglalkozhat a csak a környezettudatos terméktervezés végrehajtására jelenleg kijelölt személyzet; a 2021-ben felülvizsgált 14 bizottsági rendelet továbbra is személyzeti kihatással van az olyan feladatokra, mint a szabványosítás és az érdekelt feleknek adott iránymutatás,

– legfeljebb 18 új felhatalmazáson alapuló jogi aktus előkészítése és elfogadása 2024 és 2027 között; a többéves munkaterv végrehajtása kulcsfontosságú lépés a termékcsoportok meghatározásában és rangsorolásában; munkánk során 2024-ben 4, 2025-ben 6, 2026-tól pedig évente 4 termék fokozatos bevezetését feltételezzük annak érdekében, hogy elérjük az SPI-célokat, miközben idővel kiegyenlítjük az erőforrásigényt. 2028 és 2030 között 12 felhatalmazáson alapuló jogi aktust is el kell fogadni, amelyek személyzeti és költségvetési vonatkozásai 2025 és 2027 között jelentkeznek,

– végrehajtási aktusok előkészítése (2024-től átlagosan évente egy), amennyiben ez e rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosításához szükséges, például a piacfelügyelettel, az eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítésére

vonatkozó információk közzétételével vagy az önszabályozó intézkedések elismerésével kapcsolatban, és

– horizontális feladatok ellátása a digitális termékútlevéllel, a piacfelügyelettel és a vámellenőrzéssel, valamint egy európai körforgásos üzleti központtal kapcsolatban, amely támogatja a gazdasági szereplők közötti tapasztalatcserét a körforgásos jellegnek a terméktervezésbe és -gyártásba való integrálása terén.

A meglévő szabályozás felülvizsgálatához a tapasztalatok alapján ésszerű becslés szerint átlagosan körülbelül 0,5 FTE (+ asszisztensi támogatás) szükséges egy termék lefedéséhez, beleértve a szabványosítási munkát is, de figyelmen kívül hagyva a felülvizsgálathoz kapcsolódó műszaki értékelést, ami kiszervezésre kerül. A 3 főigazgatóságon jelenleg a környezettudatos terméktervezésre elkülönített 11,5 teljes munkaidős egyenérték (FTE) nem elegendő a jogszabályi kötelezettségek teljesítéséhez. 2022-ben 13 FTE, 2023-ban 24 FTE további erőforrás szükséges, amely 2027-ben fokozatosan 19 FTE-re csökken az átcsoportosítások és a tanulmányok kiszervezése mellett.

Az SPI alá tartozó új termékcsoportok esetében az új követelmények elemzése és az értékelési feladatok mintegy 0,9 becsült FTE-t (+ asszisztensi támogatást) eredményeznek új termékenként. A hatásvizsgálat-elemzés becslések szerint körülbelül 30 új termékcsoportot vagy horizontális intézkedést von az SPI hatálya alá. Ez 2023-ban 16 FTE-re becsült igényt jelent, és 2027-ben fokozatosan 28,5 FTE-re emelkedik, a 3 vezető főigazgatóságon jelenleg az SPI előkészítésére vagy egyéb feladatokra szánt 8,5 FTE átcsoportosításán felül. Az alábbi táblázat a további éves szükségletekre vonatkozó becsléseket tartalmazza.

	2022	2023	2024	2025	2026	2027 és későbbi évek.
Meglévő termékek környezettudatos terméktervezése, beleértve	13	24	23	21	20	19
Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság	4,5	7	6,5	5,5	4,5	3,5
Környezetvédelmi Főigazgatóság	4	5	4,5	3,5	3,5	3,5
Energiaügyi Főigazgatóság	4,5	12	12	12	12	12
Az SPI szerinti új termékek, beleértve	0	16	21,5	23,5	25,5	28,5
Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság	0	7	10	11	12	13,5

Környezetvédelmi Főigazgatóság	0	7	10	11	12	13,5
Energiaügyi Főigazgatóság	0	2	1,5	1,5	1,5	1,5
Digitális termékútlevél, beleértve	0,5	2	2	2	2	2
Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság	0	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
Környezetvédelmi Főigazgatóság	0,5	1	1	1	1	1
Energiaügyi Főigazgatóság	0	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
A piacfelügyelet támogatása, beleértve a	0,5	0,5	2	2	2	2
Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság	0	0	0,5	0,5	0,5	0,5
Környezetvédelmi Főigazgatóság	0	0	0,5	0,5	0,5	0,5
Energiaügyi Főigazgatóság	0,5	0,5	1	1	1	1
Vámellenőrzés támogatása (DG TAXUD)	0	1,5	2	2	2	2
Körforgásos üzleti modellek központja (DG GROW)	0	0	0,5	0,5	0,5	0,5
Összesen	14	44	51	51	52	54

A hatásvizsgálati jelentésben különböző adminisztratív rendszereket irányoztak elő az új jogszabályi keret végrehajtásához.

Egy lehetőség lenne egy „fenntartható termékközpont” létrehozása az Európai Bizottságon belül. A különbség az lenne, hogy a fenntartható termékpolitikával foglalkozó személyzet egy virtuális „Fenntartható Termékközpont” alatt fog működni az Európai Bizottságon belül. Noha az Európai Bizottság munkatársai a származási főigazgatóságuk alatt maradnának, egy állandó központ/munkacsoport részei is lennének, átfogó koordinációval, amely biztosítja a tudásmegosztást, és felelős a horizontális feladatokért. Ez a lehetőség a JRC műszaki know-how-jára is

építhet, és teljes mértékben integrálhatja azt, amely már hozzájárul a környezettudatos terméktervezést előkészítő tanulmányokhoz és a fogyasztási lábnyommal, a körforgásos gazdaság stratégiáival, valamint a szén- és környezeti lábnyommal kapcsolatos horizontális/módszertani munkához. Ezt a tapasztalatot és szakértelmet a JRC a „Fenntartható Termékközpont” részeként kamatoztathatja. A JRC hozzájárulna a módszertan és az adatok koherenciájának tudományos-technikai dimenziójához, új típusú termékkövetelmények kipróbálásához és a termékek rangsorolásához. E pénzügyi kimutatás összefüggésében ez a lehetőség a szükséges források tekintetében nem minősült lényegesen eltérőnek a jelenlegi helyzettől.

E pénzügyi kimutatás becslései a jelenlegi helyzetre épültek, a hatáskörök 3 főigazgatóság között oszlanak meg, és a termékcsoportok növekedésével és a további követelményekkel összhangban további személyzetet és pénzügyi forrásokat mozgósítanak. Az esetleges kiszervezés tekintetében a jelenlegi helyzet már jelentős külső támogatás igénybevételét jelenti a szabályozási intézkedések (előkészítő és felülvizsgálati tanulmányok) előkészítésére, valamint a hatásvizsgálatok támogatására. További külső támogatást terveznek a körforgásos üzleti központ és a piacfelügyeleti hatóságok támogatására, de ez nem változtat a jogszabályi végrehajtási alapfeladatok további (belső) munkaerőigényén, amely nem kiszervezhető.

További források szükségesek a vámrendszer importtermékekre vonatkozó új követelmények érvényesítésében való támogatásához. Ez magában foglalja az SPI-nek a TAXUD IT-ökoszisztémára gyakorolt hatásának elemzését, különös tekintettel az egyablakos ügyintézésre; magában foglalja az üzleti esettanulmányt, az üzleti folyamatok modellezését, a tagállami vámhatóságokkal való koordinációt, a tervezés és a megvalósítás előkészítését, a megfelelőségi vizsgálat és a bevezetés támogatását, a karbantartást, a vámügyi üzleti csoportok működtetését, a MASP-C és az ECCG üléseken való közreműködést.

Az e pénzügyi kimutatásban részletezett további források becslésekor gondosan értékelték az egyes főigazgatóságokon belüli lehetséges személyzeti átcsoportosításokat, a környezettudatos terméktervezés végrehajtásán és a jogalkotási javaslat előkészítésén már dolgozó személyzet átcsoportosításán túl. A ritka lehetőségeket vagy az átcsoportosítást beépítették a becslésekbe. Ami a szükséges emberi erőforrások típusát illeti, jelentős részt CA-ként kérnek, különösen az időszak első éveiben, és 2023-tól további 3 END-t kérnek, mindkettő az állandó alkalmazottak fokozatos bevezetésének megkönnyítése érdekében, a 2023-as 26,5 FTE-ről és 2027-ben 45-re. A döntési eljárások koordinálásához, az intézmény képviseletéhez és a szerződéses irányítás biztosításához azonban állandó munkatársakra van szükség. Ez 87 % AD és 13 % AST között oszlik meg.

A nem személyzeti igazgatási kiadások tekintetében a számítás alapja a következő, tükrözve az érintett termékek számának megkétszerezését:

– A kiküldetések költségeit a jelenlegi költségvetések (az egészségügyi válság hatása nélkül), és 2024 és 2027 között megkétszerezés alapján becsülték meg, ami megfelel a hatály kiterjesztésének, valamint az új keret bemutatása és az érdekelt feleknek való elmagyarázása szükségességének.

– A környezettudatos terméktervezési fórum üléseinek költségei az Energiaügyi Főigazgatóság jelenlegi költségein alapulnak, és az ülések gyakorisága átlagosan évi 6-ról 9-re nőtt az érintett termékek számának növekedése miatt.

– A szakértői csoportok költségei a környezettudatos terméktervezési bizottság jelenlegi költségein alapulnak, az ülések gyakoriságának azonos növekedése mellett, és a bizottsági ülések költségeit a végrehajtási aktusokkal kapcsolatban a Környezetvédelmi Főigazgatóság egyenértékű költségei alapján becsülték meg a 2024-től 2026-ig tartó időszakra, amikor a végrehajtási aktusokat el kell készíteni.

A működési kiadásokat illetően a következő hipotéziseket tartották fenn:

– Minden felülvizsgálathoz egy alátámasztó tanulmány, amelynek költsége 300 000 EUR, a környezettudatos terméktervezés jelenlegi költségei alapján; minden új termék esetében egy 400 000 eurós alátámasztó tanulmány, amely várhatóan összetettebb lesz, mint a környezettudatos terméktervezés jelenlegi előkészítő tanulmányai, valamint 800 000 eurós többletköltség a termékek környezeti lábnyomára vonatkozó kategóriaszabályok elkészítéséhez, amikor azokra szükség lesz, várhatóan az új termékek felére – a felülvizsgálatok és az előkészítő tanulmányok ütemezése ugyanazokat a hipotéziseket követi, mint a személyzet esetében, de a megfelelő költségvetést két évvel az elfogadás tervezett időpontja előtt kötik le.

– A horizontális, például a módszertanra, a munkatervre és a piacfelügyeletre vonatkozó tanulmányok a becslések szerint 2022 és 2024 között körülbelül évi 1 millió EUR-ba fognak kerülni, amelyet a Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság és a Környezetvédelmi Főigazgatóság osztozik.

– A digitális termékútlevél elkészítéséhez specifikus tanulmányokra lesz szükség a Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság koordinálásával: 3 támogató tanulmány és informatikai fejlesztések az adathordozókról, hozzáférési jogokról és biztonságról, adatkezelésről és nyilvántartásról: 1 millió EUR 2022 és 2024 között; a termékútlevél-nyilvántartás karbantartására a becslések szerint 0,1 millió EUR 2025 és 2026 között; a digitális termékútlevél elkészítése a rendkívül aggodalomra okot adó anyagok SCIP-adatbázisának informatikai fejlesztését is igényelheti, de ennek pontos értékelése a pénzügyi kimutatás elkészítésekor még nem valósult meg; az informatikai fejlesztési és beszerzési lehetőségeket az Európai Bizottság Informatikai és Kiberbiztonsági Tanácsának előzetes jóváhagyása alapján kell elvégezni.

– A körforgásos üzleti modellek központjának adminisztratív és technikai támogatása 2024 és 2027 között a becslések szerint 0,5 millió EUR, a Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság költségvetési soron belül.

– A piacfelügyelet és a vámügyek támogatása iránymutatások és végrehajtási aktusok formájában valósul meg (amelyeket a horizontális tanulmányok között vesznek figyelembe), de egyben projektek formájában is, például képzés, együttműködés technikai támogatása, közös megfelelőségi vizsgálat támogatása céljából; a 2024-es 3 millió EUR-ról 2027-re 9 millió EUR-ra növekvő költségvetést, amelyet a 3 vezető főigazgatóság között osztanak fel, 2024 és 2027 között évente 3–10 projektre kell elkülöníteni.

– A termékekre vonatkozó új követelmények az európai uniós egyablakos vámügyi tanúsítványcsere-rendszer informatikai fejlesztését is előírhatják az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság számára, amelyhez 2023-tól 2027-ig

összesen 1,25 millió euróra, a használatbavételtől pedig évi 160 ezer EUR fenntartási díjra lenne szükség. Az informatikai fejlesztést és beszerzési döntéseket az Európai Bizottság Informatikai és Kiberbiztonsági Tanácsának előzetesen jóvá kell majd hagynia.

E cselekvési területek némelyikére a JRC szakértelmét szolgáltatási megállapodások révén fogják mozgósítani, az ebben a pénzügyi kimutatásban feltüntetett becsléseken és kereteken belül.

1.6. A javaslat/kezdeményezés időtartama és pénzügyi hatása

☐ **határozott időtartam**

– időtartam: ÉÉÉÉ [HH/NN]-tól/-től ÉÉÉÉ [HH/NN]-ig

– pénzügyi hatás: ÉÉÉÉ-tól/-től ÉÉÉÉ-ig a kötelezettségvállalási előirányzatok esetében és ÉÉÉÉ-tól/-től ÉÉÉÉ-ig a kifizetési előirányzatok esetében

☑ **határozatlan időtartam**

– végrehajtás 2022-től 2027-ig tartó beindítási időszakkal,

– azt követően: rendes ütem

1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)[87]

☑ Bizottság általi **közvetlen irányítás**

☑ a Bizottság szervezeti egységein keresztül, ideértve az uniós küldöttségek személyzetét

☐ végrehajtó ügynökségen keresztül

☐ **Megosztott irányítás** a tagállamokkal

☐ **Közvetett irányítás** a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos feladatoknak a következőkre történő átruházásával:

☐ harmadik országok vagy az általuk kijelölt szervek

☐ nemzetközi szervezetek és ügynökségeik (nevezze meg)

☐ az EBB és az Európai Beruházási Alap

☐ a költségvetési rendelet 70. és 71. cikkében említett szervek

☐ közjogi szervek

☐ magánjog alapján működő, közfeladatot ellátó szervek, amennyiben megfelelő pénzügyi garanciákkal rendelkeznek

☐ valamely tagállam magánjoga alapján működő, köz- és magánszféra közötti partnerség végrehajtásával megbízott és megfelelő pénzügyi garanciákkal rendelkező szervek

☐ az EUSZ V. címének értelmében a KKBP terén konkrét fellépések végrehajtásával megbízott, és a vonatkozó alap-jogiaktusban meghatározott személyek.

Egynél több irányítási módszer feltüntetése esetén kérjük, adjon részletes felvilágosítást a „Megjegyzések” rovatban.

Megjegyzések

[87] Az egyes irányítási módszerek ismertetése, valamint a költségvetési rendeletre való megfelelő hivatkozások megtalálhatók a BudgWeb oldalon: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

Gyakoriság és feltételek

A pénzügyi kimutatás személyzeti kiadásokat, beszerzéseket és adott esetben igazgatási megállapodásokat foglal magában. Az ilyen típusú kiadásokra vonatkozó általános szabályok vannak érvényben.

2.2. Irányítási és kontrollrendszer(ek)

2.2.1. Az irányítási módszer(ek), a finanszírozás végrehajtási mechanizmusai, a kifizetési módok és a javasolt kontrollstratégia indokolása

A kezdeményezés irányítási módja a Bizottság általi közvetlen irányítás. A Bizottság munkáját szakértői csoport segíti, amely a tagállamok képviselőiből és érdekelt felekből áll: ez a környezettudatos terméktervezési fórum. A Bizottságot munkájában egy bizottság is segíti.

Összességében a kezdeményezés személyzeti kiadásokat, beszerzéseket és adott esetben igazgatási megállapodásokat igényel. Az ilyen típusú kiadásokra vonatkozó általános szabályok vannak érvényben.

2.2.2. A felismert kockázatokkal és a csökkentésükre létrehozott belső kontrollrendszerekkel kapcsolatos információk

Összességében a kezdeményezés személyzeti kiadásokat, beszerzéseket és adott esetben igazgatási megállapodásokat igényel. Az ilyen típusú kiadásokra vonatkozó általános szabályok vannak érvényben.

A kezdeményezés legtöbb vonatkozása a technikai támogatás beszerzésére, az érdekelt felek bevonására és a másodlagos jogszabályok elfogadására vonatkozó szokványos eljárásokat követi. A fő kockázat, amelyet már a múltban is bemutattunk, a munkatervek végrehajtásához szükséges emberi erőforrások elégtelensége. Fennáll az elfogadott termékjogszabályok bírósági megtámadásának veszélye is.

Új kockázatok merülhetnek fel az SPI-keretrendszer új szempontjai miatt, beleértve a digitális termékútlevél létrehozását és működtetését, valamint az EU-n kívüli ellátási láncokat közvetlenül vagy közvetve érintő követelményeket.

2.2.3. A kontroll költséghatékonyságának becslése és indokolása (a „kontroll költségei ÷ a kezelt kapcsolódó források értéke” hányados) és a hibakockázat várható szintjeinek értékelése (kifizetéskor és záráskor)

Összességében a kezdeményezés személyzeti kiadásokat, beszerzéseket és adott esetben igazgatási megállapodásokat igényel. Az ilyen típusú kiadásokra vonatkozó általános szabályok vannak érvényben.

2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

Tüntesse fel a meglévő vagy tervezett megelőző és védintézkedéseket, pl. a csalás elleni stratégiából.

Összességében a kezdeményezés személyzeti kiadásokat, beszerzéseket és adott esetben igazgatási megállapodásokat igényel. Az ilyen típusú kiadásokra vonatkozó általános szabályok vannak érvényben.

A fő csalási kockázat a termékkövetelmények gazdasági szereplők általi szándékos kijátszásához kapcsolódik. Ennek megelőzéséhez a piacfelügyeleti tevékenységek és az egyéni ellenőrzések megerősítése szükséges.

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

3.1. A többéves pénzügyi keret érintett fejezete/fejezetei és a költségvetés érintett kiadási sora/sorai

- Jelenlegi költségvetési sorok

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési sorok sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési sor	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
	Szám	diff./nem diff.[88]	EFTA-országoktól[89]	tagjelölt országoktól[90]	harmadik országoktól	a költségvetési rendelet 21. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében
	[XX.YY.YY.YY]	diff./nem diff.	IGEN/NEM	IGEN/NEM	IGEN/NEM	IGEN/NEM
1	03.02.01.01 – Az áruk és szolgáltatások belső piacának működése és fejlesztése	Diff.	IGEN	NEM[91]	NEM[6]	NEM
3	09.02.02 Körforgásos gazdaság és életminőség	Diff.	IGEN	IGEN	IGEN	NEM
3	09.02.04 LIFE A tiszta energiákra való átállás	Diff.	IGEN	IGEN	IGEN	NEM

- Létrehozandó új költségvetési sorok

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési sorok sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési sor	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
	Szám	diff./nem diff.	EFTA-országoktól	tagjelölt országoktól	harmadik országoktól	a költségvetési rendelet 21. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében
	[XX.YY.YY.YY]		IGEN/NEM	IGEN/NEM	IGEN/NEM	IGEN/NEM

88 Diff. = Differenciált előirányzatok / Nem diff. = Nem differenciált előirányzatok.

89 EFTA: Európai Szabadkereskedelmi Társulás.

90 Tagjelölt országok és adott esetben a nyugat-balkáni potenciális tagjelöltek.

91 A tagjelölt és harmadik országok egységes piaci programhoz való társulásáról szóló tárgyalások folyamatban vannak.

3.2. A javaslat előirányzatokra gyakorolt becsült pénzügyi hatása

3.2.1. Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás összefoglalása

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után operatív előirányzatok felhasználását
- ☑ A javaslat/kezdeményezés az alábbi operatív előirányzatok felhasználását vonja maga után:

millió EUR (három tizedesjegyig)

A többéves pénzügyi keret fejezete	Szám	1. fejezet (Egységes piac, innováció és digitális gazdaság)

Főigazgatóság: Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság			**2022.** év	**2023.** év	**2024.** év	**2025.** év	**2026.** év	**2027.** év	2027 után	**ÖSSZESEN**
• Operatív előirányzatok										
Költségvetési sor[92] 03.02.01.01 – Az áruk és szolgáltatások belső piacának működése és fejlesztése	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1a)	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338
	Kifizetési előirányzatok	(2a)	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338
Költségvetési sor	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1b)								
	Kifizetési előirányzatok	(2b)								
Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási jellegű előirányzatok[93]										

[92] A hivatalos költségvetési nómenklatúra szerint.

[93] Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

Költségvetési sor		(3)								
Előirányzatok ÖSSZESEN DG GROW részére	Kötelezettségvállalási előirányzatok	=(1a)+(1b)+(3)	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338
	Kifizetési előirányzatok	=(2a)+(2b)+(3)	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338

• Operatív előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(4)	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338
	Kifizetési előirányzatok	(5)	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338
• Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási jellegű előirányzatok ÖSSZESEN		(6)								
A többéves pénzügyi keret **1. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN**	Kötelezettségvállalási előirányzatok	=(4)+(6)	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338
	Kifizetési előirányzatok	=(5)+(6)	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338

millió EUR (három tizedesjegyig)

A többéves pénzügyi keret fejezete	Szám	3. fejezet (Természeti erőforrások és környezetvédelem)

Főigazgatóság: Környezetvédelmi Főigazgatóság			**2022.** év	**2023.** év	**2024.** év	**2025.** év	**2026.** év	**2027.** év	2027 után	**ÖSSZESEN**
• Operatív előirányzatok										

Költségvetési sor[94] 09.02.02 – Körforgásos gazdaság és életminőség	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1a)	2,276	2,948	2,180	2,680	3,680	3,680		17,444
	Kifizetési előirányzatok	(2a)	0,683	1,567	2,449	2,637	2,780	3,280	4,048	17,444
Költségvetési sor 09.02.02 – Körforgásos gazdaság és életminőség[95]	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1b)	0	0	0,400	0,350	0,350	0,150		1,250
	Kifizetési előirányzatok	(2b)	0	0	0,280	0,365	0,350	0,210	0,450	1,250
Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási jellegű előirányzatok[96]										
Költségvetési sor		(3)								
Előirányzatok ÖSSZESEN DG ENV részére	Kötelezettségvállalási előirányzatok	=(1a)+(1b)+(3)	2,276	2,948	2,580	3,030	4,030	3,830		18,694
	Kifizetési előirányzatok	=(2a)+(2b)+(3)	0,683	1,567	2,729	3,002	3,130	3,490	4,093	18,694

Főigazgatóság: Energiaügyi Főigazgatóság:			**2022.** év	**2023.** év	**2024.** év	**2025.** év	**2026.** év	**2027.** év	2027 után	**ÖSSZESEN**

94 A hivatalos költségvetési nómenklatúra szerint.

95 A javaslat informatikai fejlesztéseket irányoz elő az európai uniós egyablakos vámügyintézési környezetében az importált termékekre vonatkozó termékkövetelmények betartatásának megkönnyítése és a digitális termékútlevéllel való átjárhatóság biztosítása érdekében. Ehhez a munkához pénzügyi forrásokat kell az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság rendelkezésére bocsátani. Jelenleg az ilyen munkákhoz szükséges megfelelő források szintje nem határozható meg bizonyossággal, de a becslések szerint a 2024–2027 közötti időszak alatt legfeljebb 1 250 millió EUR becsült költségvetésre lehet szükség, míg ezt követően évente 0,160 millió EUR összegű fenntartási díjra lesz szükség. Az informatikai fejlesztést és beszerzési döntéseket az Európai Bizottság Informatikai és Kiberbiztonsági Tanácsának előzetesen jóvá kell majd hagynia.

96 Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

• Operatív előirányzatok										
Költségvetési sor[97] 09.02.04 LIFE Tiszta energia átállás	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1a)	1,622	1,596	4,250	5,250	6,250	6,250		25,218
	Kifizetési előirányzatok	(2a)	0,487	0,965	2,403	3,488	5,150	5,850	6,875	25,218
Költségvetési sor	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1b)								
	Kifizetési előirányzatok	(2b)								
Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási jellegű előirányzatok[98]										
Költségvetési sor		(3)								
A **DG ENER**-hez tartozó **előirányzatok ÖSSZESEN**	Kötelezettségvállalási előirányzatok	=(1a)+(1b)+(3)	1,622	1,596	4,250	5,250	6,250	6,250		25,218
	Kifizetési előirányzatok	=(2a)+(2b)+(3)	0,487	0,965	2,403	3,488	5,150	5,850	6,875	25,218

• Operatív előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(4)	3,898	4,544	6,830	8,280	10,280	10,080		43,912
	Kifizetési előirányzatok	(5)	1,170	2,532	5,132	6,490	8,280	9,340	10,968	43,912

97 A hivatalos költségvetési nómenklatúra szerint.

98 Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

• Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási jellegű előirányzatok ÖSSZESEN		(6)								
A többéves pénzügyi keret **3. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN**	Kötelezettségvállalási előirányzatok	=(4)+(6)	3,898	4,544	6,830	8,280	10,280	10,080		43,912
	Kifizetési előirányzatok	=(5)+(6)	1,170	2,532	5,132	6,490	8,280	9,340	10,968	43,912

Ha a javaslat/kezdeményezés egynél több operatív fejezetet is érint, ismételje meg a fenti szakaszt:

• Operatív előirányzatok ÖSSZESEN (összes operatív fejezet)	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(4)	7,300	8,600	10,600	11,650	14,650	14,450		67,250
	Kifizetési előirányzatok	(5)	2,191	4,769	8,841	10,254	12,110	13,310	15,775	67,250
Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási jellegű előirányzatok ÖSSZESEN (összes operatív fejezet)		(6)								
A többéves pénzügyi keret **1–6. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN** (Referenciaösszeg)	Kötelezettségvállalási előirányzatok	=(4)+(6)	7,300	8,600	10,600	11,650	14,650	14,450		67,250
	Kifizetési előirányzatok	=(5)+(6)	2,191	4,769	8,841	10,254	12,110	13,310	15,775	67,250

A többéves pénzügyi keret fejezete	7	„Igazgatási kiadások”

Ezt a részt az igazgatási jellegű költségvetési adatok táblázatában kell kitölteni, melyet először a pénzügyi kimutatás mellékletébe (a belső szabályzat V. melléklete) kell bevezetni; a mellékletet a szolgálatközi konzultációhoz fel kell tölteni a DECIDE rendszerbe.

millió EUR (három tizedesjegyig)

		2022. év	2023. év	2024. év	2025. év	2026. év	2027. év	ÖSSZESEN
Főigazgatóság: Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság								
• Humánerőforrás		0,383	1,740	2,325	2,469	2,541	2,656	12,113
• Egyéb igazgatási kiadások		0,005	0,005	0,096	0,097	0,097	0,090	0,390
DG GROW **ÖSSZESEN**	Előirányzatok	0,388	1,745	2,421	2,566	2,638	2,746	12,503

		2022. év	2023. év	2024. év	2025. év	2026. év	2027. év	ÖSSZESEN
Főigazgatóság: Környezetvédelmi Főigazgatóság								
• Humánerőforrás		0,671	1,756	2,227	2,371	2,528	2,656	12,208
• Egyéb igazgatási kiadások		0,005	0,005	0,097	0,096	0,097	0,090	0,390
Környezetvédelmi **Főigazgatóság ÖSSZESEN**	Előirányzatok	0,676	1,761	2,324	2,467	2,625	2,746	12,598

		2022. év	2023. év	2024. év	2025. év	2026. év	2027. év	ÖSSZESEN

Főigazgatóság: Energiaügyi Főigazgatóság:								
• Humánerőforrás		0,713	2,070	2,214	2,214	2,214	2,214	11,639
• Egyéb igazgatási kiadások		0,005	0,005	0,097	0,097	0,096	0,090	0,390
Energiaügyi **Főigazgatóság ÖSSZESEN**	Előirányzatok	0,718	2,075	2,311	2,311	2,310	2,304	12,029

		2022. év	**2023.** év	**2024.** év	**2025.** év	**2026.** év	**2027.** év	**ÖSSZESEN**
Főigazgatóság: Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság								
• Humánerőforrás		0,000	0,236	0,314	0,314	0,314	0,314	1,492
• Egyéb igazgatási kiadások		0	0	0	0	0	0	0
Adóügyi és Vámuniós **Főigazgatóság ÖSSZESEN**	Előirányzatok	0,000	0,236	0,314	0,314	0,314	0,314	1,492

A többéves pénzügyi keret **7. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN**	(Összes kötelezettségvállalási előirányzat = Összes kifizetési előirányzat)	1,781	5,816	7,370	7,658	7,887	8,109	38,621

millió EUR (három tizedesjegyig)

		2022. év	**2023.** év	**2024.** év	**2025.** év	**2026.** év	**2027.** év	2027 után	**ÖSSZESEN**
A többéves pénzügyi keret **1–7. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN**	Kötelezettségvállalási előirányzatok	9,081	14,416	17,970	19,308	22,537	22,559		105,871
	Kifizetési előirányzatok	3,972	10,585	16,211	17,912	19,997	21,419	15,775	105,871

3.2.2. Operatív előirányzatokból finanszírozott becsült kimenet

Konkrét célkitűzések: 1. sz. A termékek környezeti fenntarthatóságának javítása és a fenntarthatósági információkhoz való hozzáférés javítása az ellátási lánc mentén 2. sz. Fenntarthatóbb termékek és üzleti modellek ösztönzése az értékmegőrzés javítása érdekében 3. sz. A fenntartható termékekre vonatkozó jogszabályi keret alkalmazásának javítása

Kötelezettségvállalási előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyig)

Tüntesse fel a célkitűzéseket és a kimeneteket			**2022.** év		**2023.** év		**2024.** év		**2025.** év		**2026.** év		**2027 és rákövetkező évek**		**ÖSSZESEN**	
	KIMENETEK															
⇩	Típus[99]	Átlagos költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség
1. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS[100]			A termékek környezeti fenntarthatóságának javítása és a fenntarthatósági információkhoz való hozzáférés javítása az ellátási lánc mentén													
– Kimenet	Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok (felülvizsgálatok)	0,300	–		–		7	2,100	6	1,800	5	1,500	5	1,500	23	6,900

99 A kimenetek a nyújtandó termékek és szolgáltatások (pl.: finanszírozott hallgatói csereprogramok száma, épített utak hossza kilométerben megadva stb.).

100 Az 1.4.2. pontban („Konkrét célkitűzés[ek]…”) feltüntetett célkitűzés.

– Kimenet	Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok (új termékek)	0,800	–		–		4	3,200	6	4,800	4	3,200	12	9,600	26	20,800
– Kimenet	Végrehajtási aktusok (piacfelügyelet, eladatlan áruk)	1,000	–		–		1	1,000	1	1,000	1	1,000			3	3,000
1. konkrét célkitűzés részösszege			–		–		12	6,300	13	7,600	10	5,700	17	11,100	52	30,700
2. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS			Fenntarthatóbb termékek és üzleti modellek ösztönzése az értékmegőrzés javítása érdekében													
– Kimenet	A körforgásos üzleti központ támogatása[101]	Évente 0,500	–	–	–	–	1	0,500	1	0,500	1	0,500	1	0,500	4	2,000
2. konkrét célkitűzés részösszege			–	–	–	–	1	0,500	1	0,500	1	0,500	1	0,500	4	2,000
3. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS			A fenntartható termékekre vonatkozó jogszabályi keret alkalmazásának javítása													
– Kimenet	Piacfelügyeletet támogató projektek	1,000 projektenként	–	–	–	–	3	3,000	6	6,000	9	9,000	9	9,000	27	27,000
3. konkrét célkitűzés részösszege			–	–	–	–	3	3,000	6	6,000	9	9,000	9	9,000	27	27,000
ÖSSZESEN			–	–	–	–	16	9,800	20	14,100	20	15,200	27	20,600	83	59,700

[101] Az európai körforgásos üzleti központnak támogatnia kell a gazdasági szereplők közötti tapasztalatcserét a körforgásos jellegnek a terméktervezésbe és -gyártásba történő integrálása terén.

3.2.3. Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás összefoglalása

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után igazgatási jellegű előirányzatok felhasználását.
- ☑ A javaslat/kezdeményezés az alábbi igazgatási jellegű előirányzatok felhasználását vonja maga után:

millió EUR (három tizedesjegyig)

	2022. év	**2023.** év	**2024.** év	**2025.** év	**2026.** év	**2027.** év	**ÖSSZESEN**
A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETE							
Humánerőforrás	1,766	5,801	7,080	7,368	7,597	7,839	37,451
Egyéb igazgatási kiadások	0,015	0,015	0,290	0,290	0,290	0,270	1,170
A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉNEK részösszege	1,781	5,816	7,370	7,658	7,887	8,109	38,621

A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉBE[102] bele nem tartozó előirányzatok							
Humánerőforrás							
Egyéb igazgatási jellegű kiadások							
A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉBE nem tartozó előirányzatok részösszege							

ÖSSZESEN	1,781	5,816	7,370	7,658	7,887	8,109	38,621

A humánerőforrással és más igazgatási jellegű kiadásokkal kapcsolatos előirányzat-igényeket az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt előirányzatokkal és/vagy az adott főigazgatóságon belüli átcsoportosítással kell teljesíteni. A források adott esetben a költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további allokációkkal.

[102] Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

3.2.3.1. Becsült humánerőforrás-szükségletek

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem igényel humánerőforrást.
- ☑ A javaslat/kezdeményezés az alábbi humánerőforrás-igénnyel jár:

A becsléseket teljes munkaidős egyenértékben kell kifejezni

	2022. év	**2023.** év	**2024.** év	**2025.** év	**2026.** év	**2027 és rákövetkező évek**
• A létszámtervben szereplő álláshelyek (tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak)						
20 01 02 01 (a központban és a bizottsági képviseleteken)	8	28,5	38	42	44	45
DG GROW-val együtt	0	7	11	13	14	15
DG ENV	4	9	12	14	15	15
DG ENER	4	11	13	13	13	13
DG TAXUD	0	1,5	2	2	2	2
20 01 02 03 (küldöttségek)						
01 01 01 01 (közvetett kutatás)						
01 01 01 11 (közvetlen kutatás)						
Egyéb költségvetési sor (kérjük megnevezni)						
• Külső munkatársak teljes munkaidős egyenértékben (FTE) kifejezve[103]						
20 02 01 (AC, END, INT a teljes keretből)	6	15,5	13,0	9,0	8,0	9,0
DG GROW-val együtt	4,5	7,5	7	5	4	3,5
DG ENV	0,5	4	4	2	2	3,5
DG ENER	1	4	2	2	2	2
20 02 03 (AC, AL, END, INT és JPD a küldöttségeknél)						
XX 01 xx **yy zz** [104] – a központban						
XX 01 xx **yy zz** [104] – a küldöttségeknél						
01 01 01 02 (AC, END, INT – közvetett kutatás)						
01 01 01 12 (AC, END, INT – közvetlen kutatás)						
Egyéb költségvetési sor (kérjük megnevezni)						
ÖSSZESEN	14	44,0	51,0	51,0	52,0	54,0

XX az érintett szakpolitikai terület vagy költségvetési cím.

A humánerőforrás-igényeknek az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt és/vagy az adott főigazgatóságon belül átcsoportosított személyzettel kell eleget tenni. A források adott esetben a meglévő költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatóságokhoz rendelt további allokációkkal.

Az elvégzendő feladatok leírása:

103 AC= szerződéses alkalmazott; AL = helyi alkalmazott; END = kirendelt nemzeti szakértő; INT = kölcsönmunkaerő; JPD = pályakezdő szakértő a küldöttségeknél.

104 Az operatív előirányzatokból finanszírozott külső munkatársakra vonatkozó részleges felső határérték (korábban: BA-tételek).

Tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak	Referensek számára: Külső szerződések előkészítése előkészítő tanulmányok, hatásvizsgálat, harmonizált szabványok értékelése támogatására (megbízás vagy AA, értékelés, monitoring) A munkaterv, végrehajtási jogi aktusok, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése során készített előkészítő, felülvizsgálati vagy egyéb tanulmányok felügyelete konzultáció a környezettudatos terméktervezési fórummal, konzultáció a WTO-val, belső elfogadási eljárás, a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok nyomon követése, beleértve a szabványosítási megbízást, a harmonizált szabványok nyomon követése és közzététele, útmutatás az iparnak a végrehajtáshoz és a piacfelügyeleti hatóságoknak a felügyeleti tevékenységekhez horizontális feladatokhoz való hozzájárulás, ideértve az eredmények értékelését, a jogszabályok ismertetését az érdekelt felekkel, tájékoztatók előkészítését, levelezést… asszisztenseknek: ülések szervezése (napirendek, meghívók, adminisztratív nyomon követés, jegyzőkönyv, szakértői csoportok nyilvántartása) döntési eljárások (határozatok rögzítése, véleményezési felhívások, bizottságok, dokumentumok előkészítése, beleértve a jogi szerkesztést, fordítási és közzétételi kérések) pénzügyi eljárások (gazdálkodási terv készítése, pályázati felhívások vagy szolgáltatási megrendelések vagy AA-k, értékelések, kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatokra vonatkozó kérések, jelentéstétel)
Külső munkatársak	A munkaterv, végrehajtási jogi aktusok, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése során készített előkészítő, felülvizsgálati vagy egyéb tanulmányok felügyelete konzultáció a környezettudatos terméktervezési fórummal, konzultáció a WTO-val, a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok nyomon követése, beleértve a szabványosítási megbízást, a harmonizált szabványok nyomon követése és közzététele, útmutatás az iparnak a végrehajtáshoz és a piacfelügyeleti hatóságoknak a felügyeleti tevékenységekhez

	horizontális feladatokhoz való hozzájárulás, ideértve az eredmények értékelését, a jogszabályok ismertetését az érdekelt felekkel, levelezést…

3.2.4. A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség

A javaslat/kezdeményezés

- ☑teljes mértékben finanszírozható a többéves pénzügyi keret érintett fejezetén belüli átcsoportosítás révén.

A jogszabály végrehajtását támogató tanulmányokat, beszerzéseket vagy projekteket a többéves pénzügyi keret 1. és 3. fejezete keretében a szakpolitika végrehajtását támogató meglévő programok és költségvetési keretek finanszírozzák. Nincs szükség újraprogramozásra. A költségvetési igényeket beépítik az éves gazdálkodási tervekbe, és a szabványos eljárások szerint bírálják el azokat. Az érintett költségvetési sorok azok, amelyek az érintett főigazgatóságokon már a környezettudatos tervezésről szóló irányelv végrehajtását támogatják: 03.02.01.01 – Az áruk és szolgáltatások belső piacának működése és fejlesztése a DG GROW esetében 09.02.02 LIFE Körforgásos gazdaság és életminőség a DG ENV esetében 09.02.04 LIFE A tiszta energiákra való átállás a DG ENER esetében

- ☐ a többéves pénzügyi keret lekötetlen mozgásterének és/vagy a többéves pénzügyi keretről szóló rendeletben meghatározott különleges eszközök felhasználását teszi szükségessé.

Fejtse ki, mire van szükség, meghatározva az érintett fejezeteket és költségvetési sorokat, a megfelelő összegeket és a felhasználni javasolt eszközöket.

- ☐ a többéves pénzügyi keret módosítását teszi szükségessé.

Fejtse ki a szükségleteket: tüntesse fel az érintett fejezeteket és költségvetési sorokat és a megfelelő összegeket.

3.2.5. Harmadik felek részvétele a finanszírozásban

A javaslat/kezdeményezés

- ☑ nem irányoz elő harmadik felek általi társfinanszírozást.
- ☐ előirányoz harmadik felek általi társfinanszírozást az alábbi becslések szerint:

előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyig)

	N. év[105]	**N+1.** év	**N+2.** év	**N+3.** év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető.			Összesen
Tüntesse fel a társfinanszírozó szervet								
Társfinanszírozott előirányzatok ÖSSZESEN								

105 Az N. év a javaslat/kezdeményezés végrehajtásának első éve. Az „N” helyére a végrehajtás várható első évét kell beírni (például: 2021). A következő évek esetében ugyanígy kell eljárni.

3.3. A bevételre gyakorolt becsült hatás

- ☑ A javaslatnak/kezdeményezésnek nincs pénzügyi hatása a bevételre.
- ☐ A javaslatnak/kezdeményezésnek van pénzügyi hatása – a bevételre gyakorolt hatása a következő:
  - ☐ a javaslat a saját forrásokra gyakorol hatást
  - ☐ a javaslat az egyéb bevételekre gyakorol hatást
  - kérjük adja meg, hogy a bevétel kiadási sorhoz van-e rendelve ☐

millió EUR (három tizedesjegyig)

Bevételi költségvetési sor:	Az aktuális költségvetési évben rendelkezésre álló előirányzatok	A javaslat/kezdeményezés hatása[106]						
		N. év	**N+1.** év	**N+2.** év	**N+3.** év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető.		
… jogcímcsoport								

A címzett bevételek esetében tüntesse fel az érintett kiadáshoz tartozó költségvetési sor(oka)t.

Egyéb megjegyzések (pl. a bevételre gyakorolt hatás számítására használt módszer/képlet vagy egyéb más információ).

[106] A tradicionális saját források (vámok, cukorilletékek) tekintetében nettó összeget kell megadni, amely a 20 %-kal (beszedési költségek) csökkentett bruttó összegnek felel meg.